

สภานิเทศ

J 1-4 ชั้นประถมศึกษา

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย (จัดดูวิทยุ)

สารบัญ

คำนำ

นำเด็กสู่พระคริสต์

กิจกรรมประจำเทอม

บทที่ 1	จงแสวงหาปัญญา	6
บทที่ 2	จงมีเมตตา	14
บทที่ 3	จงเชื่อฟัง	22
บทที่ 4	จงระวังคำพูด	30
บทที่ 5	จงเป็นมิตร	38
บทที่ 6	จงมีใจถ่อม	46
บทที่ 7	จงตั้งใจ	54
บทที่ 8	จงเข้าใจการโกรธ	63
บทที่ 9	จงซื่อสัตย์	71
บทที่ 10	จงขยัน	79
บทที่ 11	จงมีใจยินดี	87
บทที่ 12	จงรับใจยินดี	95
บทที่ 13	จงรอบคอบ	103

ข้อสอบ 111

เฉลยข้อสอบ 115

คำนำ

แม้จะดูเหมือนว่าความจริงในพระวาทะนั้นยากเกินกว่าที่เด็กๆ ในวัยนี้จะเข้าใจได้ทั้งหมดแต่ก็มีความจริงบางอย่างที่พวกเขาจะเข้าใจและเรียนรู้ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องสอนพระวาทะของพระเจ้าแก่เด็กประถมปลายโดยมีข้อเสนอแนะบางประการดังนี้

ประการแรก คำสอนที่จะสอนนั้นต้องเป็นตามความต้องการในเวลาปัจจุบันและเป็นประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวของเด็ก เป้าหมายในการสอนพระคัมภีร์ไม่ใช่เพียงเพื่อให้เขาจำและนำไปใช้ในอนาคตเท่านั้น แต่จะต้องนำเด็กให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นส่วนตัวในเวลาอีกด้วย

ประการที่สอง คำสอนของเราจะต้องตรงตามพระวาทะของพระเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงหนังสือที่สอนให้เรามีจริยธรรมที่ดี สอนให้เด็กควรทำหรือไม่ควรทำบางสิ่งบางอย่างหรือเพื่อให้เด็กมีความประพฤติดีเท่านั้น แต่เราสอนพระวาทะของพระเจ้าเพื่อจะให้เขารู้จักและมีการตอบสนองต่อพระเจ้าด้วย

การสอนพระคัมภีร์แก่เด็กมักสอนในลักษณะเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบกับศีลธรรม ถึงกระนั้นคำสอนที่เป็นหลักคำสอนหลักข้อเชื่อก็เป็นสิ่งสำคัญด้วย เด็กประถมปลายรู้ถึงความกดดันที่บังคับอยู่ภายในใจที่นำเขาให้ทำผิดต่างๆ ที่รู้ว่าไม่ถูกต้องแต่ยังทำและมีจิตสำนึกผิดพ้ออยู่ในใจ เด็กประถมปลายจะเข้าใจอำนาจกดดันภายในที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ความบาป” เขาสามารถรอดพ้นจากความบาปและรับการอภัยโทษได้โดยรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เด็กวัยนี้จะสามารถมีชีวิตตามคำสอนของพระคัมภีร์ได้ โดยที่เขาต้องมีการตอบสนองต่อพระเจ้าที่เขารู้จักและรักพระเจ้าที่เขารู้จัก และรักพระองค์ดังนั้นเราจึงได้บรรจุบทเรียนที่เป็นหลักคำสอนไว้ในหนังสือคู่มือเล่มนี้

ประการที่สาม การสอนของเราจะต้องเป็นการเปิดเผยความจริงในพระคัมภีร์ให้สอดคล้องกับวัยของเด็ก ครูจะไม่เป็นผู้ให้คำตอบฝ่ายเดียวแต่จะให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองและมีการตอบสนองต่อคำสอนของพระเจ้าตามระดับ ตามวัย และโดยวิธีของตนเองด้วย

เราได้เห็นความสำคัญของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จึงได้เลือกกิจกรรมที่จะช่วยเด็กในการค้นคว้าหาความจริงด้วยตนเองและเป็นแรงกระตุ้นทำให้เกิดการตอบสนองต่อคำสอนมากยิ่งขึ้น เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีเด็กหลายๆ คนได้รับชีวิตใหม่หลังจากสอนพระวาทะของพระเจ้าในเทอมนี้

นำเด็กสู่พระคริสต์

การนำเด็กประเภทนี้ให้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งสำคัญของการสอน ครูสอนต้องฉวยโอกาสที่จะชักชวนให้เด็ก ๆ ยืนใกล้กับใจเชื่อพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด โดยยกข้อพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบาย อ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้และอธิบาย

1. เพราะว่าพระเจ้าทรงรักทุกคนและหวังที่จะให้ทุกคนเป็นบุตรของพระองค์ 1ยอห์น 4:9, ยอห์น 3:16
2. ความบาปข้อหาของเราและกั้นเราออกจากพระเจ้า ไม่ให้เราได้รับสิทธิเป็นบุตรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่าเราทุกคนเป็นคนบาป (ให้ถามนักเรียนว่า..เรารู้ตัวไหมว่าเราเป็นคนบาป ยกตัวอย่างเช่น การไม่เชื่อฟัง การโกหก, การลักขโมย, การพูดนินทา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นความบาป) โรม 3:23, ยากอบ 4:17
3. การลงโทษความบาปคือความตายซึ่งเป็นการถูกแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ โรม 6:23
4. พระเยซูทรงรับบาปแทนเรา โดยยอมถูกตรึงที่ไม้กางเขน โรม 5:8, 1 เปโตร 2:24
5. ความรอดคือของขวัญจากพระเจ้า เราหาซื้อเองไม่ได้ เอเฟซัส 2:8-9
6. เราต้องสารภาพบาป ขอการอภัยจากพระเจ้า (นำนักเรียนอธิษฐานขอการอภัยบาป) กิจการ 3:19
7. เราก็กได้รับของประทานคือความรอดพ้นบาปและเป็นบุตรของพระเจ้า (นำอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทานที่พระเจ้าให้) ยอห์น 1:12, กิจการ 16:31
8. บอกคนอื่นให้รู้ว่าคุณได้รับเชื่อพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว โรม 10:9

เมื่อนักเรียนรับเชื่อแล้ว ครูควรหนุนใจให้เขาเติบโตฝ่ายวิญญาณต่อไปโดยการ

1. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
2. อธิษฐานทุกวัน
3. ไปร่วมนมัสการทุกวันอาทิตย์ที่คริสตจักร
4. เป็นพยานชวนเพื่อนๆ มารู้จักพระเยซู

กิจกรรมประจำทอม

โมบาย

ให้เด็กๆ ในชั้นเรียนช่วยกันทำโมบายนี้ ที่ละน้อยทุกอาทิตย์จนกว่าจะจบทอม อุปกรณ์ที่ต้องใช้คือ กระดาษแข็งแบบที่มีรูปทรงต่างๆ, กรรไกร, ดินสอ, เชือกเส้นเล็กๆ หรือไหมพรม, ตะเกียบ, สันข้างยาว บ้างหรือยาวเท่ากันก็ได้แล้วแต่จะทำแบบไหนหรืออาจจะใช้หลอดกาแฟก็ได้ถ้าไม่มี, ปากกา และสก็อตเทป

ส่งอาทิตย์แรก อาจจะเตรียมโครงของโมบายก่อน (มีตัวอย่างให้เด็กหรืออาจจะออกแบบตามความคิดของเด็กเองก็ได้)

วิธีทำ

ตัดเชือกหรือไหมพรมยาวประมาณ 3 ฟุต ผูกกับตะเกียบหรือหลอดกาแฟ อันแรกตรงกึ่งกลาง โดยให้มีเชือกเหลือด้านบนประมาณ 6-8 นิ้ว เพื่อเอาไว้แขวนกับที่แขวน ส่วนเชือกที่เหลือให้ห้อยลงมาข้างล่างเพื่อผูกกับไม้อันอื่นต่อไปหรือแขวนรูปอันหนึ่งไว้เพื่อให้สมดุลกัน

อาทิตย์ต่อไป ก็ให้ตัดกระดาษเป็นรูปทรงต่างๆ เช่น กลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม หรือจะตัดเป็นรูปผลไม้ รูปการ์ตูน หรือรูปอื่นๆ ตามที่เด็กๆ ชอบก็ได้ แล้วเขียนหัวเรื่องและข้อเท็จจริงของแต่ละบทบนกระดาษที่ตัดไว้ ทำเป็นคู่เพื่อจะนำไปแขวนให้มันสมดุลกัน

ทำเหมือนกันอาทิตย์ละ 1 คู่จนกว่าจะจบทอม โมบายก็จะเสร็จพร้อมที่จะนำไปแขวนใช้ประดับห้องเรียนหรือที่บ้านได้ (อาจจะให้ทำเป็นของส่วนตัวอันเล็ก หรือช่วยกันทำเป็นอันใหญ่อันเดียวก็ได้)

1

๑๖ แส๑๖หาปัญญา

ข้อท่องจำ “อย่าลืม และอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาสติปัญญาและเอาความรู้”
สุภาษิต 4:5

เป้าหมาย เพื่อจะสอนให้รู้ถึง คุณประโยชน์และคุณค่าของสติปัญญาหนุนใจให้น้องๆ แสวงหาสติปัญญาโดยการเอาใจใส่ต่อคำแนะนำของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ สุภาษิต 2:1-22, 4:1-9, 16:6, 1 พกษ. 3:3 -28, มีทธิ 25:1-13

ข้อคิดสำหรับครู

พระเยซูตรัสว่าทรัพย์สมบัติของคนอยู่ที่ไหนจิตใจของเขาจะอยู่ที่นั่น กษัตริย์ซาโลมอนตรัสว่า ความรอบรู้และความเข้าใจมีค่ามากกว่าเงินหรือทรัพย์สมบัติมากมาย เด็กวัยนี้มีความกระตือรือร้นกับสิ่งที่เขาจะทำ สิ่งที่จะทำให้เด็กๆ ประทับใจหรือพอใจสำหรับอาทิตย์นี้คือทำให้เขาได้เห็นและเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนรู้ หนุนใจและชักชวนให้เขาแสวงหาความรู้จากพระเจ้าและใช้ความรู้นั้นในทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย

สอนให้เขารู้ว่าเขาทำตามคำแนะนำของพระเจ้าเป็นทางที่จะนำไปสู่ปัญญา คนฉลาดทำตามแบบอย่างของคนดี และดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องต่อพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

ประดิษฐ์ภาพ “สิ่งมีค่า” เตรียมหนังสือนิยายสารต่างๆ กรรไกร กาว และกระดาษแข็งให้น้องๆ ตัดภาพที่เขาคิดว่ามีค่ามากที่สุด ทากาวติดบนสมุดของเขาหรือให้วาดรูปสิ่งที่เขาคิดว่ามีค่าและให้เขียนหัวข้อกำกับไว้ว่า “สิ่งที่มีคุณค่าต่อฉัน”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆ คิดว่าอะไรมีคุณค่าที่สุดสำหรับชีวิตของเรา? (ครูเขียนคำตอบบนกระดาน) ทำไมเราจึงคิดว่าสิ่งนั้นมีค่าสำหรับชีวิตของเราและเราจะได้สิ่งเหล่านั้นมาได้อย่างไร (รอคำตอบ) เขาอาจจะคิดถึงเงิน, บ้าน, วิชาความรู้, มือถือ, คนบางคน หรือสิ่งที่ไม่ใช่ตัวตน เช่น ความรัก ความเฉลียวฉลาด เป็นต้น)

คำถาม “ถ้าน้องๆ มีสิทธิ์ที่จะขออะไรก็ได้หนึ่งอย่างจากพระเจ้าเราจะขออะไร?” (ให้เด็กตอบ)

ในสมัยพระคัมภีร์เดิมซาโลมอนกษัตริย์องค์ที่ 3 ของอิสราเอลเป็นคนที่รักพระเจ้า เขาพยายามถือรักษาและปฏิบัติตามธรรมบัญญัติอย่างเคร่งครัดเพื่อจะทำให้พระเจ้าพอพระทัย ดังนั้นหนึ่งพระเจ้าทรงปรากฏแก่กษัตริย์ซาโลมอนทางความฝันตรัสว่า “เจ้าอยากให้เราให้อะไรเจ้าก็จงขอเถิด” 1 พงษ์กษัตริย์ 3:5 น้องๆ คิดว่าซาโลมอนขออะไรจากพระเจ้า? (รอคำตอบ)

ตอนนั้นซาโลมอนขึ้นครองราชย์ใหม่ๆ พระองค์รู้ดีกว่าตัวเองบกพร่องและยังไม่แน่ใจว่าจะทำหน้าที่ของกษัตริย์ได้ดีเพียงใดจึงได้บอกกับพระเจ้าว่า พระเจ้ารู้ดีกว่าตนเองเป็นเหมือนเด็กที่ต้องมีความรับผิดชอบมากเกินไปความสามารถหาพูลพระเจ้าว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะวินิจฉัยประชากรของพระองค์เพื่อทำพระองค์เพื่อทำพระองค์จะประจักษ์ในความผิดแผกกระหว่างดีและชั่ว” (1 พงษ์กษัตริย์ 3:9)

ในสมัยนั้นกษัตริย์ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาและพิจารณาคดีทุกอย่างที่เกิดขึ้นท่ามกลางประชากรของเขาเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญมาก ซาโลมอนต้องการสติปัญญาจากพระเจ้าในการตัดสินใจตัดสินคดีต่างๆ อย่างถูกต้องและยุติธรรม การขอของซาโลมอนทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยและสัญญาว่าจะประทานสติปัญญาให้ นอกจากนี้แล้ว “พระเจ้าตรัสว่า จะให้อะไรแก่ซาโลมอนอีก? (อ่าน 1 พงษ์กษัตริย์ 3:13-14 รอคำตอบ) ใช่แล้วนอกจากซาโลมอนจะเป็นกษัตริย์ที่มีสติปัญญา พระองค์ยังได้ประทานความมั่นคงและเกียรติยศชื่อเสียงที่ดีที่ไม่ใครเทียบเท่าได้และถ้าซาโลมอนดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระเจ้าก็จะมีชีวิตที่ยืนยาวอีกด้วย ใครจะบอกเรื่องที่แสดงถึงความมีสติปัญญาเป็นเลิศของซาโลมอนได้บ้าง? (แสดงภาพ 1-1) (ให้เล่าเรื่องแม่สองคนที่แย่งลูกกัน 1 พงษ์กษัตริย์ 3:16-28)

กษัตริย์ซาโลมอนได้รับการยกย่องว่าเป็นกษัตริย์ที่มีปัญญาเป็นเลิศในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระเจ้าทรงดลใจให้ท่านเขียนหนังสือสุภาษิตเพื่อให้คำแนะนำแก่เราในการเรียนรู้และการปฏิบัติตามให้ฟังสิ่งที่ปัญญาและทำความเข้าใจในสิ่งเหล่านั้น

คำถาม เราคงจะเคยรู้จักหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับคนที่ไม่ชอบเรียนหนังสือมาบ้าง ผลของการไม่ชอบเรียนหนังสือเป็นอย่างไร? (รอคำตอบ) คนที่ไม่ชอบเรียนก็ทำร้ายตัวเอง คนที่เรียนมากก็ยิ่งจะได้รับประโยชน์เมื่อนำความรู้นั้นไปใช้

สติปัญญาหรือความรู้ความเข้าใจเป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่า ถ้าเรานำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมถ้าเรารู้วิธีการขับที่รถจักรยานนั้นเป็นความรู้แต่ถ้าเราขี่จักรยานไปในที่มรณะหรือที่อันตรายและนำน้องอายุ 1 ขวบนั่งซ้อนท้ายไปด้วยเป็นการใช้ความรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร การตัดสินใจทำสิ่งที่เหมาะสมและถูกต้องนั้นเราเรียกว่า “ปัญญา” ซาโลมอนเปรียบเทียบปัญญามีค่ามากกว่าเงินหรือทรัพย์สินสมบัติมากมายคนเราทำงานหนักเพื่อจะได้เงิน

น้องๆ ลองคิดดูซิว่าคนทำงานเพื่อจะได้อะไรอื่นอีกไหมนอกจากเงิน? (รอคำตอบ) น้องเคยพบนายแพทย์ที่เรียนจบแค่ชั้น ป.6 ไหม? หรือเคยได้ยินว่าคนที่เพิ่งเรียนจบมัธยมปลายแล้วได้เป็นทนายความ เป็นครู เป็นทันตแพทย์ เป็นพยาบาล หรือมีอาชีพที่ต้องใช้ความรู้มีไหม? ทำไม? (อภิปรายด้วยกัน)

คนที่ประกอบอาชีพเหล่านี้เหล่านี้จะต้องเรียนรู้เป็นพิเศษเกี่ยวกับงานด้านนั้น โดยเฉพาะและการที่จะมีความรู้ต้องมีการศึกษาเล่าเรียน เขาจะต้องเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 4 ปี และบางทีจะต้องค้นคว้าหาทางเรียนต่อเพิ่มเติมอีก คนที่เป็นนายแพทย์ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ก็รู้วิธีวินิจฉัยโรคและสั่งยารักษาโรคให้หายได้เองโดยอัตโนมัติแต่เขาจะต้องใช้เวลาหลายปีในการศึกษาเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์และยารักษาโรคชนิดต่างๆ ไม่ใช่จะนั่งอยู่เฉยๆ ไม่ต้องเรียนไม่ต้องทำอะไรเลยแล้ววันหนึ่งก็บอกว่าเอาละฉันได้เป็นนายแพทย์แล้ว บางคนอาจจะจะเป็นแพทย์แต่ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน เขาจะต้องทำงานด้วยเพื่อจะได้เงินค่าเล่าเรียนและต้องเรียนหนักด้วย เขาจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นนายแพทย์จึงยอมทำงานหนัก เขาอาจจะไม่เข้าใจว่าทำไมแต่เขาได้ทำตามคำแนะนำของซาโลมอนคือได้แสวงหาความรู้และความเข้าใจเหมือนกับหาเงินหรือทรัพย์สินที่ดีที่ซ่อนอยู่ ปัญญาช่วยในการตัดสินใจปัญญาช่วยในการใช้ความรู้ที่เราสัมผัสให้เกิดประโยชน์ ในเรื่องของหญิงพรหมจารี 10 คนที่ถือตะเกียงรอเจ้าบ่าวอยู่ 5 คนเป็นคนโง่ แต่อีก 5 คนเป็นคนฉลาดทุกคนมีตะเกียง คนโง่กับคนฉลาดแตกต่างกันอย่างไร? (รอคำตอบ) ทั้ง 10 คนรู้ว่าเมื่อจุดตะเกียงจะต้องใช้น้ำมันแต่มี 5 คนเท่านั้นที่เตรียมน้ำมันไว้เพื่อเพราะเขามีปัญญา

(แสดงภาพ 1-2) เมื่อโยเซฟถูกขายไปเป็นทาสที่อียิปต์ ไม่ได้มานั่งคิดถึงความเกลียดชังของพวกพี่หรือส่งสารตัวเองไม่ได้คิดว่ากำลังรับใช้โปทิฟาร์แต่เขารักพระเจ้าและพยายามที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตามเพราะว่าโยเซฟเป็นคนมีปัญญาเขาทำทุกสิ่งให้ดีที่สุดและพยายามเรียนรู้ทุกอย่างที่สามารถจะเรียนรู้ได้ และใช้ความรู้ในการดูแลกิจการบ้านของโปทิฟาร์ทำให้โปทิฟาร์พอใจมาก เมื่อโยเซฟถูกจับขังคุกเพราะค่ากล่าวหาเท็จเขาไม่ได้นั่งส่งสารตัวเองที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมแต่ได้ปรับตัวเองเพื่อเรียนรู้และใช้ความรู้ที่ช่วยงานของผู้คุมภายในเวลา 2 ปี และได้รับเลือกให้เป็นผู้ดูแลนักโทษทั้งหมด

(สุภาษิต 2:6) ซาโลมอนบอกเราว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานสติปัญญาให้เราอย่างไร? สมมติว่าในชั้นเรียนของน้องๆ กำลังเรียนวิชาพิเศษบางอย่างเราไม่ค่อยสนใจวิชานั้นมากนัก ดังนั้น ระหว่างที่ครูกำลังสอนวิชานั้นอยู่เราก็มีวุ่นเล่นกับเพื่อนหรือนอนหลับในห้องเรียนโดยไม่ฟังสิ่งที่ครูสอนหรือบางทีอาจจะนั่งใจลอยคิดถึงบางสิ่งที่ครูสอนหรืออาจจะรู้เพียงว่ามีการบ้านที่จะต้องทำแต่พอไปถึงบ้านก็ไม่ทำ เพื่อนอีกคนหนึ่งอาจจะไม่ค่อยชอบวิชานี้แต่เขาพยายามตั้งใจเรียนเขาได้ยินและจดจำสิ่งที่ครูพูดและทำการบ้านเมื่อเวลาสอบมาถึงเขาสอบได้คะแนนดี ใครเป็นคนที่คุณคิดว่า? (รอคำตอบ)

(แสดงภาพ 1-3) พระเจ้าทรงให้สติปัญญาแก่ผู้ที่แสวงหาด้วยความอุตสาหะอดทนที่จะได้ความรู้ความและความเข้าใจและใช้อย่างถูกต้อง อ่านสุภาษิต 2:9 พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่รักพระองค์และต้องการให้ทุกคนมีปัญญาที่จะเห็นความแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว พระองค์ทรงให้คำแนะนำในการตัดสินใจอย่างถูกต้อง

ข้อทบทวน

ปัญญาเป็นของมีค่า ซาโลมอนหนุนใจให้เรา “อย่าลืมและอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญาและความรอบรู้” นี่คือการทบทวนของเราประจำอาทิตย์นี้ (ให้ท่องด้วยกันสองสามเที่ยว) เราสามารถนำเอาพระคำตอนนี้มาใช้ในชีวิตของเราได้ทุกสาขาอาชีพและเป็นประโยชน์มากในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

พระคัมภีร์คือคำแนะนำในการดำเนินชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัย ถ้าเราติดตามคำสอนของพระองค์เราจะมีปัญญา และเรียนรู้ถึงพระองค์มากยิ่งขึ้น เราสามารถเรียนเพื่อจะได้ความรู้ความเข้าใจแต่ปัญญาคือการนำความรู้มาใช้พระเจ้าทรง ต้องการให้เราใช้ชีวิตปัญญา ปัญญาไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองแต่ต้องแสวงหาเหมือนแสวงหาทรัพย์สมบัติผู้ที่แสวงหาที่จะพบ เราควรทำตามแบบอย่างของคนดีและมีชีวิตถูกต้องต่อพระเจ้า ผู้ที่ฉลาดเรียนรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้าและทำตามคำแนะนำในพระวจนะของพระองค์ นำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องโดยแสวงหาทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย เป็นการแสดงว่าเป็นคนมีปัญญา

การประกาศ

สิ่งที่เราจะต้องทำในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าคือการต้อนรับพระเยซูบุตรของพระองค์ไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาตายแทนเราเพราะว่าทรงรักเรา คนที่ฉลาดจะ รับเอาความรักของพระเจ้าและขอการอภัยโทษบาป มีความปรารถนาที่จะมีพระวิญญาณของพระเจ้าในชีวิตเพื่อช่วยให้มี การตัดสินใจที่ถูกต้อง (ถ้าพี่น้องๆ ที่ยังไม่เชื่อ เปิดโอกาสให้เขารับเชื่อ)

กิจกรรม

1. ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้แยกชั้นเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 2-3 คน ให้คุยกันหาทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น โดยใช้ปัญญา ครูจะแยกกระดาษที่มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับเด็กคริสเตียนคนหนึ่งชื่อปรีชา ปรีชาจะเข้าไปช่วยฤทธิ์ซึ่งกำลังมีปัญหาโดยใช้ปัญญาอย่างไร เรื่องมีดังนี้ปรีชาได้ยื่นเด็กหลายคนกำลังซบเซาและซึมเศร้าไปที่ฤทธิ์ ฤทธิ์แต่งตัวสะอาดเรียบร้อยแต่เขาเป็นเด็กยากจน บางทีก็ไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวันทานเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ปรีชารู้ว่าฤทธิ์ยากจนเพราะ พ่อของฤทธิ์ถูกรถชนตายเมื่อประมาณสองเดือนที่แล้วและแม่ของเขายังหางานทำไม่ได้ เพื่อนๆ พุดเยาะเย้ยฤทธิ์ให้ปรีชาฟัง ปรีชาไม่รู้จะทำอย่างไรดี ให้แต่ละกลุ่มเสนอความคิดเห็นว่า ปรีชาควรจะทำอย่างไรโดยใช้ปัญญาอย่างไร?
2. ให้แยกกลุ่มๆ ละ 2-3 คน แจกกระดาษดินสอให้แต่ละกลุ่ม บอกวิธีที่จะได้ปัญญามากที่สุดที่จะ มากได้ ให้เวลาประมาณ 5 นาที ต่อจากนั้นให้ครูเขียนวิธีที่น้องๆ บอกบนกระดานแล้วอภิปรายถึงเหตุผลต่างๆ
3. ทำโหมบาย ตามคำแนะนำในกิจกรรมประจำเทอม
4. ทำแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด สุภาษิต 4:5

ถอดรหัสลับ

1

ข

ง

ค

ณ

บ

ม

ช

ย

ร

ง

ป

ข

ล

ะ

ส

ก

ญ

ำ

จ

า

ม

ช

อ

ต

ั

า

ั

อ

อ

อ

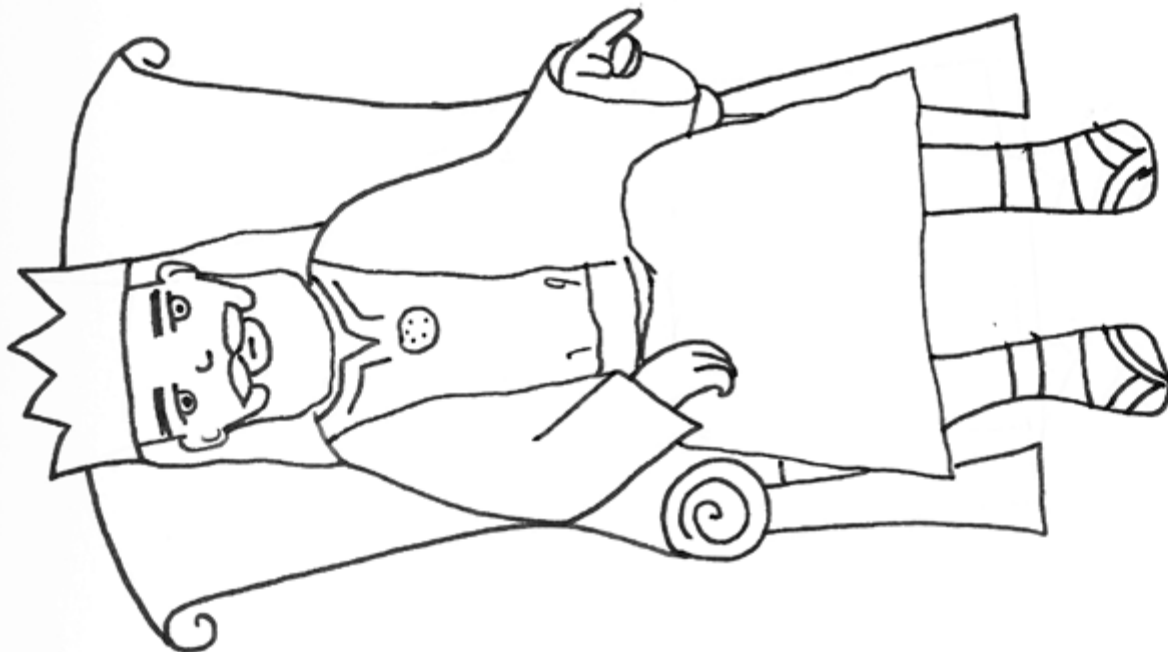
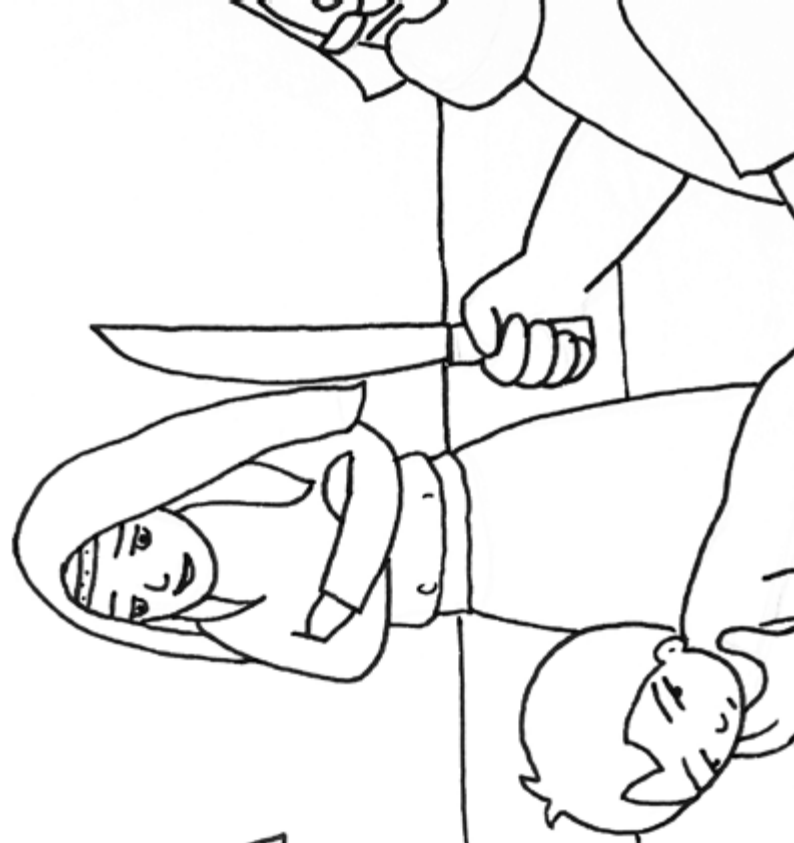
ั

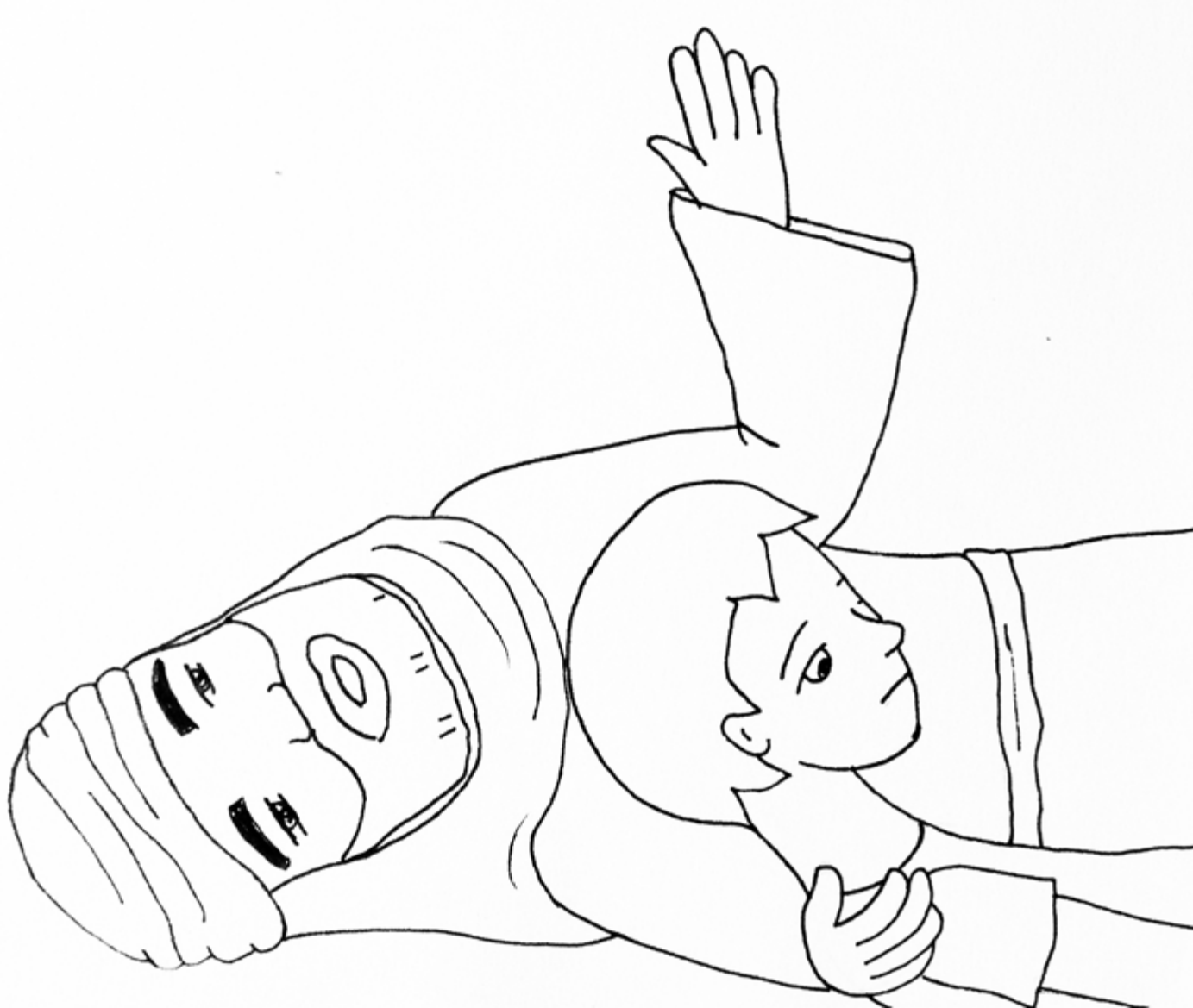
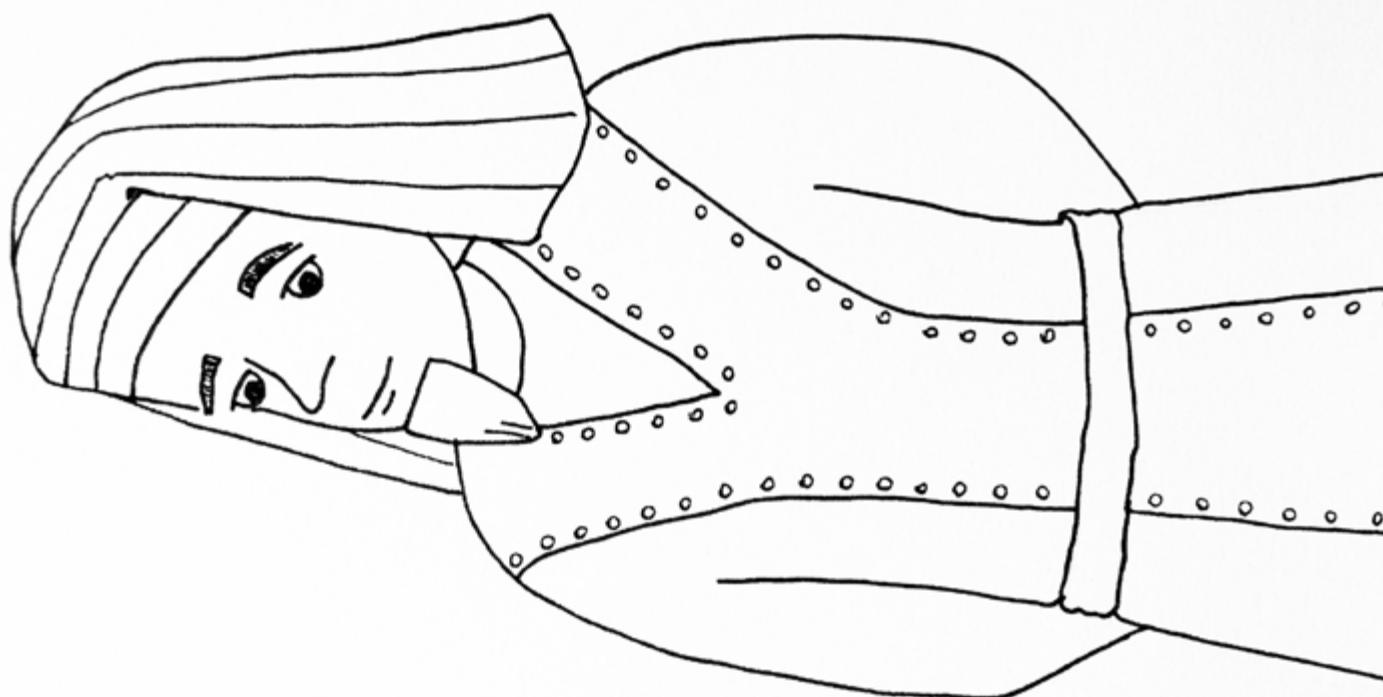

อ

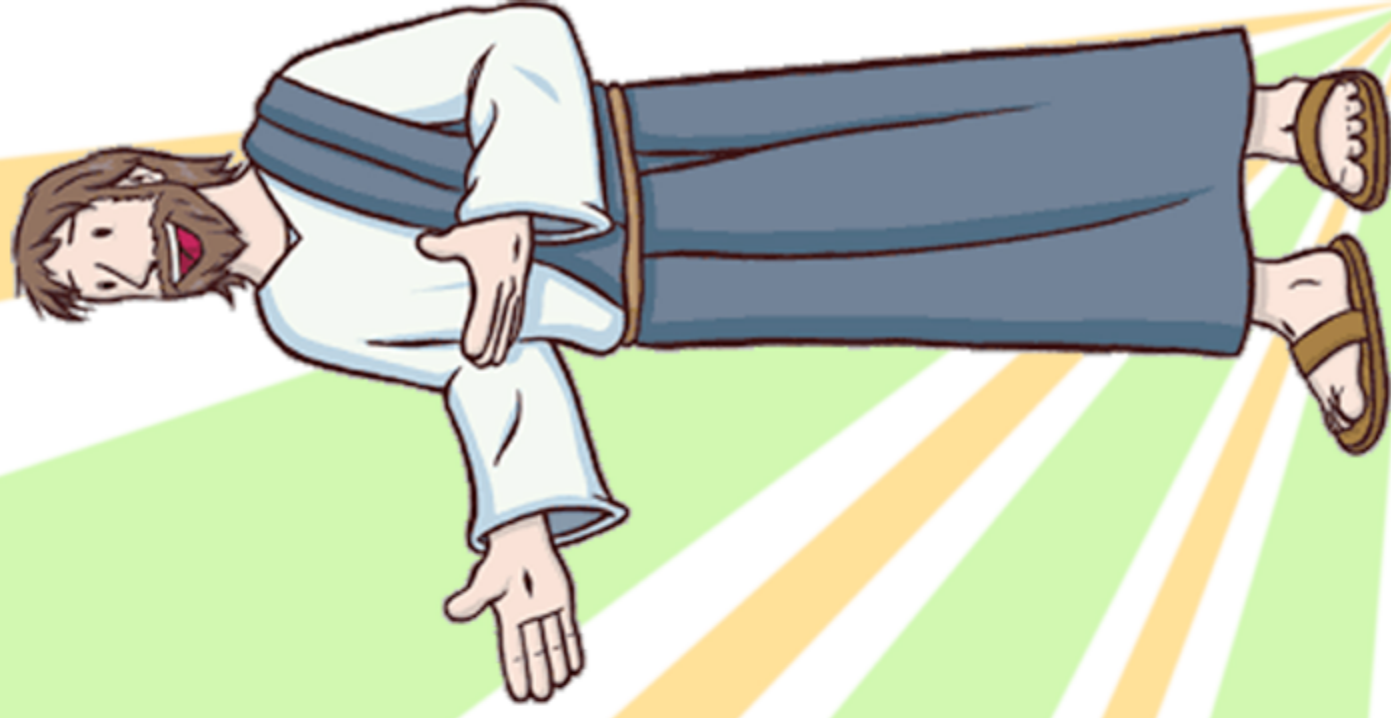
อ

พระเจ้าทรงให้สติปัญญา
แก่ผู้ที่แสวงหาด้วยความอุตสาหะ
อดทนที่จะได้ความรู้ความเข้าใจ
และใช้อย่างถูกต้อง

2

จงมีความเมตตา

ข้อท่องจำ

“บุคคลผู้ติดตามความชอบธรรมและความเมตตาจะพบชีวิตและความชอบธรรมกับเกียรติยศ”
สุภาษิต 21:21

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคุณค่าความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญในความสัมพันธ์ของเราต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์ด้วยกัน หนุนใจให้น้องๆ มีความเมตตาต่อผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:3-4, 11:17, 12:25, 14:21, 16:24, 19:22, 21:21

ข้อคิดสำหรับครู

“จงมีเมตตาต่อกัน” เป็นคำสิ่งที่เรามักจะใช้ในชีวิตประจำวันในบางครั้งบางคราวเท่านั้น แม้ว่าสามัญสำนึกบอกว่าควรจะได้แสดงความเมตตาแต่ดูเหมือนว่าบางคนไม่ได้นำสิ่งเหล่านั้นมาใช้เลย บางทีเด็กๆ อาจจะไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการมีเมตตา บทเรียนอาทิสน์นี้จะมีข้อพระคัมภีร์เป็นพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างชีวิตของเด็กๆ ให้มีความเมตตาต่อผู้อื่น

นำสู่บทเรียน

เกมส์ “ต่อคำ”

แจกกระดาษดินสอให้น้องๆ เติมคำหรืออักษรต่อจากที่มีอยู่แล้วให้ได้ความหมายจากคำว่า “เมตตา” เรียงอักษรตามยาวดังนี้

เ = เปล, เอ็นดู, เห็น, เก่ง เป็นต้น

ม = มด, มะนาว, มันแกว เป็นต้น

ต = ต้นไม้, ตึกแตน, ตึกตา เป็นต้น

า - กา, หมา, ปลา เป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

การมีเมตตาเป็นสิ่งสำคัญหรือไม่? (รอคำตอบ) พระคัมภีร์บอกว่า ความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญเราต้องจำไว้เสมอว่าการเป็นคนที่มีความเมตตาจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยในชีวิตเรา (แสดงภาพ 2-1) เช่น การแสดงความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง

“อย่าให้ความจงรักภักดี (ความเมตตา) และความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผู้มันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า” (สุภาษิต 3:3) พระบัญญัติ 10 ประการถูกจารึกไว้บนแผ่นศิลาเพื่อให้ชาวอิสราเอลประพฤติและปฏิบัติตาม ส่วนคำว่า “จงผูกมันไว้ที่คอ และเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจ” ไม่ได้หมายความว่าเอาตัวหนังสือนั้นมาแขวนคอหรือเขียนบนดวงใจจริงๆ แต่หมายความว่าพระเจ้าต้องการให้เรามีความเมตตาและความซื่อสัตย์อยู่ในชีวิตของเราตลอดเวลาไม่ใช่เป็นบางครั้งเท่านั้น แต่ให้เราประพฤติจนติดเป็นนิสัยเราโดยไม่มีการเสแสร้งเหมือนกับสิ่งนี้ได้บันทึกอยู่บนดวงใจของเราตลอดเวลา สุภาษิต 11:17 กล่าวว่า “ผู้มีความเอ็นดูย่อมมิให้ประโยชน์แก่ตน แต่ผู้ที่ร้ายก็ทำให้ตัวเองเจ็บ” หมายความว่าเมื่อเรามีความเมตตาเราก็เป็นที่ชอบใจของคนอื่นแต่ถ้าดูร้ายคนอื่นก็ไม่ชอบถ้าเราพูดกับคนอื่นไม่ดีก็ไม่เป็นผลดีกับเราเพราะคนอื่นจะเห็นว่าเราเป็นคนโหดร้าย บางคนไม่อยากเป็นเพื่อนกับคนอย่างนั้น เราจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นดีขึ้นเมื่อแสดงความเมตตาต่อเขา แล้วเราจะต้องแสดงออกถึงความเมตตาอย่างไรบ้าง

1. แสดงความเมตตาด้วยคำพูด

คำพูดของมนุษย์สามารถบ่งบอกถึงความรู้สึกรู้ใจได้ (แสดงภาพ 2-2) ถ้ามีบางคนเสียใจหรือทุกข์ใจเราสามารถพูดปลอบใจเขาได้ น้องๆ เคยใช้คำพูดที่ดีที่แสดงถึงความเป็นมิตรกับใครบ้าง? (รอคำตอบ) เช่น เคยพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่ย้ายมาใหม่ซึ่งบางทีเขาอาจจะเหงาหรือว่าเหงา หรือให้ความเป็นเพื่อนกับเพื่อนที่เขารียนใหม่ด้วยการนั่งคุยกับเขา เป็นต้น ในบางครั้งเราต้องระวังคำพูดของเราด้วยซึ่งอาจจะมีความพูดบางคำที่เราพูดไปแล้วทำให้คนที่ฟังหรือคนที่กำลังสนทนากับเราอยู่เสียใจหรือไม่ชอบในคำพูดของเราโดยที่เราไม่ตั้งใจ (แสดงภาพ 2-3) เราต้องรีบขอโทษเขาทันทีเพราะเมื่อเราพูดไปแล้วเราจะเรียกคำพูดนั้นกลับมายังไม่ได้ มีคำพูดหนึ่งกล่าวว่า “ก่อนที่จะเราจะพูดเราเป็นนาย แต่พอพูดไปแล้วคำพูดคือนาย” ซึ่งอาจย้อนมาทำร้ายเราได้ ถ้าบางคนพูดไม่ดีกับเราพระคัมภีร์บอกให้เราเรียกโทษให้เขาขอพระเจ้าช่วยให้ลืมสิ่งที่คนนั้นพูดกับเรา เอเฟซัส 4:32 บอกว่า “ท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกันและอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”

ขอพระเจ้าช่วยให้เรามีวาทะที่เต็มไปด้วยความเมตตาเสมอ ถ้ารู้สึกละอายใจที่จะพูดบางสิ่งที่ไม่ดีออกมาทำให้เสียบอย่างพูดและอธิษฐานในใจ การอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเจียบบๆ ในใจจะช่วยให้เรามีใจสงบขึ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงต้องการทำงานในชีวิตของเราเพื่อช่วยให้เรามีชัยชนะต่อการมีท่าที่ไม่ดีต่อคนอื่น

บางครั้งสิ่งที่เกิดขึ้นอาจไม่เป็นไปตามที่เราต้องการ แต่ถ้ามีบางคนมาพูดดีๆ หรือปลอบใจเราๆ ก็รู้สึกดีขึ้นไหม? ดูเหมือนว่าปัญหาที่มีอยู่นั้นก็กลายเป็นเรื่องเล็กน้อยลงไปเมื่อมีคนมาช่วยทำให้เราสบายใจสุภาษิต 12:25 บอกเราเกี่ยวกับความเศร้า (อ่านสุภาษิต 12:25)

เมื่อเรามีความกระวนกระวาย เราก็มีความหนักอกหนักใจลึกๆ ภายใน แต่พอมีคนมาพูดหนุนใจให้กำลังใจจิตใจของเราที่ขุ่นขึ้นขึ้น พระเจ้าทรงชี้ให้เราเข้าใจโดยทางพระวจนะว่า ไม่เพียงแต่เราจะมีความสุขเท่านั้นแต่เราควรจะใช้คำพูดที่มีความเมตตาเพื่อจะทำให้ผู้อื่นมีความสุขหรือความสบายใจด้วย

น้องๆ เคยรู้จักบางคนที่คุณคิดว่าเขามีความสุขตลอดเวลาไหม? เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับคนประเภทนั้นก็ทำให้เราพลอยมีความสุขไปด้วยใช่ไหม? เราสามารถใช้คำพูดของเราเพื่อจะทำให้คนอื่นมีความสุขได้

2. แสดงความเมตตาด้วยการทำให้คนอื่นมีความสุข

เราต้องแสดงความเมตตาต่อทุกคนสุภาพ 14:21 บอกว่า “บุคคลที่คุณหมั่นเพื่อนบ้านของคุณก็เป็นบาป แต่บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็อยู่เป็นสุข”

เราควรจะมีความเมตตาต่อทุกคนรวมทั้งเพื่อนบ้านของเราด้วย พระเจ้าขอให้เราแสดงความเมตตาต่อคนยากจนด้วยเช่นกัน เราจะช่วยเหลือเขาเท่าที่เราจะทำได้ เราจะให้เท่าที่เราสามารถให้ได้ คนทั่วไปต้องการการเป็นมิตรเท่าๆ กับการช่วยเหลือทางด้านวัตถุสิ่งของ ถ้าเราต้องการมีความสุขเราต้องมีความเมตตาต่อผู้อื่น ถ้าเราไม่มีความเมตตาต่อผู้อื่น พระคัมภีร์บอกว่าเราดูหมิ่นเขาเหล่านั้น นั่นคือความบาป (อ่านสุภาษิต 16:24) คำนี้หมายความว่าอย่างไร? (ให้เวลาตอบคำถาม) คำพูดอ่อนหวานเปรียบเสมือนน้ำผึ้งที่หยดจากรวงมันมีรสหวานและทำให้เราชื่นใจ บางคนเอาน้ำผึ้งผสมในน้ำมะนาวเพื่อจะช่วยให้มีสุขภาพดีเมื่อเป็นหวัด คำพูดอ่อนหวานมีผลต่อร่างกายเหมือนยาอายุวัฒนะทำให้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิต

3. การแสดงความเมตตาต่อคนเจ็บป่วย

คนเจ็บป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาลและหมดหวังว่าจะหายโรคจะรู้สึกดีขึ้นเมื่อมีคนมาเยี่ยมเยียนปลอบใจพูดคุยด้วยคำพูดที่อ่อนโยน หรือนั่งอ่านหนังสือให้ฟัง หรือซื้อของมาเยี่ยมเป็นกำลังใจให้คนป่วย ช่วยหยิบของให้ หรือพาคนป่วยเข้าห้องน้ำ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็น การแสดงความเมตตาที่จะช่วยเหลือเขาได้ เพื่อให้คนเจ็บป่วยมีกำลังใจและรู้ว่ามีคนห่วงใยเขาอยู่ สิ่งสำคัญที่เราเป็นคริสเตียนควรทำก็คือการอธิษฐานเผื่อเขาให้หายเร็วๆ

ความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญต่อพระเจ้าพระคัมภีร์บอกเราว่า คนยากจนที่มีความปรารถนายากจะช่วยเหลือและแสดงความเห็นใจต่อคนอื่นที่มีความต้องการที่ดีกว่าคนร่ำรวยที่พูดว่าเขาสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้แต่ไม่เคยลงมือทำสิ่งใดเลย สิ่งที่เขาพูดเป็นการมุสา โคโลสี 3:12 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน” เมื่อเราแสดงความรักเมตตาปรานีต่อคนอื่น พระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัยจะทรงประทานชีวิตและเกียรติให้แก่เรา

ในข้อของจำบอกเราถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ดำเนินตามความชอบธรรมและมีความเมตตา (อ่านสุภาษิต 21:21 ด้วยกัน และท่องจำหลายๆ เทียว) “บุคคลผู้ติดตามความชอบธรรมและความเมตตาจะพบชีวิต และความชอบธรรมกับเกียรติยศ” ไม่มีผู้ใดมีความเมตตาที่ยิ่งใหญ่สูงสุดเกินกว่าพระเจ้า พระองค์มีความเมตตาตลอดไปเป็นนิรันดร์ อิสยาห์ 54:8,10 บอกเราว่า แม้ชนชาติอิสราเอลจะหันหลังให้พระเจ้าพระองค์ก็ยังทรงแสดงความเมตตาต่อเขา พระเจ้าทรงตรัสว่า แม้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเสื่อมสลายไป แต่ความเมตตาที่เรานับวันของพระองค์นั้นยังเหมือนเดิมในเวลานี้ด้วย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่เต็มด้วยความรักพร้อมที่จะแสดงความเมตตาต่อเราเสมอ การที่พระองค์ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวลงมายาวพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรานั้นเป็นการแสดงถึงความรักที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของพระองค์

น้องๆ เคยแสดงความใจร้ายต่อคนอื่นไหม? บางทีเราอาจบกร้องโดยไม่ได้แสดงความรักต่อผู้อื่นรอบๆ ข้างชีวิตเรา เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนจะต้องมีความเมตตาที่เรานับวันของพระองค์นั้นยังเหมือนเดิมในเวลานี้ด้วย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่เต็มด้วยความรักพร้อมที่จะแสดงความเมตตาต่อเราเสมอ การที่พระองค์ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวลงมายาวพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรานั้นเป็นการแสดงถึงความรักที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของพระองค์

อธิษฐาน

ขอให้ทุกคนก้มศีรษะและให้น้ำอธิษฐานดังนี้ “ ข้าแต่พระเจ้า ขอพระคุณพระองค์สำหรับความรักนิรันดร์ของพระองค์ เรารู้ว่าความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญ ในการมีความสัมพันธ์กับคนอื่นขอทรงโปรดช่วยให้เราทุกคนมีความเมตตาต่อคนที่อยู่รอบๆเราด้วย ในพระนามพระเยซูคริสต์อามีน”

การประกาศ

หนูตั้งใจให้น้องๆ แสดงความเมตตาต่อผู้อื่นในอาทิตย์นี้ แม้ว่าต่อคนที่ใจร้ายต่อเขา แนะนำให้เข้าไปหาคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าและนำเขาเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความรัก ถ้ามีในบางคนในชั้นเรียนยังไม่ได้เป็นคริสเตียนช่วยชักชวนและแนะนำเขาให้ต้อนรับพระเยซูไว้ เป็นพระผู้ช่วยของเขาในเวลานี้

กิจกรรม

1. ต่อคำแข่งกัน

ให้เขียนข้อท่องจำจากสุภาษิต 19:22 และสุภาษิต 21:21 บนกระดาษแข็งโดยแยกเป็นคำๆ ถ้ามีเด็กๆ หลายคนก็ให้ทำหลายๆ ชุด ใ้ข้อท่องจำแต่ละชุดไว้ในถุง หรือกล่องเย็บให้ปนกัน แบ่งเด็กๆ เป็นทีมให้ต่อคำแข่งกัน โดยหยิบคำจากกล่องคนละแผ่น (หรือ 2 แผ่นถ้ามีเด็กน้อยคน) นำไปต่อกันทีละคนๆจนครบและถูกต้อง ทีมไหนทำสำเร็จก่อนชนะ

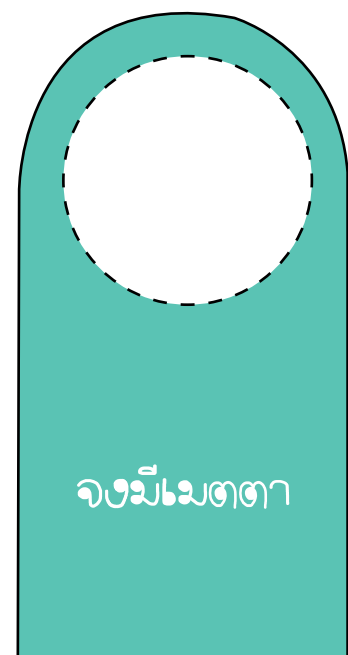
2. ทำที่แขวนลูกบิดประตู

เตรียม กระดาษแข็ง กรรไกร ดินสอ และดินสอสี และแบบลูกบิด

ให้เด็กทำที่แขวนลูกบิดประตู โดยใช้แม่พิมพ์ทาบบแล้วเอาดินสอวาดรูปแล้วตัดออก ให้เขียนคำว่า “จงมีเมตตา” บนที่แขวนนั้น และตกแต่งให้สวยงามตามชอบ นำไปแขวนที่ประตูเพื่อเตือนความจำ

3. เขียนคำกลอนเรื่องความเมตตา

4. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

กำลังใจดีๆ มีให้เสมอ

2

ข้อความด้านล่างนี้มองดูเลือนลางไม่ชัดเจน ขอเด็กๆ ช่วยลากเส้นเพื่อเพิ่มความชัดเจน
เราจะรู้ว่าข้อความนี้พูดถึงอะไร พร้อมแล้วลุยเลย

ความกระวนกระวายของคนถ่วงเขาลง
แต่ถ้อยคำที่ดีกระทำให้เขาชื่นชม

สุภาษิต 12:25

การให้กำลังใจทำได้หลายวิธี เด็กๆ คิดว่าเราจะให้กำลังใจเพื่อนด้วยวิธีใด ช่วยวาดภาพวิธีการให้กำลังใจเพื่อน
บริเวณพื้นที่ว่างด้านล่างนี้

ကျွန်းပျံအများအပြား

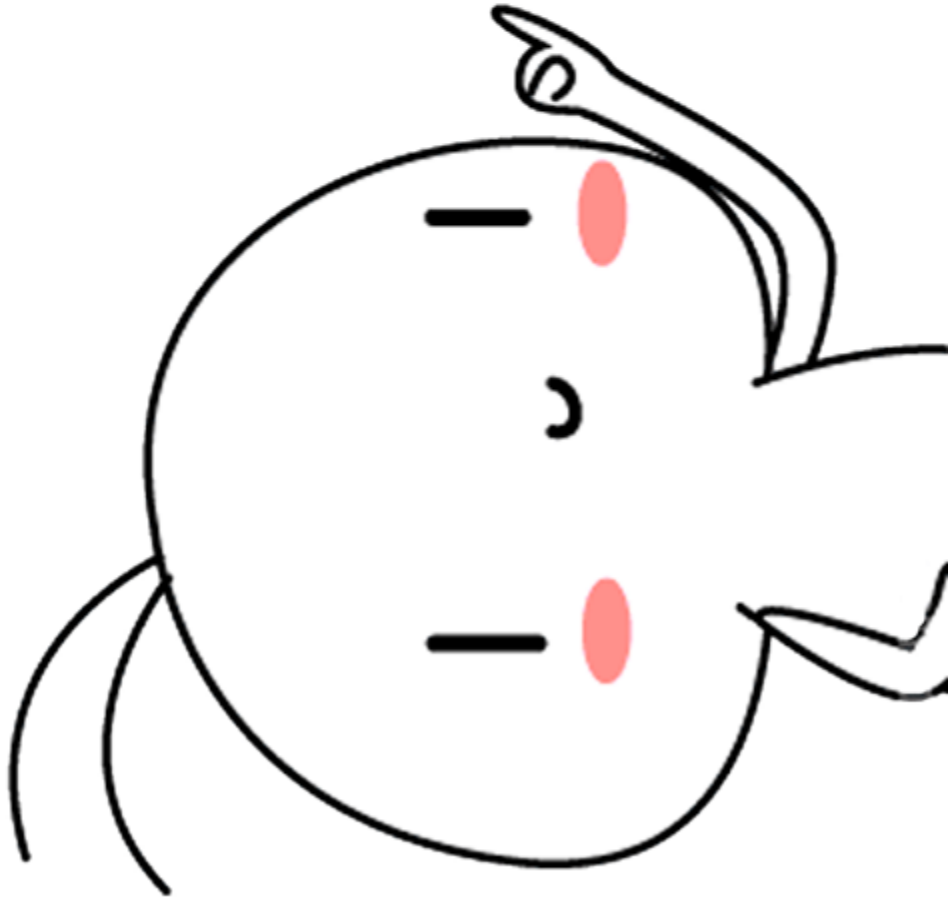

おしゃべりな子

เราใจดีกับเพื่อน

ใจดีกับเพื่อน

3

๑๖ เชื้อฟง

ข้อท่องจำ

“บุตรของเราเอ๋ย จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า”
สุภาษิต 6:20

เป้าหมาย

เพื่อจะสอนให้น้องๆ รู้ว่า การเชื้อฟงบิดามารดานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ ให้คำแนะนำหนุนใจให้เขาทั้งหลายเคารพนับถือต่ออำนาจของบิดามารดา

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 6:20,25,28 เอเฟซัส 6:1-3 โคโลสี 3:20 ลูกา 2:46-52

ข้อคิดสำหรับครู

เรื่องของการเชื้อฟงนี้เด็กบางคนไม่ชอบจะฟัง เขามักจะรู้สึกลัวว่าโตพอแล้วที่ไม่ต้องเชื้อฟงใคร บางทีอาจจะถูกผู้ใหญ่ดูว่ากล่าวเมื่อบอกให้เด็กเชื้อฟงแล้วเด็กไม่ทำตาม เด็กหลายคนชีวิตอยู่ในกรอบที่ถูกขีดไว้แล้วและไม่เคยอยู่ในสังคมของคริสเตียนมาก่อน บางคนอาจจะคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเชื้อฟงใคร เด็กๆ อาจจะถามว่าทำไมเขาจะต้องเชื้อฟง ดังนั้น แทนที่ท่านจะตอบคำถามควรจะให้คำแนะนำให้กับเด็กดีกว่าว่าเราควรจะปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อถูกขอให้เชื้อฟง ที่สำคัญคือให้อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้บทเรียนอาทิตย์นี้เกิดผลในชีวิตของเขา โดยสวดสรรกเหตุผลของการเชื้อฟงและการเคารพนับถือพ่อแม่ไปในชีวิตจิตใจของเขาทั้งหลาย

นำสู่บทเรียน

ให้ติดกระดาษแผ่นใหญ่บนผนังห้องเรียนและเขียนคำว่า “กฎของบ้าน” ตัวใหญ่ๆ เมื่อนักเรียนเข้าห้องเรียนให้แจกกระดาษดินสอ ขอให้แต่ละคนเขียนกฎระเบียบต่างๆในบ้านของเขา ให้เขียนมากที่สุดเท่าที่จะคิดได้เสร็จแล้วให้ติดกระดาษของทุกคนบนกระดาษแผ่นใหญ่ ได้หัวข้อที่เขียนไว้แล้ว

“กฎของบ้าน”

- เข้านอนไม่เกินสองทุ่ม
- ทานอาหารเย็นพร้อมกันทุกวัน
- ตื่นนอน 6 โมงเช้า

บทเรียนจากพระดำริ

คุณพ่อคุณแม่เคยขอให้เราทำบางอย่างที่เราไม่ชอบทำหรือคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำบ้างไหม? ถ้าเคย เราแสดงท่าทีอย่างไรต่อสิ่งที่พ่อแม่ขอ? (ให้อภิปรายสั้นๆ โดยไม่ชักนำให้เขาทั้งหลายพูดติเตียนพ่อแม่ของเขาเอง)

บางทีพ่อแม่อาจจะบอกให้เราทำบางสิ่งที่เราไม่อยากจะทำ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามสิ่งสำคัญคือเราควรเชื่อฟังในสิ่งที่พ่อแม่บอก เราจะมาดูว่าพระเจ้าสอนเราเรื่องนี้ไว้อย่างไร?

1. บุตรจะต้องนบนอบเชื่อฟังบิดามารดา

เอเฟซัส 6:1-3 กล่าวว่า “ฝ่ายบุตรจงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะการกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก” “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า” นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีคำสัญญาของพระเจ้ารวมอยู่ด้วยคือ “เพื่อเจ้าจะได้ไปดีมีดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก” “จงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้าและจงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า” คำสอนนี้หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าบุตรจะต้องเชื่อฟังพ่อแม่ของตนประพฤติตามคำสั่งสอนของท่านเพราะท่านทั้งสองได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองดูแลเรา ดังนั้น เราที่เป็นลูกต้องยอมอยู่ใต้เป็นผู้ปกครองดูแลเรา เราซึ่งเป็นลูกควรยอมอยู่ใต้อำนาจและเชื่อฟังท่านเพราะการกระทำเช่นนี้คือสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของพระบิดา (แสดงภาพ 3-1) พระบัญญัติ 10 ประการข้อที่ 5 ได้กล่าวเช่นกันว่า “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า...” นั้นแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ของลูกที่มีต่อพ่อแม่มีความสำคัญที่ถูกต้อง เคารพเชื่อเลียง ยกย่องให้เกียรติพ่อแม่ของเรา การทำเช่นนี้จะทำให้เรามีชีวิตที่ดีและมีอายุยืนนานบนแผ่นดินโลกซึ่งเชื่อว่าเป็นความปรารถนาของมนุษย์ทุกคนที่จะมีอายุยืนนาน บางครั้งถ้าพ่อกับแม่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องของเรา เช่น พ่อเห็นว่าเราน่าจะทำเรื่องนี้ได้และแม่เห็นว่าไม่สมควรที่จะทำ ท่านทั้งสองมีความเห็นและเหตุผลต่างกันเราจะทำอย่างไร? (รอคำตอบ) สิ่งสำคัญก็คือเราไม่ควรถือโอกาสทำตามใจตนเอง ถ้าคำตอบออกมาไม่เป็นที่พอใจเรา ในฐานะที่เป็นคริสเตียนควรอธิษฐานขอให้เราเชื่อฟังและไม่ดื้อรั้น รอฟังคำตอบที่ท่านทั้งสองจะตกลงกันได้เพื่อเราจะไม่ทะเลาะหรือทำลายความสัมพันธ์ในครอบครัวของเราเอง โดยการเชื่อฟังบิดามารดาจะทำให้ครอบครัวอบอุ่นไม่มีความบาดหมาง

การเชื่อฟังบิดามารดาจะทำให้มีความสัมพันธ์ต่อครอบครัวแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ถ้าเราเป็นคริสเตียนแต่พ่อแม่ไม่เป็นและห้ามไม่ให้เราไปโบสถ์เราควรจะทำอย่างไรดี? (รอคำตอบ) เราควรอธิษฐานให้คุณพ่อคุณแม่เข้าใจว่าการไปเรียนหรือการไปโบสถ์เป็นสิ่งที่ดีเพราะจะได้เรียนในสิ่งที่ดีเพื่อเราจะมีนิสัยที่ดีและทำสิ่งดีเพื่ออนาคตของเรา เราไม่ได้ไปทะเลาะที่ไหนการที่เราไปร่วมนมัสการพระเจ้ากับพี่น้องคริสเตียนคนอื่นๆ เป็นการพบปะสมาคมดีธรรมกัน ไม่ใช่เป็นการมั่วสุม ถ้าพ่อแม่ไม่เชื่อใจก็ถือโอกาสชักชวนให้ท่านไปโบสถ์กับเรา ให้ท่านได้เห็นกับตาเพื่อท่านจะได้วางใจว่าเราเข้าไปหาสิ่งที่ดีไม่เสียหายอะไรถ้าท่านยอมไปกับเราก็ถือเป็นการประกาศกับท่านด้วย อีกประการหนึ่งที่เราจะทำได้ก็คือ เราจะต้องระมัดระวังความประพฤติในแต่ละวันที่ได้แสดงถึงการเชื่อฟังและให้เกียรติท่านในทุกสถานการณ์ ให้ท่านเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราดีขึ้น การอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปิดทางให้เราในทุกหนทุกทางที่เราจะทำ

เราควรไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ แต่หากมีบางอย่างที่ทำให้ไม่สามารถไปได้เราก็ต้องพิจารณาเป็นกรณีไป เช่น (แสดงภาพที่ 3-2) วันนี้เรากำลังจะไปโบสถ์แต่แม่บอกว่าวันนี้น้องไม่สบายขอให้เราช่วยอยู่ดูแลน้อง เราก็ควรจะเชื่อฟังท่านเพราะนี่เป็นกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เราควรเชื่อฟังคำสอนของพระเจ้าในขณะเดียวกันก็ควรเชื่อฟังพ่อแม่ด้วยเช่นกัน เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นความรักที่เรามีต่อท่านจากชีวิตของเรา เป็นการเป็นพยานถึงความรักของพระเยซูคริสต์ด้วย

(อ่าน โคโลสี 3:20) การเชื่อฟังทำให้พระเจ้าพอพระทัย พระคำของพระองค์กล่าวว่า เมื่อเราเชื่อฟังเราจะเป็นที่ขอบใจต่อมนุษย์และต่อพระเจ้า

2. พระเยซูเชื่อฟังบิดามารดา

เมื่อพระเยซูมีพระชนม์ได้ 12 ปี ได้เดินทางไปกรุงเยรูซาเล็มกับบิดามารดาเพื่อไปในงานเลี้ยงปีสกา เมื่อเสร็จพิธีแล้วครอบครัวก็เดินทางกลับแต่พระเยซูยังที่เยรูซาเล็มเพราะว่ามีผู้คนเดินทางมากมาย บิดามารดาของพระองค์จึงไม่ได้สังเกตเห็นว่าพระเยซูได้เดินทางกลับมาในกลุ่มคนเหล่านั้นด้วย เขาคิดว่าบางทีพระเยซูอาจเดินมาในกลุ่มของญาติหรือเพื่อนฝูง ภายหลังมาทราบที่พระเยซูไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่เดินทางมาทั้งสองจึงต้องเดินทางกลับไปเยรูซาเล็มอีกครั้งเพื่อตามหาพระเยซู ทั้งสองได้พบพระเยซูในพระวิหารกำลังฟังและถามคำถามพวกธรรมาจารย์อยู่เมื่อบิดามารดาถามว่าทำไมอยู่ที่นี้? พระเยซูตรัสว่าท่านไม่รู้หรือว่าฉันกำลังทำธุระของพระบิดาพระเจ้าผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ ถึงอย่างนั้นพระเยซูก็ยอมเชื่อฟังที่จะเดินทางกลับไปกับบิดามารดาของพระองค์ พระคัมภีร์บอกว่า พระเยซูยอมเชื่อฟังบิดามารดาและทรงจำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย เป็นที่ขอบใจเฉพาะพระเจ้าและต่อมนุษย์ด้วย (ลูกา 2: 46-52) เราเรียนรู้จากแบบอย่างของพระเยซูที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย เมื่อเราเชื่อฟังผู้ปกครองเราก็จะเป็นที่ขอบใจของมนุษย์ด้วย

3. การเชื่อฟังทำให้เราได้รับการปกป้อง

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เราต้องยอมอยู่ภายใต้การปกครองของบิดามารดานั้นคือ (แสดดภาพ 3-3) การได้รับการปกป้องดูแล (อ่านสุภาษิต 6:20-23) อธิบายว่าเมื่อเราเชื่อฟังคำแนะนำของบิดามารดาบ่อยครั้งจะช่วยให้เราได้รับการปกป้องคุ้มครองจากภัยอันตรายและความเจ็บปวดที่จะเกิดขึ้น

ขอให้ท่องท่องจำด้วยกันหลายๆ เทียว ข้อท่องจำของอาทิสนี้กล่าวว่า จงเชื่อฟังตามคำกล่าวของบิดาและอย่าดื้อดึง (หรือหลงลืม) ต่อคำสั่งสอนของมารดา จงจดจำสิ่งที่ท่านสั่งสอนไว้ไว้ในใจและจดจำคำแนะนำไว้เสมอคำว่า “จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้าและอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า มีดมั่นไว้ในใจของเจ้าเสมอ ผู้ก้มหน้าไว้ที่คอของเจ้า” (สุภาษิต 6:20-21) หมายความว่า เราจะต้องจดจำคำแนะนำและกฎระเบียบต่างๆ ของบิดามารดาเหมือนกับว่าได้เขียนไว้บนดวงใจเพื่อจะอยู่กับตัวเราทุกเวลา เมื่อบิดามารดาบอกเราในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเราจะต้องจำได้ว่าท่านพูดว่าอย่างไร

4. การเชื่อฟังคำพยานที่ดี

กฎระเบียบและคำแนะนำสั่งสอนของพ่อแม่ทำให้เรามีความคิดที่ดี สิ่งนี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและท่าทีของเรา เมื่อถึงเวลาที่เราจะต้องตัดสินใจในเรื่องบางเรื่องคำแนะนำเหล่านั้นจะช่วยเราให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและคนอื่นที่เห็นจะประทับใจในการเชื่อฟังของเราต่อพ่อแม่ คำแนะนำเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต สุภาษิต 6:22-23 บอกให้ให้เราทราบว่าถ้าเราเชื่อฟังคำแนะนำจะช่วยนำเราในทุกสิ่งที่เราทำ คำแนะนำสั่งสอนว่าอะไรผิดอะไรถูกจะนำทางตลอดชีวิตของเรา เราจะไม่ต้องเจอกับความทุกข์หรือภัยอันตรายถ้าเราทำตามคำแนะนำที่ดี สุภาษิต 6:28 กล่าวว่า “ผู้ใดที่เดินบนถ่านที่ลุกโผลงโดยไม่ให้เท้าของเขาถูกไฟลวกได้หรือ?” หมายความว่าถ้าสามัญสำนึกบอกเราว่าไม่ทำให้บางสิ่งบางอย่างเราไม่ควรจะทำแต่ถ้าเราชินทำเราก็จะได้รับบทเรียนที่เจ็บปวด หรืออีกประการหนึ่งถ้าหนึ่งถ้าเราเดินบนถ่านที่ลุกโผลงเท้าของเราจะถูกไฟไหม้ เราจะหลีกเลี่ยงการไม่เชื่อฟังได้อย่างไร? หากพ่อแม่เคยสอนเราว่าสิ่งนี้จะทำร้ายเรา แต่เราเลือกที่จะไม่เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนแล้วในที่สุดก็ถูกทำลาย การเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของพ่อแม่ทำให้เรามีโอกาสปลอดภัยได้มาก ท่านรู้และเข้าใจสิ่งที่เราไม่รู้ ท่านรู้และมีประสบการณ์มาก่อนเราและสามารถสั่งสอนเราได้ เมื่อพ่อแม่ติสอนเรา จงจำไว้ว่าท่านไม่ต้องการให้เราถูกทำร้ายหรือทำในสิ่งที่ผิด ท่านอาบ่นร้อนมาก่อนเรา

แบ่งปันคำพยาน

(ให้โอกาสที่เด็กๆ เป็นพยานถึงการที่ได้รับความปลอดภัยเนื่องจากเชื่อฟังคำสั่งสอนแนะนำจากพ่อแม่ หรือครูอาจจะเป็นพยานก่อนเพื่อจะช่วยให้เด็กมีความกล้า) ให้อ่านสุภาษิต 6:24-25 คำเหล่านี้เตือนเราให้ระมัดระวังการคบคนที่จะทำให้เราเสื่อมเสียทางศีลธรรม เมื่อพ่อแม่ห้ามไม่ให้เราไปไหนมาไหนกับคนเหล่านั้นจงฟังให้ดี คำแนะนำนั้นอาจช่วยปกป้องเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นหรือนำเราเข้าไปในความปัญหาต่างๆ ถ้าเราไม่ยอมฟังอีกไม่นานเราต้องเสียใจเมื่อพ่อแม่เตือนเราเกี่ยวกับการคบเพื่อนเราควรเชื่อฟังเพราะสิ่งนี้จะส่งผลต่ออนาคตของเรา

พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเด็กๆ ให้เกียรติ เคารพสิทธิอำนาจของพ่อแม่ในการดูแลเรา ยอมรับการติสอนจากท่าน พระเจ้าจะอวยพรให้เรา มีสันติสุขในการทำสิ่งที่ถูกต้อง

การประกาศ

ให้ปิดชั้นเรียนโดยการอธิษฐานสั้นๆ เมื่อเด็ก ถ้าใครที่ยังไม่ได้รับเชื่อ ครูควรใช้โอกาสนี้ชักชวนและแนะนำให้เขาตัดสินใจต้อนรับพระเยซูผู้ที่สามารถช่วยเขาทั้งหลายให้เชื่อฟังและมีชีวิตที่มีความสุข

กิจกรรม

1. เล่นเกมส่หาบัตรคำ

ก่อนเด็กเข้าห้องเรียนให้ครูเขียนคำแต่ละคำของข้อท่องจำจากพระธรรมสุภาษิต 6:20 บนกระดาษแข็งขนาด 3x5 นิ้ว แล้วเอาไปติดไว้ใต้เก้าอี้ของนักเรียนหรือซ่อนไว้ในจุดต่างๆ ของห้อง เมื่อทุกคนเข้าชั้นเรียนเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละคนค้นหาแผ่นคำที่ซ่อนไว้ ใครที่เจอแล้วให้ออกมายืนหน้าห้อง จากนั้นยืนเรียงตามตัวอักษรให้ถูกต้องตามข้อท่องจำ วิธีนี้ได้หากจำนวนเด็กมาหรือน้อยกว่าบัตรคำ

2. ทำอักษรประดิษฐ์

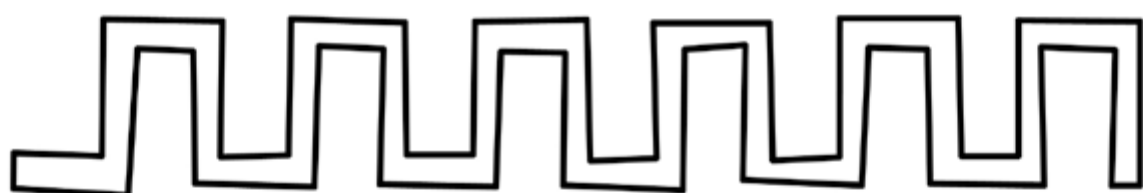
เตรียม กระดาษวาดเขียน, สีโปสเตอร์, หนังสือพิมพ์, กะละมังใส่น้ำสำหรับล้างมือและผ้าเช็ดมือ ให้เด็กใช้นิ้วมือจุ่มลงที่สี (ทีละนิ้ว) แล้วนำไปกดใส่กระดาษวาดเขียนเพื่อทำเป็นตัวอักษรคำว่า “จงเชื่อฟัง”

3. ทำแบบฝึกหัด

เราจะเชื่อฟัง

3

พระธรรม โคโลสี 3:20 กล่าวว่า “ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง”
เมื่อเราเชื่อฟังสิ่งที่พ่อแม่บอกนั้นอาจหมายความว่าเราจะไม่เดินไปในทางที่เราอยากไป แต่ต้องเดินไปใน
ทางที่พ่อแม่บอก ซึ่งก็เหมือนกับกิจกรรมที่เราจะทำนี้ ให้เด็กๆ ใช้สีเมจิกลากเส้นไปในช่องซึ่งเป็นทาง
คดเคี้ยวและเดินยาก โดยระวังไม่ให้สีหลุดออกมาจากช่อง เด็กๆ ต้องค่อยๆ เดินด้วยความระมัดระวัง
จึงจะไปถึงปลายทางอย่างปลอดภัย

ใจให้แม่ใจให้พ่อ

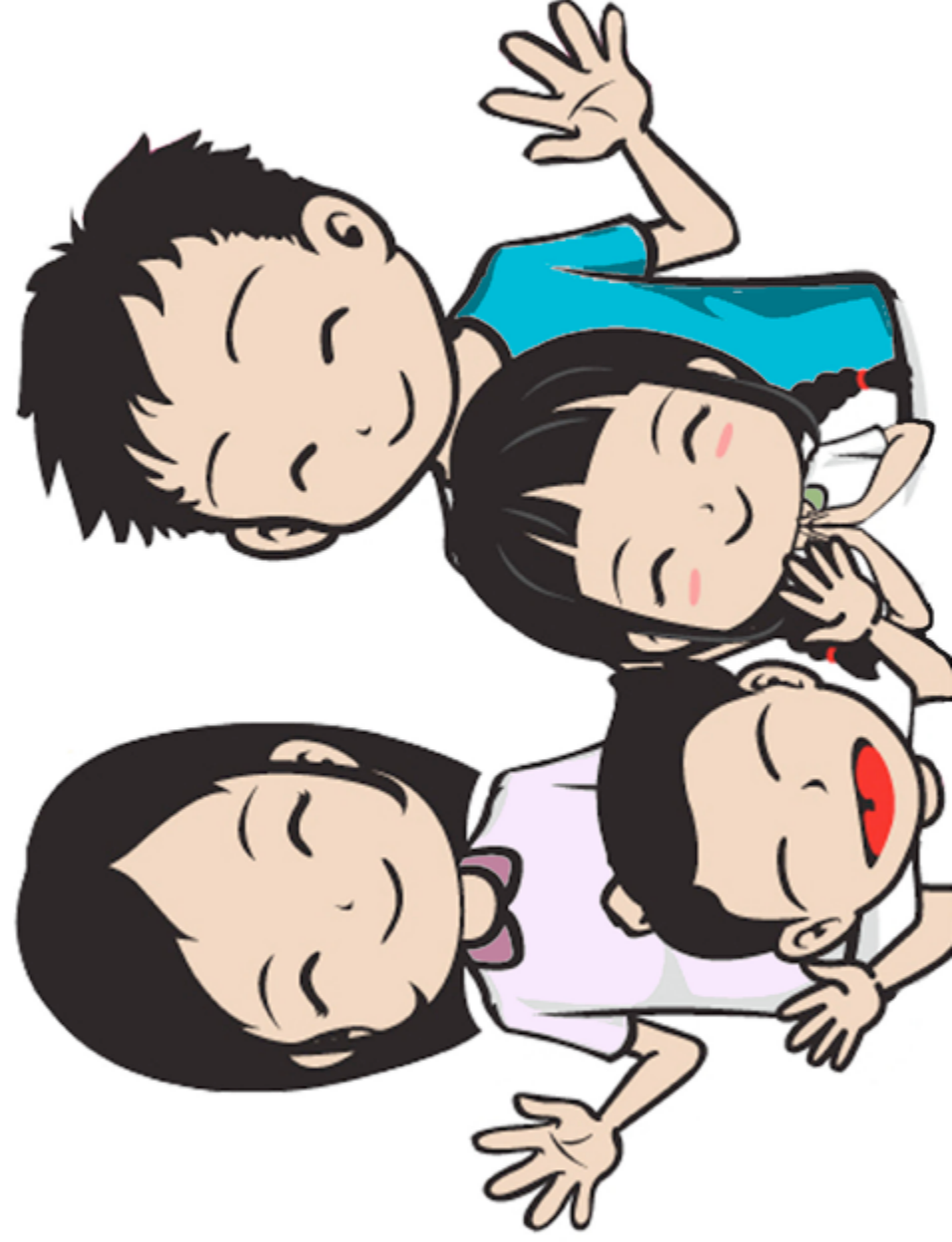
ดูเล่นน้องด้วยนะ
แม่ไปตลาดแป๊บเดียว

บุตรของเราเอ๋ย

จงรักขานับญาติของพ่อเจ้า

และอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า

4

๑๖:๑๖ คำพูด

ข้อท่องจำ

“คำพูดอ่อนหวานช่วยลดความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ”

สุภาษิต 15:1

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคำพูดของเราเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจและมีอิทธิพลต่อผู้พูด และผู้ฟังในทางที่ดีและไม่ดี หนุนใจให้อ่อนๆ ระวังระวังคำพูดของเราให้ดี

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 4:24, 12:17-19, 15:1,2,4, 16:28, 26:20-28 ยากอบ 3:1-12

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆ มีโอกาสได้รับการถูกกดดันหลายด้าน เขาต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคนส่วนมาก บางที่ต้องการเป็นที่ยอมรับ เด็กๆ มักถูกทดลองให้ซุบซิบนินทาคนอื่น และพูดเกินความจริงเพื่อให้ตรงกับความต้องการของเขา เมื่อเด็กๆ เห็นเพื่อนๆ ทำสิ่งเหล่านี้บางทีก็ยากที่เขาจะรู้จักควบคุมคำพูดของตนเองและมักจะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เป็นประจำ

ในสัปดาห์นี้ให้เน้นความจริงที่ว่าทุกสิ่งที่เราพูดออกมานั้นมีอำนาจและมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ถ้าเราจะเป็นพยานที่ดีเพื่อพระเยซูเราต้องระวังระวังคำพูดของเราเป็นพิเศษว่าจะต้องเสริมสร้างและหนุนใจคนอื่น เตือนให้เด็กๆ เข้าใจว่าสิ่งที่เราพูดเป็นสิ่งสำคัญทั้งต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์

นำสู่บทเรียน

เกมส์คุยภาษาใบ้

เขียนข้อความไว้กระดานไว้ แยกกระดานข้อความให้เด็กคนละ 1 แผ่น จากนั้นให้เด็กจับคู่กับเพื่อนแล้วสลับกันสื่อสารข้อความในกระดานโดยห้ามใช้คำพูด เด็กสามารถแสดงท่าทางอะไรก็ได้เพื่อสื่อถึงข้อความที่ได้รับเพื่อให้เพื่อนเข้าใจ โดยเพื่อนต้องพยายามแปลข้อความจากภาษาท่าทางที่เพื่อนอีกคนแสดง เมื่อเสร็จแล้วให้เปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆ หรือจนกว่าเด็กจะเริ่มเบื่อกับกิจกรรมนี้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆ ลองคิดถึงดูว่า โลกนี้จะเป็นอย่างไรหากว่ามนุษย์อยู่ร่วมกันโดยไม่พูด ชีวิตของเราจะแตกต่างจากที่เป็นอยู่ไหม? (รอคำตอบ) การพูดคุยกันเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในแต่ละวัน ถ้าสมมุติว่าเราเป็นใบไม้ไม่สามารถพูดได้เราก็จะจัดอยู่ในประเภทคนพิการ โลกคนพิการที่พูดไม่ได้เป็นโลกที่เงียบ ขาดชีวิตชีวา น้องๆ อาจจะเล่นกีฬาเงียบๆ โดยไม่ใช้เสียงไหม? ไม่มีการแสดงออก ไม่มีกองเชียร์ หรือไม่มีคนบอกว่าจะเล่นอย่างไร การเล่นกีฬาแบบนี้คงจะทำให้เราหมดสนุกแน่ๆ คำพูดที่เราพูดออกไปอาจจะทำให้ผู้ฟังมีความรู้สึกหลายๆ อย่าง อาจจะรู้สึกมีความสุข ได้รับกำลังใจ ได้รับคำหนุนใจ หรืออาจจะรู้สึกท้อใจ โกรธ เป็นต้น เราจะรู้สึกอย่างไรถ้ามีคนชมว่าเราเรียนเก่ง (รอคำตอบ) คำพูดที่เกี่ยวกับตัวเรานั้นมีผลต่อความรู้สึกของเราโดยตรง กษัตริย์ซาโลมอนผู้ได้รับการดลใจจากพระเจ้าได้เขียนพระธรรมสุภาษิต พระองค์ทรงเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศจนคนทั่วโลกยกย่อง พระองค์ทรงรู้วิธีการใช้คำพูด เมื่อเราอ่านพระธรรมสุภาษิตเราจะเห็นว่าพระเจ้าได้สอนเราถึงโทษและผลดีที่เราจะได้รับในคำพูดของเรากับคู่สนทนา ซึ่งเราจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยกันดังนี้

1. ให้ระวังเรื่องการซุบซิบนินทา

(สุภาษิต 26:20-22) มีตัวอย่างเรื่องคำพูดของมิตรกับเจตน์เพื่อนบ้านคนใหม่ของเขา

มิตรและเด็กๆ หลายคนที่อยู่บ้านใกล้กันมักจะพากันมาเล่นฟุตบอลในสนามใกล้ๆ บ้านลุงดำ ลุงดำซึ่งอยู่บ้านฝั่งตรงข้ามมักจะมาสอนและให้คำแนะนำแก่เด็กๆ ในการเล่นฟุตบอลเสมอ วันหนึ่งลุงดำได้พาเจตน์ซึ่งเป็นเพื่อนคนใหม่มาแนะนำให้มิตรและเพื่อนๆ ได้รู้จัก (แสดงภาพ 4-1) มิตรได้ชวนเจตน์ให้เล่นฟุตบอลด้วย เจตน์จึงได้เป็นหัวหน้าทีมร่วมกับมิตรเพราะเจตน์เคยเล่นฟุตบอลมาก่อน วันหนึ่งเมื่อเลิกเล่นฟุตบอลทั้งมิตรและเจตน์ก็เดินกลับบ้านด้วยกัน มิตรจึงเอ่ยถามว่า ทำไมเจตน์จึงย้ายจากกรุงเทพมาอยู่สระบุรี กรุงเทพเจริญกว่าตั้งเยอะมาอยู่บ้านนอกทำไม เจตน์เมื่อถูกถามอย่างนั้นก็หันหน้าพร้อมกับถอนหายใจเหมือนคนมีปัญหาหนักใจ เขามองหน้ามิตรเพื่อจะชี้แจงว่าควรจะเล่าเรื่องครอบครัวของเขาให้ฟังหรือไม่ ในที่สุดเขาจึงพูดกับมิตรว่าเรื่องที่เล่าคือความลับของครอบครัวเขาแต่มิตรต้องสัญญาว่าจะไม่บอกให้ใครรู้เรื่องเด็ดขาด มิตรก็รับคำ เจตน์จึงเล่าว่าพี่ชายของเขาเป็นคนเกเรติดยาเสพติดและมีคดีฆ่าคนตายตอนนี้กำลังติดคุกอยู่ คุณพ่อของเขาเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ตำแหน่งสูงรู้สึกอับอายและเสียชื่อเสียงมากจึงขอย้ายมาทำงานที่นี่ซึ่งไม่มีใครรู้จักครอบครัวเขา แต่ต่อมาไม่นานมิตรก็เปิดเผยเรื่องนี้ออกไปให้เพื่อนสนิทคนหนึ่งฟังและเพื่อนคนนี้ก็เล่าต่อๆ กันไปจนทุกคนรู้เรื่องของเจตน์และไม่อยากเล่นกับเจตน์ที่มีพี่ชายติดคุก

คำถาม น้องๆ คิดว่าเจตน์จะรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น? (อภิปราย)

กษัตริย์ซาโลมอนได้เขียนสุภาษิต 26:20-22 เพื่อนสอนเรา (ให้เด็กๆ อ่าน) มิตรทำให้เกิดปัญหาเพราะเขาไม่เก็บความลับของเพื่อนตามที่ได้สัญญา สิ่งที่มิตรทำคือการพูดซุบซิบนินทา ผลของมันทำให้คนอื่นเสียใจหรือเสียชื่อเสียง บางทีเราก็มักชอบฟังเรื่องซุบซิบนินทาคนอื่นและผลที่เกิดขึ้นก็คือทำร้ายคนอื่น

ถ้าเราพูดอย่างไม่ระมัดระวังอาจจะพูดอะไรออกมาโดยไม่ไตร่ตรองอาจทำให้คนอื่นเจ็บปวดเพราะคำพูดของเรา สุภาษิต 16:28 กล่าวว่า คนตลบตะแลงแพร่การวิวาทและผู้กระซิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน การซุบซิบนินทาทำให้เพื่อนเราไม่พอใจเกิดความโกรธและความสัมพันธ์ที่ดีที่เคยมีก็ขาดสะบั้นลง บ่อยครั้งความโกรธทำให้เราพูดไม่ดีอยากจะตะโกนด่าว่าเพื่อนให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียใจหรือเสียหาย ฉะนั้นขอให้เราเป็นคนฉลาดในการพูดเพื่อจะทำให้คนที่คุยกับเราเรามีความสุขและมีกำลังใจที่ดี

ข้อท่องจำสัปดาห์นี้กล่าวว่า (แสดงภาพ 4-2) “คำตบ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักหะเร้าโทสะ” ประโยคนี้หมายความว่าอย่างไร? (อภิปราย แล้วท่องจำด้วยกัน)

บางทีการแสดงความเมตตาต่อผู้ที่ร้ายต่อเราไม่ง่ายเลยแต่พระเจ้าจะทรงช่วยถ้าเราอธิษฐานขอต่อพระองค์ ชีวิตของเราจะเป็นพยานที่ดีเพื่อพระองค์ถ้าเราจะใช้คำพูดที่มีความเมตตาต่อผู้ที่ร้ายต่อเรา

2. จงพูดความจริง

สุภาษิต 10:18-21 เราควรจะระมัดระวังคำพูดของเรา คือต้องพูดความจริงเสมอ ซาโลมอนกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้มากมาย (สุภาษิต 15:4, 26:28) ดูเหมือนว่าหลายครั้งการพูดโกหกเพื่อจะปิดบังบางสิ่งบางอย่างก็ง่ายกว่าการยอมรับผิด อย่างไรก็ตามการโกหกเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

น้องๆ คงได้ยินหรือเคยพูดเล่นกันบ่อยๆ ไหม? ผลของการพูดเล่นเป็นอย่างไรบ้าง? คนส่วนมากหมายความว่าอย่างไรเมื่อเขาพูดว่า พูดเล่นๆ (อภิปราย) บางครั้งเราไม่รู้ว่ที่เขากำลังพูดนั้นเป็นเรื่องจริงหรือเล่น การพูดเล่นอาจจะหมายถึงการแกล้งพูดหรือเป็นเรื่องโกหก สำหรับพระเจ้าการโกหกมากหรือโกหกน้อยไม่แตกต่างกัน เพราะถือว่าการโกหกทั้งสิ้น ฉะนั้น เราไม่ควรจะพูดเล่นๆ กับใครเพราะว่าผลการพูดเล่นจะทำให้เกิดความเสียหายได้

ดังตัวอย่างเรื่องของ อ้อมและเจน ทั้งสองคนเป็นเพื่อนบ้านกัน เคยไปไหนมาไหนด้วยกันบางครั้งแต่ไม่ค่อยสนิทสนมกันมาก เข้าวันหนึ่งอ้อมโทรศัพท์หาเจนขอให้เจนมาหาเธอสักครู่หนึ่งแต่เจนไม่ยอมไปเธอรู้ว่าตอนบ่ายคุณแม่จะไปตลาดและขอให้เธอเลี้ยงน้อง เธอจึงบอกอ้อมว่าเธอไม่ว่างเพราะวันนี้เธอต้องเลี้ยงน้อง ขอโทษด้วย เมื่อวางหูโทรศัพท์แล้ว เธอก็คิดในใจว่า ฉันไม่ได้โกหกก็ฉันต้องเลี้ยงน้องจริงๆ นี่

คำถาม น้องๆ เห็นด้วยกับเหตุผลของเจนไหม? เจนพูดความจริงหรือเปล่า (อภิปราย)

แม้ว่าเจนจะต้องเลี้ยงน้องตอนบ่ายแต่สิ่งที่เจนพูดกับอ้อมนั้นสื่อความหมายว่าตอนนี้เธอกำลังเลี้ยงน้องอยู่ เจนไม่ได้พูดความจริงเสียทีเดียวทำให้อ้อมเข้าใจอย่างนั้น จริงๆ แล้วเจนสามารถจะไปหาอ้อมได้เพราะเป็นตอนเช้าและไปประเดี๋ยวเดียวเท่านั้น และช่วงที่ไม่ว่างคือตอนบ่ายไม่ใช่ตอนนี่

3. การควบคุมลิ้น

(ยากอบ 3:1-12) (แสดงภาพ 4-3) อัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูกล่าวว่า “มนุษย์จะเป็นคนดีรอบคอบถ้าเขาสามารถควบคุมลิ้นของเขาไว้ได้” ยากอบกล่าวว่า เราสามารถควบคุมม้าได้โดยใส่บังเหียนในปากมัน เรือที่บรรทุกของหนักๆ ก็ยังสามารถควบคุมได้โดยหางเสือเล็กๆ และสัตว์ทุกชนิดในโลกสามารถทำให้อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์ได้แต่มนุษย์ไม่สามารถควบคุมลิ้นของตนเองได้ (อ่านยากอบ 3:7-8) และนี่เป็นความจริง ดังนั้น เราจะต้องระมัดระวังคำพูดของเราให้ดี

มีทางใดบ้างที่จะสามารถควบคุมลิ้นของเราให้พูดในสิ่งที่ถูกต้อง? มีทางเดียวคือต้องรับการช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อจะควบคุมคำพูดของเรา เมื่อเราต้อนรับพระเยซูไว้เป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยเราทั้งในด้านความคิดและคำพูด ถ้าเราจะยอมมอบให้พระองค์ควบคุมชีวิตพระองค์จะทรงช่วยให้เราเป็นคนสุ่มเยือกเย็นและมีคำพูดที่อ่อนโยนแทนคำพูดที่แสบแสบหรือหยาบคาย พระองค์ทรงหนุนใจให้เราเป็นคนสัตย์ซื่อจริงใจและใช้คำพูดต่อผู้อื่นด้วยความเมตตา

การประกาศ

เปิดโอกาสในการอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ขอพระเจ้าช่วยควบคุมล้นหรือคำพูด หรือหาสิ่งที่ยังไม่รู้จกกับพระเจ้าให้ใช้ช่วงนี้เพื่อนำได้รับเชื่อ ขณะสอนบทเรียนให้ครูไต่ถามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจกรรม

1. ให้เด็กแต่งคำขวัญเกี่ยวกับการใช้คำพูด ตัวอย่างเช่น “พูดดีมีแต่คนรัก” “ที่หนักก็กลายเป็นเบา เพราะเราคอยหนุนใจกัน” เป็นต้น

2. ทำแบบฝึกหัด

พลั๖บอ๖ถำพูด

4

สั๖งที่เรำพูดมื๖ผลต่อคนฟั๖งเสมอ ว๖นนี้ให้เด็ก๖ๆ ลองคื๖ดถึ๖งคำพูดในสองลั๖กษณ๖ะนี้ คำพูดใด
ที่เด็ก๖ๆ คื๖ดวำพูดออกไปแล้วทำให้คนฟั๖งรู้สึกดี และคำพูดใดที่พูดแล้วคนฟั๖งจะรู้สึกแย๖

คำพูดที่ทำให้รู้สึกดี

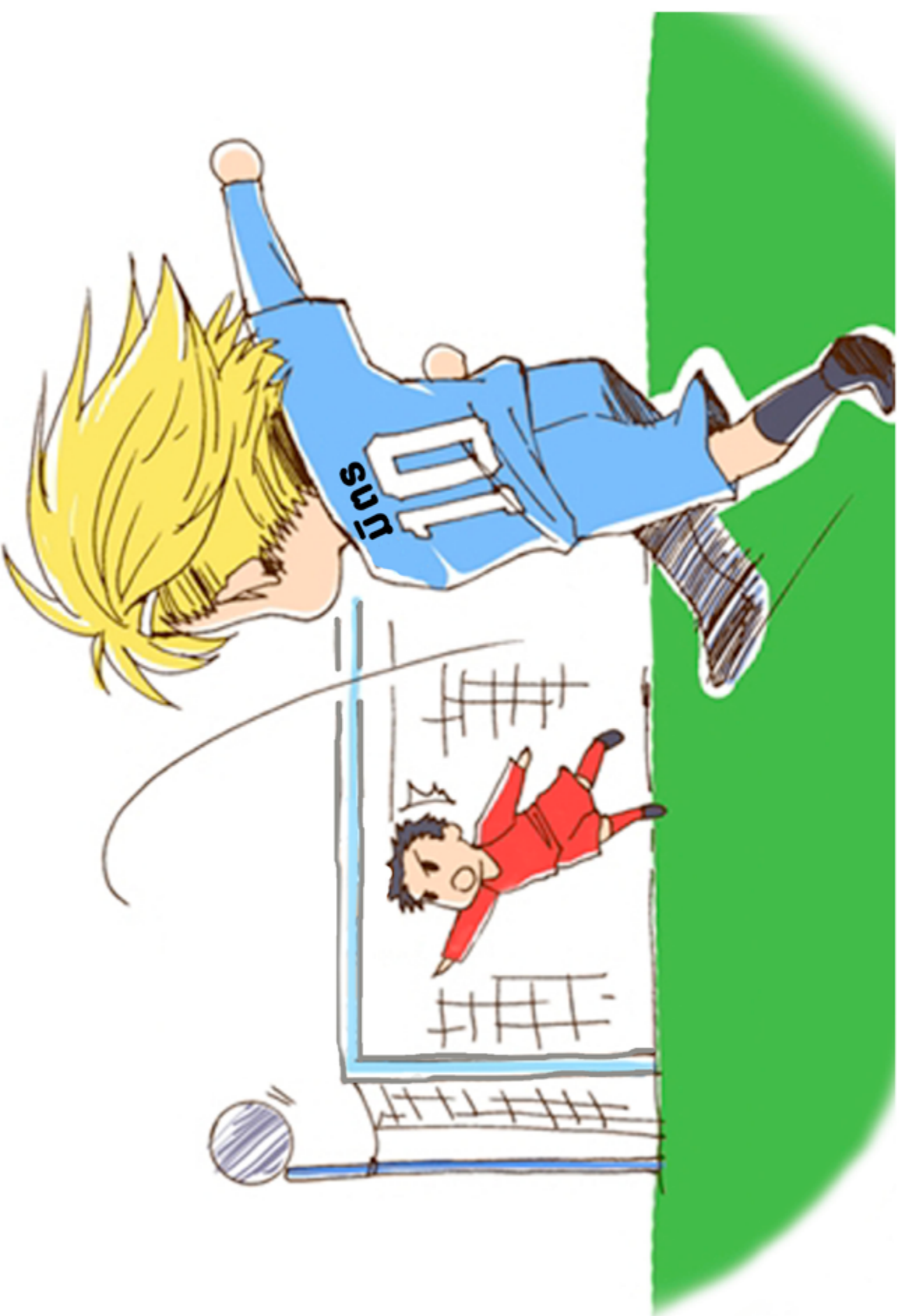
คำพูดที่ทำให้รู้สึกแย๖

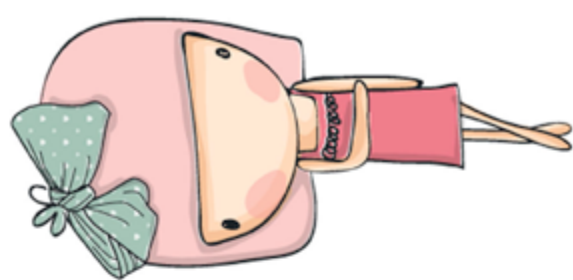
นายเป็นเพื่อนที่ดี

เธอเก่งมาก

5

๑๖ เป็นมิตร

ข้อท่องจำ

“มิตรสหายที่มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก”

สุภาษิต 17:17

เป้าหมาย

ช่วยให้เด็กเข้าใจถึงพลังของมิตรภาพที่แท้จริง และหนุนใจให้เขาทั้งหลายพัฒนาความเป็นมิตรที่มีความหมายและดำรงอยู่ตลอดไป โดยอาศัยพื้นฐานจากพระวจนะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 17:17, 19:4-6, 27:6,10 ซามูเอล 18:5-7, บทที่17, 19:1-7, 20:1-42

ปัญญาจารย์ 4:9-10, ยอห์น 15:13 ลูกา 15:11-32

ข้อคิดสำหรับครู

เพื่อนมีความสำคัญต่อเราทุกคน เด็กวัยนี้ต้องการเพื่อนมากที่สุด เขาจะเริ่มจะคบเพื่อนฝูงในวงกว้างออกไป และการเข้ากลุ่มกันก็ถือเป็นเรื่องสำคัญมากขึ้น แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงเรื่องการเป็นมิตร หรือเป็นเพื่อนอย่างแท้จริง

ประเด็นสำคัญของบทเรียนนี้อาจอยู่ที่การเลือกคบเพื่อนและการสร้างมิตรภาพที่ดีระหว่างเพื่อน ช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจว่ามิตรภาพที่แท้จริงนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งของหรือการกระทำ แต่มิตรภาพที่ดีขึ้นอยู่กับนิสัยส่วนตัวของแต่ละคน ที่แสดงออกกับอีกคนเมื่อใช้เวลาร่วมกัน

นำสู่บทเรียน

“ลักษณะของเพื่อน”

ขอให้นักเรียน เขียนหัวข้อว่า “เพื่อนที่ดีต้อง.....” และให้เติมคุณลักษณะต่างๆ ที่เพื่อนควรจะมีต่อกัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ ลองคิดว่าเพื่อนที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) ให้ครูเขียนสิ่งที่เด็กตอบบนกระดาน
เด็กๆ มีลักษณะของเพื่อนที่ดีคืออะไร? อะไรบ้าง?

บางครั้งเราคิดถึงความเป็นเพื่อนในด้านเดียว คือคิดว่าเพื่อนต้องเป็นแบบนี้หรือทำอย่างนี้กับเรา แต่
ลืมไปว่า ในทางกลับกันเราเองเป็นเพื่อนที่ดีหรือทำสิ่งดีเพื่อเพื่อนหรือไม่ เราไม่ควรให้เพื่อนทำดีกับเราฝ่ายเดียวเรา
ต้องทำสิ่งดีเพื่อเพื่อนด้วยจึงจะเป็นการถูกต้อง พระวจนะของพระเจ้าพูดถึงเพื่อนและมิตรภาพของคำว่าเพื่อนไว้ในข้อ
ท่องจำอาทิตย์นี้ (แสดงภาพ 5-1) “มิตรสหายที่มีความรักอยู่ทุกเวลา พี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยเหลือกันในยามทุกข์ยาก”
(สุภาษิต 17:17) (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆเที่ยว)

คำถาม ข้อท่องจำนี้หมายความว่าอย่างไร? (ให้เด็กอธิบาย)

พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่กษัตริย์ซาโลมอนเพื่อจะเข้าใจความเป็นเพื่อนที่แท้จริง ก็คือเพื่อนที่จะอยู่ด้วย
ทุกเวลาไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเหมือนเป็นพี่น้องกัน เพื่อนเช่นนี้จะเป็เพื่อนร่วมสุขและทุกข์ด้วยกันมีความรักให้กันเสมอ
คนที่เป็พี่น้องกันถึงแม้ว่าในบางครั้งจะมีการทะเลาะกันบ้างแต่พอหายโกรธกันแล้วก็รักกันเหมือนเดิม น่าเสียดาย
บางคนที่เราเรียกว่า “เพื่อน” เขาจางหายไปเมื่อความร้นหรือความทุกข์ยากมาถึง เขาจะเป็นเพื่อนที่ดีเมื่อทุกสิ่งอยู่สุข
สบายเมื่อปัญหามาถึงเขาก็พากันหายหน้าไปหมด เราจะต้องดูตัวอย่างของเพื่อนในลูกา 15:11-32 (แสดงภาพ 5-2)
เป็นเรื่องราวบุตรน้อยหลงหาย เขามีเพื่อนฝูงมากมายเมื่อเขามีเงินอาจจะมากจนนับไม่ถ้วน แต่เมื่อเงินหมดเพื่อนก็หมด
ไม่มีแม้แต่สักคนที่อยู่กับเขา พอมีเงินมากมายเพื่อนฝูงก็เยอะแยะมากมายดังฝูงผึ้งตั้งแต่พอเงินหมดหรือยากจนลงเพื่อนๆ
ก็พลอยหมดไปด้วย เพื่อนที่เราได้มาเพราะเรามีทรัพย์สินเงินทองหรือด้วยงานเลี้ยงอาจไม่ใช่เพื่อนแท้ที่จะอยู่เคียงข้าง
ชีวิตของเรา นอกจากนี้ การมีชื่อเสียงโด่งดังก็ยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เรามีเพื่อนมากมายเช่นกัน ให้เราอ่าน
สุภาษิต 19:4-6 ด้วยกัน

การเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอาจถือว่าเป็นสิ่งดี การอยากเป็นเหมือนคนอื่นและเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่ยกย่อง
ของคนส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน เด็กบางคนยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เข้าไปอยู่ในกลุ่ม แม้บางทีจะต้อง
ยอมทำลายชื่อเสียงของตัวเองหรือวงศ์ตระกูลก็ตาม เพราะกลัวว่าถ้าไม่ทำอย่างนั้นเขาอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น
แต่เมื่อเขากลายเป็นที่รู้จักหรือโด่งดังแล้วเขาก็เริ่มปลีกตัวออกจากเพื่อนเก่าๆ ที่เคยคบเคยร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา ลองคิด
ดูให้ดี ถ้าคนที่จะเป็นเพื่อนเราแต่ไม่ยอมรับเราเมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้อง เราสมควรจะเป็นเพื่อนกับเขาหรือไม่? (อภิปราย)

ชีวิตคริสเตียนควรมีปณิธานต่อพระเจ้าและต่อคนอื่นโดยการตั้งใจทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น ไม่ว่าใครจะคิด
หรือพูดอะไรเราก็ไม่เปลี่ยนความตั้งใจนั้น ทำไมเราจึงควรตั้งใจเช่นนั้น? เพราะเมื่อเราตั้งมั่นว่าจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง
คนอื่นจะนับถือเรามากกว่าที่เราเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาเพียงเพื่อให้ได้เข้าไปอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การทำแบบนั้นจะทำให้
คนอื่นไม่เห็นเห็นพระเจ้าผ่านตัวเรา เพื่อนแท้จะต้องตั้งมั่นอยู่ด้วยกันแม้ว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับ เราอาจจะเสียใจหรือ
ถูกทอดทิ้งแต่ตราบใดที่ยังมีคนตั้งมั่นอยู่ด้วยเราก็สามารถยืนอยู่ได้ น้องๆ เคยมีเพื่อนอย่างนั้นไหม? และเราเคยเป็น
เพื่อนแบบนั้นสำหรับคนอื่นไหม?

กษัตริย์ซาโลมอนใช้คำพูดแปลกๆ ในสุภาษิต 27:6 ที่แสดงถึงคุณลักษณะสำคัญของเพื่อน พระองค์เขียนว่า
“บาดแผลที่มิตรทำก็สุจริต แต่การจูบของศัตรูนั้นมากเกินความจริง” หมายความว่าอย่างไร?

คำว่า “บาดแผล” จะตีความหมายเป็น “การดิ้นรน” “ห้ามปราม” หรือวิพากษ์วิจารณ์” ชาโลมอนบอกว่าเพื่อนแท้อาจจะพูดบางอย่างทำให้เราเจ็บใจชั่วคราว แต่คำวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความรักจากเพื่อนจะช่วยให้ชีวิตเราเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เราควรจะยอมฟังผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเราบางครั้งเขาอาจจะมองเห็นปัญหาหรือการแก้ปัญหาโดยที่เราเองไม่รู้หรืออาจคิดไม่ถึง แต่ก่อนอื่นเราต้องพิจารณาให้ดีว่าใครคือเพื่อนแท้ของเราและไม่ควรโกรธหรือต่อว่าเขาที่ตักเตือนเราไม่ให้ทำสิ่งผิด (สุภาษิต 27:10)

อีกประการหนึ่ง ชาโลมอนได้เตือนให้เรารวังผู้ที่อาจแสดงความรักต่อเราหรือจูบเราหรือประจบประแจงเรา เพื่อจะได้ผลประโยชน์จากเรา บางคนอาจจะแสร้งทำเป็นเพื่อนของเราเพราะหวังผลประโยชน์จากเรา เพื่อนแท้เหล่านั้นจะต้องสัตย์ซื่อจริงใจและไว้วางใจได้เสมอ

ตัวอย่างของความเป็นเพื่อนจากพระคัมภีร์มีดังนี้

เรื่อง ดาวิดกับโยนาธาน (แสดงภาพ 5-3)

ดาวิดและโยนาธานมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนต่อกันอย่างแนบแน่นและเป็นแบบอย่างที่เราควรจะทำตาม ให้เราพิจารณาดูว่าทำไมทั้งสองจึงเป็นมิตรสหายที่แท้จริงต่อกันได้ทุกๆ ที่เมื่อทั้งสองพบกันครั้งแรกแต่ละคนมีตำแหน่งหรือมีฐานที่แตกต่างกันมาก ดาวิดเป็นคนเลี้ยงแกะ ส่วนโยนาธานเป็นโอรสของกษัตริย์ ความร่ำรวย ชื่อเสียง หรือการเป็นคนกว้างขวางเกี่ยวข้องกับการเป็นมิตรแท้หรือเปล่า? (รอคำตอบ)

ดาวิดได้รับอะไรก่อนที่เขาและโยนาธานจะได้เป็นเพื่อนกัน (อ่าน 1ซามูเอล 17) หลังจากฆ่าโกลิอัทแล้วดาวิดก็ได้รับเกียรติมากขึ้น (ดู 1ซามูเอล 18:5-7) ทำให้ดาวิดเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้นำทางการทหาร สิ่งนี้มีผลกระทบต่อความรู้สึกของโยนาธานอย่างไร? (รอคำตอบ) โยนาธานเป็นโอรสองค์โตของกษัตริย์ซาอูลเพราะฉะนั้นเมื่อซาอูลสิ้นพระชนม์เขาต้องเป็นผู้สืบราชสมบัติต่อไป แต่โยนาธานเข้าใจดีว่าพระเจ้าได้แต่งตั้งให้ดาวิดเป็นผู้นำชนชาติอิสราเอลต่อไป สิ่งนี้มีผลกระทบต่อมิตรภาพของทั้งสองหรือไม่? (ซามูเอล 19:1-7 และ 20:1-42) ไม่มีเลย มิตรภาพของทั้งสองคนตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรัก ความนับถือ และการยกย่องอย่างจริงใจ ความเป็นเพื่อนของเขาทั้งสองก็ลึกซึ้งมากจนกระทั่งสามารถตายแทนกันได้

พระเยซูทรงเรียกมิตรภาพชนิดนี้ว่าอะไร (อ่าน ยอห์น 15:13)

นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิต

ลองคิดถึงเพื่อนของน้องๆ เอง เราจะรู้ดีได้อย่างไรถ้าสมมติว่าเพื่อนรักของเราเป็นคนมีชื่อเสียง เล่นกีฬาเก่ง หรือเป็นที่ชื่นชมของคนทั้งโรงเรียนและเราดูเขาไม่ได้เลยสักอย่าง หรือถ้าเราดีกว่าเพื่อนทุกๆ อย่างจะทำให้มิตรภาพของเราและเพื่อนเปลี่ยนไปไหม?

การเป็นเพื่อนและการพัฒนามิตรภาพเป็นสิ่งสำคัญ เราทุกคนต้องการเพื่อน เราต้องการการสนับสนุนและความห่วงใยจากเพื่อน (อ่านปัญญาจารย์ 4:9-10) ถ้าเราไม่มีเพื่อนเราจะรู้ดีได้อย่างไร? (รอคำตอบ) สิ่งสำคัญที่เราควรจดจำไว้ก็คือ การพัฒนาหรือการเสริมสร้างมิตรภาพนั้นต้องเกิดขึ้นจากทั้งสองฝ่าย โดยทั้งสองต้องเคารพต่อสิทธิ ความรู้ดี และความคิดเห็นของกันและกัน รวมทั้งต้องมีความสัตย์ซื่อจริงใจ ไว้วางใจ และจงรักภักดีรวมอยู่ด้วย เมื่อมีสิ่งเหล่านี้มิตรภาพนั้นจะตั้งมั่นอยู่และพร้อมเผชิญปัญหาและการขัดแย้งต่างๆ ไปพร้อมกัน

สิ่งแรกที่ต้องทำในการเสริมสร้างมิตรภาพที่ถาวรคือจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับมิตรสหายผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเสียก่อน มิตรผู้้นั้นคือ พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเพื่อนที่ดีที่สุด พระเยซูทรงห่วงใยเราจนกระทั่งยอมตายเพื่อความบาปของเราและไม่เคยปล่อยให้เราอยู่คนเดียวทรงสถิตอยู่กับเราทุกเวลา

การประกาศ

ในวันนี้ถ้ามีใครที่ยังอ้างว้างและรู้ดีว่าตัวเองอยู่คนเดียวและปรารถนาที่จะมีเพื่อนแท้ที่ดีที่สุดในชีวิตที่สถิตอยู่กับเราตลอดเวลาคือพระเยซูคริสต์แล้วละก็ เราสามารถต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของเราได้โดยการเชื่อและวางใจในพระองค์

กิจกรรม

1. เกมสืหาเพื่อนใหม่ แบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม แจกกระดาษดินสอให้แต่ละคน ให้เขียนชื่อที่ด้านบนกระดาษ บรรทัดถัดมาให้เขียน วันเกิด (แล้ววันที่ว่าง) กิจกรรมยามว่าง (เว้นที่ว่าง) เช่น ดนตรี กีฬา อาหารที่ชอบ เสร็จแล้วใส่ลงในกล่องของกลุ่มตัวเอง ให้เด็กกลุ่มที่ 1 หยิบกระดาษที่อยู่ในกล่องของกลุ่มที่ 2 ขึ้นมาคนละ 1 แผ่น จากนั้นให้เดินไปหาคนตามชื่อที่เราหยิบได้ จากนั้นถามคำตอบตามข้อมูลที่เว้นว่างไว้ เมื่อได้คำตอบแล้วให้เขียนในกระดาษ จากนั้นให้เด็กอีกกลุ่มสลับกันทำ

2. เขียนจดหมาย ถึงเพื่อนที่ไม่ได้มาเรียนในอาทิตย์นี้ อาจแบ่งชั้นเป็นกลุ่มช่วยกันเขียนแล้วลงชื่อด้วยกัน หรือรวมกัน 2-3 คน เขียนหนึ่งฉบับแล้วจะต้องเขียนกี่ฉบับ และอาจจะเขียนถึงผู้ใหญ่ในคริสตจักรที่ไม่สามารถมาโบสถ์ได้ หรือคนที่อยู่ในโรงพยาบาล ตอนท้ายกระดาษควรจะเขียนข้อพระคัมภีร์ที่คิดว่าจะหนุนใจและมีประโยชน์ต่อผู้รับด้วย เด็กๆ สามารถตกแต่งจดหมายให้สวยงามตามที่ชอบ จากนั้นนำไปให้กับคนที่เราเขียนถึง

3. ทำแบบฝึกหัด

เพื่อนของเรา..ดีจัง

5

“มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา” เราทุกคนต่างอย่างมีเพื่อนรักด้วยกันทุกคน ให้เด็กๆ วาดหน้าตาของตัวเอง และเติมข้อความในช่องว่างที่พูดถึงเพื่อนรักของเราและสิ่งที่เรากับเพื่อนรักทำร่วมกัน

201

ปีแห่งมิตรภาพที่ดี

เพื่อนรักของ
ฉันชื่อว่า

ฉันมี
ฉายาว่า

เพื่อนรักของฉัน
มีนิสัย

ในเวลาว่างฉันและเพื่อนรัก
มักจะทำ.....

ฉันและเพื่อนรักชอบร้องเพลง

เพื่อนรักของฉันชอบกิน

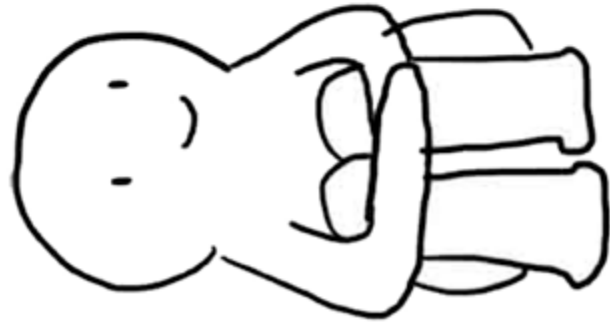
เรื่องตลกๆ ที่ฉัน
และเพื่อนรักเคย
ทำร่วมกันคือ

เรื่องประทับใจที่ฉันจะไม่มีวันลืมเกี่ยวกับ
เพื่อนรักคนนี้คือ

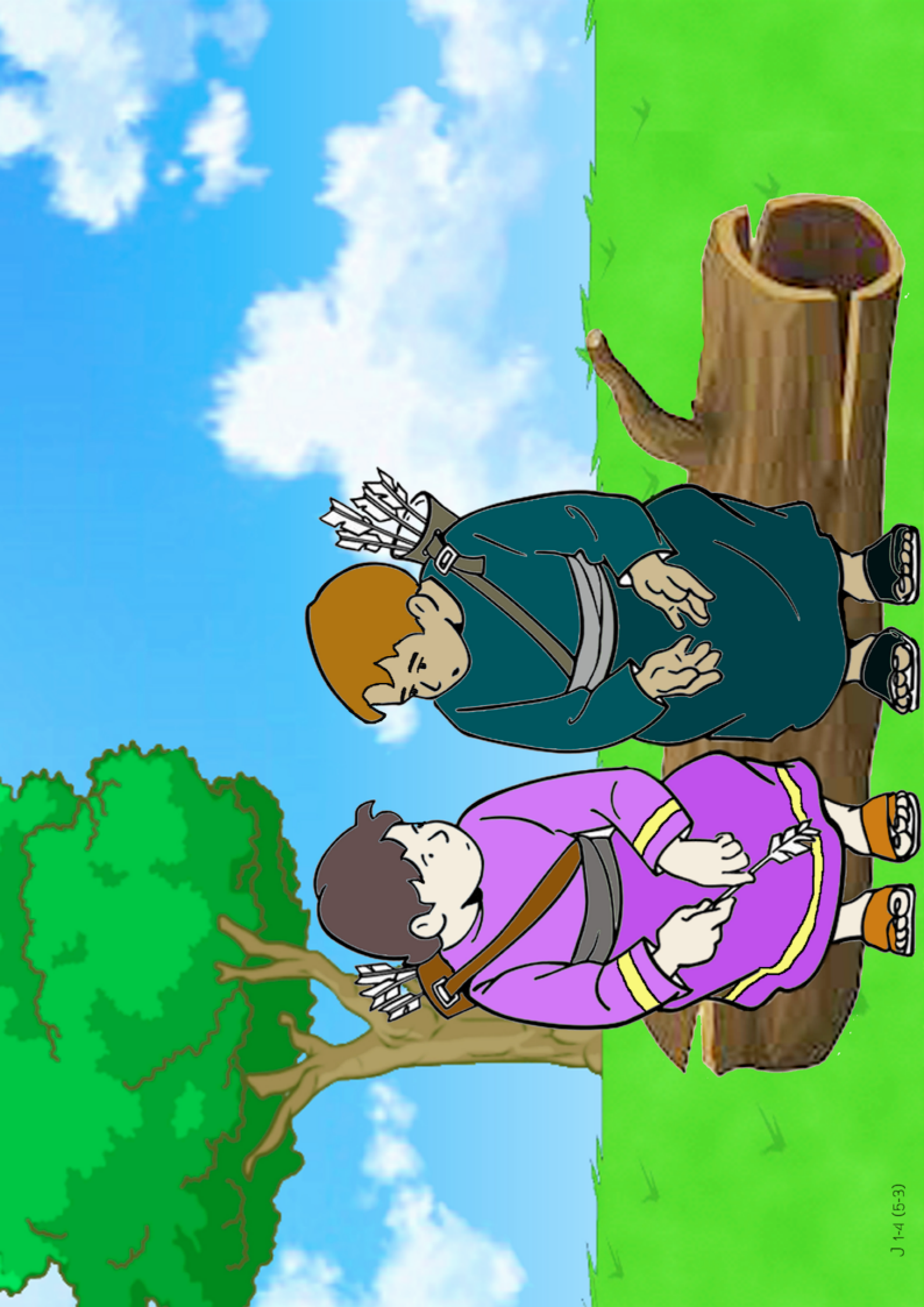

มิตรสหายก็มีใจมารักอยู่ทุกเวลา

พี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยเหลือกันไม่ขาดทุกยาม

6

จงมีใจต่ำถอม

ข้อท่งจำ

“ความเย่อหยิ่งของคณนำเขาให้ต่ำถลง แต่คณที่มีใจถ่มจะได้รับเกียรติ”

สุภาษิต 29: 23

เป้าหมาย

ส่อนให้້น้องๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงยกย่องผู้ที่มีใจถ่ม หนูนใจให้້น้องๆ ฝักตนเองให้มีทำที่ที่
สุภาพอ่อนน้อมถ่มถ่มตน

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 13:10, 15, 33; 16:18; 18:12; 25:6-7, 29:23 ดาเนียล 4:1-37

ข้อคิดสำหรับครู

การมีใจถ่มไม่ใช่การทำตัวให้ต่ำถลงหรือนำเวทนา การปฏิเสธตนเองไม่ทำให้เป็นที่น่านับถ่มมากขึ้น การถ่มตัวไม่ได้เป็นการทำตัวให้มีคุณค่าต่ำถลง การถ่มตัวไม่ใช่การพูดว่า “ไ้ ฉันไม่สามารถจะทำสิ่งนี้ได้หรือว่าคณดีกว่าฉันเยอะ” อย่างนี้ไม่เรียกว่าการถ่มใจ การถ่มตัวคือการชื่นชมตัวเองและผู้อื่นอย่างลัถยชื่อ ห่วงใยต่อลัถยที่ผู้อื่นพึงได้รับ และเข้าใจถึงความรู้สัถของผู้อื่น

พระเยซูส่อนว่าเราจะต้องคิดถึงคนอื่นก่อนคิดถึงตนเอง และอย่าคิดว่าตนสูงกว่าที่ควรจะเป็นคณที่มีใจถ่มคิดถึงของประทานและการช่วยเหลือของพระเจ้าในการรับใช้พระองค์ ความส่านใจอย่างนี้จะกำจัดความอวดตัวและความเย่อหยิ่งออกไปเขาจะคิดเสมอว่า เขาเป็นเท่าที่พระคณของพระเจ้าต้องการให้เขาเป็นเท่านั้น

น่ำสู่บทเรียน

ติดกระดาคบโปสเตอร์แผ่นใหญ่ๆ บนผนังห้องเรียนหรือในที่สะดวกต่อการเขียน (อาจจะเป็นพื้นห้องก็ได้) เขียนคำว่า “ความถ่มใจ” ที่ด้านบนของโปสเตอร์ เมื่อเด็กๆ เข้าห้องเรียนให้แต่ละคณเขียนหรือวาดรูปที่แสดงถึงความถ่มใจบนโปสเตอร์ที่เตรียมไว้ให้ น่ำภาพหรือข้อความที่เด็กเขียนมาขยายความต่อในบทเรียน เพื่อให้เด็กเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อพูดคนที่มิใช่ใจถ่อมเราคิดถึงอะไร? เด็กๆ รู้จักคนที่ถ่อมใจไหม เขามีลักษณะอย่างไร? เขาทำสิ่งใดที่แสดงถึงความถ่อมใจ? (อภิปราย โดยไม่ต้องให้เด็กบอกชื่อว่าเป็นใคร)

คนส่วนใหญ่ที่ยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องความถ่อมใจคิดว่า ความถ่อมใจก็คือการทำตัวเป็นคนยากจน คนหัวอ่อน ยอมคนอื่น อ่อนแอ และไม่โต้ตอบ บางคนเข้าใจว่าคนที่ถ่อมใจก็เป็นเหมือนกับผ้าเช็ดเท้าที่คนจะเหยียบไปมาได้ แต่จริงๆ แล้วเมื่อเราได้เรียนรู้การมีใจถ่อมตามแบบฉบับของพระเจ้าที่เราต้องใช้ความเข้มแข็งอย่างมากจึงจะเป็นคนมีใจถ่อมได้ คนที่มีใจถ่อมไม่ใช่เพราะเขาเกิดมาเป็นคนมีใจถ่อมแต่ได้เขาได้เรียนรู้และยอมที่จะเป็นคนถ่อมใจ

เราจะเข้าใจความถ่อมใจได้ดีขึ้นเมื่อเราเรียนรู้สิ่งที่ตรงกันข้ามกัน นั่นก็คือ ความอวดตัวหรือเย่อหยิ่ง ดูซิว่าพระคัมภีร์พูดถึงเรื่องนี้อย่างไรบ้าง? ความเย่อหยิ่งเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายและทำลายมนุษย์และเป็นเหมือนโรคภัยชนิดหนึ่ง ความภูมิใจในบางอย่างไม่เป็นสิ่งผิด เช่น เราสามารถภูมิใจเมื่อสอบได้คะแนนดีหรือชนะการแข่งขัน สิ่งนี้ทำให้เรารู้สึกชื่นใจและพอใจในตัวเอง แต่หากความภูมิใจนั้นทำให้เราเป็นคนอวดตัว เย่อหยิ่งจองหอง แสดงตนว่าเก่งกว่าใครอย่างออกนอกหน้านั้นแสดงว่าเรามีทำที่ที่ไม่ถูกต้อง (อ่านสุภาษิต 13:10) พูดถึงปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดจากอวดตัวคืออะไร?

น้องๆ เคยทะเลาะกับคนอื่นเพราะไม่ต้องการฟังคำแนะนำจากเขาไหม? บางทีอาจจะเป็นคำแนะนำจากพี่ชาย พี่สาว หรือคนอื่นที่เราคิดว่าเขาไม่รู้เรื่องในสิ่งที่เรากำลังทำ? (ขอให้บางคนแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว) บางทีก็ยากที่จะรับคำแนะนำจากคนอื่นแต่พระคำของพระเจ้าตรัสว่าคนฉลาด (คนถ่อมใจ) จะกลืนความเย่อหยิ่งของเขาและรับคำแนะนำของคนอื่นหรือญาติพี่น้อง การยอมรับคำแนะนำจะช่วยให้รอดพ้นจากความเจ็บปวดหรือความเศร้าโศกภายหลังได้และเป็นการแสดงว่าเป็นคนมีใจถ่อมด้วย

สุภาษิต 16:18 กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ความเย่อหยิ่งมักจะนำไปสู่ความพินาศ (ขอให้อ่านข้อนี้ดังๆ) ไม่ได้หมายความว่าความเย่อหยิ่งจะทำให้เราถูกทำลายเพียงด้านร่างกายแต่อาจเป็นไปได้ว่าความเย่อหยิ่งทำลายคนๆ นั้นได้ในหลายๆ ทาง น้องๆ คิดว่าความเย่อหยิ่งทำลายชีวิตเราในด้านใดบ้าง? (อภิปราย) ความอวดตัวและเย่อหยิ่งทำให้เราไม่เป็นที่นับถือของคนอื่น น้องๆ ขออยู่ใกล้กับคนที่ชอบคิดถึงหรือพูดถึงแต่ตัวเองไหม? ความเย่อหยิ่งเป็นปัญหาที่ทำให้ยากในการเป็นมิตรที่ดีต่อคนอื่น

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้ทำให้เห็นความแตกต่างของความเย่อหยิ่งกับการมีใจถ่อม (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) สุภาษิต 18:12 ก็พูดคล้ายๆ กัน “ใจของคนก็จองหองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ” หมายความว่าความเย่อหยิ่งจองหองนำไปสู่การทำลาย แต่การถ่อมใจนำเกียรติมาให้

ให้อ่านดาเนียลบทที่ 4 ด้วยกัน กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ฝันประหลาด พระองค์ฝันเห็นอะไร? (รอคำตอบดูดาเนียล 4:10-17) ดาเนียลทำนายฝันนั้นอย่างไร? (รอคำตอบ ดูดาเนียล 4:19-27) (แสดงภาพ 6-1) เนบูคัดเนสซาร์ได้สร้างราชอาณาจักรที่เข้มแข็งมากไม่มียอไรมาเทียบเทียมได้ เขาเป็นกษัตริย์ที่มีอำนาจและสง่าราศีอย่างเหลือล้นเป็นเหตุทำให้เขาได้เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งผยอง แม้ว่าเขาจะยอมรับสติปัญญาของดาเนียลเขาก็ไม่ยอมที่จะฟังคำเตือนและสารภาพบาปในเรื่องความเย่อหยิ่งของเขา

ปีต่อมาเมื่อเนบูคัดเนสซาร์กำลังเดินเล่นอยู่บนดาดฟ้าในพระราชวัง จิตใจของเขาก็เต็มไปด้วยความลำพองใจ

เขาพูดว่าอย่างไร? (อ่านดาเนียล 4:30) (แสดงภาพ 6-2) เมื่อเนบูคัดเนสซาร์พูดจบก็มีเสียงลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “นี่คือคำสั่งมาถึงเจ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ราชาอาณาจักรได้พราไปเสียจากเจ้าแล้วและเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะกินหญ้าอย่างกับโค จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระจนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และทรงประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้ (ดาเนียล 4:31-32) คำว่า “วาระ” อาจหมายถึงปีที่พระองค์ถูกลงโทษจากพระเจ้า เพราะความหยิ่งผยองของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้นำความพินาศมาสู่บัลลังก์ของตน

ให้เรามาดูอะไรเกิดขึ้นเมื่อการตีสอนของพระเจ้าสิ้นสุดลง เนบูคัดเนสซาร์ทำอะไรเมื่อท่านเข้าใจแล้วว่าเหตุแห่งความผิดนี้มาจากความหยิ่งผยองของพระองค์? (อ่านดาเนียล 4:34 ดังๆ) เนบูคัดเนสซาร์ได้สรรเสริญและถวายเกียรติแด่ผู้เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงและองค์พระผู้เป็นเจ้า เขารู้แล้วว่าพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ ไม่ใช่มนุษย์หรือตัวพระองค์เอง เมื่อเนบูคัดเนสซาร์ได้เรียนรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจิตใจของท่านก็ได้กลับสู่สภาพดี ทรงถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็ถูกต้องและมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ทรงสามารถทำให้ต่ำลง (ดาเนียล 4:37) เนบูคัดเนสซาร์ได้เรียนบทเรียนที่สำคัญ สุภาษิต 15:33 กล่าวว่า ความยำเกรงพระเจ้าก่อให้เกิดปัญญาและความถ่อมใจเดินนำหน้าเกียรติ

(อ่าน มีทธีว 23:11-12) พระเยซูทรงตรัสสอนไว้อย่างชัดเจน แล้วชาวโลกถือว่าคำสอนนี้มีความสำคัญสูงสุดหรือเปล่า? เปล่าเลย ตรงกันข้าม เขาคิดว่าคนจะยิ่งใหญ่และมีอำนาจโดยการเป็นนายหรือทำตัวอยู่เหนือคนอื่นไม่ใช่การยอมเป็นผู้รับใช้แต่โดยการเป็นใหญ่ วิธีนี้ไม่ใช่ความยิ่งใหญ่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า (แสดงภาพ 6-3) พระเจ้าทรงวัดความเป็นผู้ยิ่งใหญ่จากข้างล่างขึ้นข้างบนไม่ใช่จากข้างบนลงไปที่ข้างล่าง พระองค์ทรงชื่นชมเมื่อเรายอมเป็นที่สองแม้ว่าจะมีสิทธิ์เป็นที่หนึ่ง เมื่อเราช่วยเหลือคนอื่นพระเจ้าทรงตรวจดูการกระทำและแรงจูงใจของการช่วยเหลือว่าเพื่อหวังสิ่งตอบแทนเพื่อจะได้รับเกียรติหรือการยกย่องจากทำสิ่งนั้นๆ หรือไม่

การถ่อมใจไม่ใช่เรื่องง่าย แต่การที่จะสร้างหรือรักษาไว้ยากยิ่งกว่า แต่เราสามารถทำได้พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดในใจเรา พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงส่งลงมารับบาปของเราลงมาอยู่ท่ามกลางมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความบาป ต้องเผชิญกับการถูกเยาะเย้ยและการเข้าใจผิด จนในที่สุดต้องได้รับความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสและรับความอัปยศอดสูบนไม้กางเขน ที่พระเยซูต้องเจอสิ่งเหล่านี้เป็นเพราะพระองค์เย่อหยิ่งหรือเปล่า? พระองค์สามารถมีชัยต่อศัตรูได้อย่างง่ายดาย และสามารถให้ฤทธิ์อำนาจเพื่อเอาชนะทุกสิ่งได้ แต่พระองค์ไม่ทำ พระองค์ยอมเสด็จลงมาในโลกเพื่อจะรักและเพื่อจะรับใช้ผู้คน และวันหนึ่งพระเยซูทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจทั้งสิ้น ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระเจ้าก็จะรับส่งาราคีและมีชัยชนะร่วมกับพระองค์

การประกาศ

อธิษฐานกับเด็กๆ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เขาทั้งหลายเห็นคุณค่าของการถ่อมใจ มีเพียงการเชื่อพระเยซูและทำตามทีพระองค์สอนเท่านั้นจึงจะทำให้เราเป็นคนถ่อมใจได้ หนูน้อยที่ยังไม่เชื่อให้มารับเอาพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา

กิจกรรม

1. เกมจับคู่

ให้ทำการ์ดที่มีข้อความสอดคล้องกันและตรงกัน หัวข้อละ 2 แผ่น ทำเท่ากับจำนวนเด็กในชั้น ดังนี้

ผู้เขียนหนังสือสุภาษิต	คู่กับ	ซาโลมอน
จงแสวงหาปัญญาและความรอบรู้	คู่กับ	สุภาษิต 4:5
ผู้ติดตามความชอบธรรมจะพบชีวิต	คู่กับ	สุภาษิต 21:21
เนบูกัดเนสซาร์	คู่กับ	ความเย่อหยิ่ง
โยนาธาน	คู่กับ	ดาวิด
เพื่อนก็มีความรักทุกเวลา	คู่กับ	สุภาษิต 17:7
คำพูดอ่อนหวานละลายความโกรธ	คู่กับ	สุภาษิต 15:1
บุตรจงเชื่อฟังพ่อแม่	คู่กับ	สุภาษิต 6:20
จงลี้ภัยชื่อ	คู่กับ	เป็นพยานที่ดี
คำพูดอ่อนหวาน	คู่กับ	น้ำผึ้ง
การเชื่อฟัง	คู่กับ	แสดงความรัก

(ถ้าเด็กมีจำนวนมากกว่านี้ ครูจะต้องเพิ่มการ์ดให้มากขึ้น)

วิธีเล่น

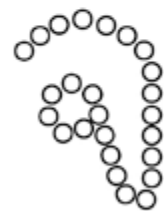
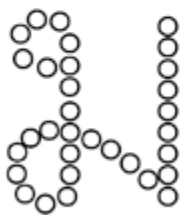
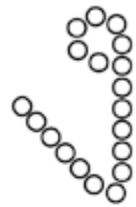
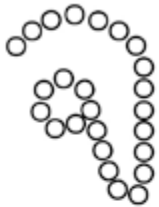
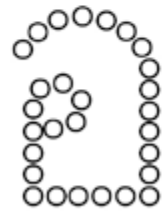
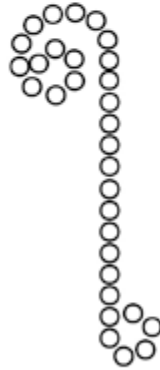
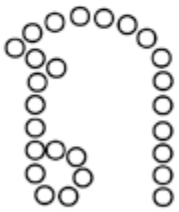
1. สลับการ์ดให้ปนกันแล้วคว่ำด้านที่มีข้อความลงพื้น ให้เด็กคนแรกหยิบการ์ดขึ้นมา 2 ใบ ถ้าหยิบมาแล้วไม่ใช่คู่กันก็ให้วางลงที่เดิม ให้คนถัดไปเล่นต่อ ถ้าเจอคู่ก็ให้เด็กเก็บการ์ดไว้และมีสิทธิหยิบการ์ดได้อีก 2 ใบ เล่นเวียนไปเรื่อยๆ จนกว่าจะครบคน เมื่อครบหมดแล้วคนที่ได้การ์ดมากที่สุดเป็นคนชนะ

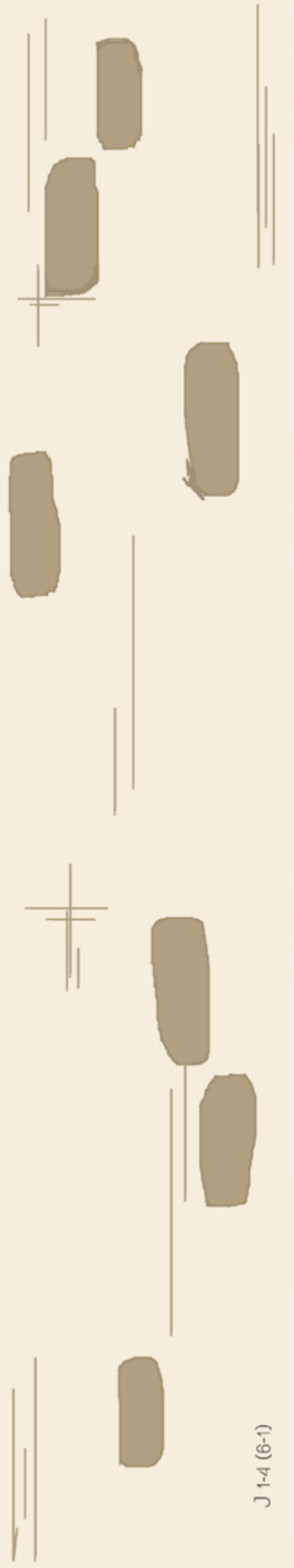
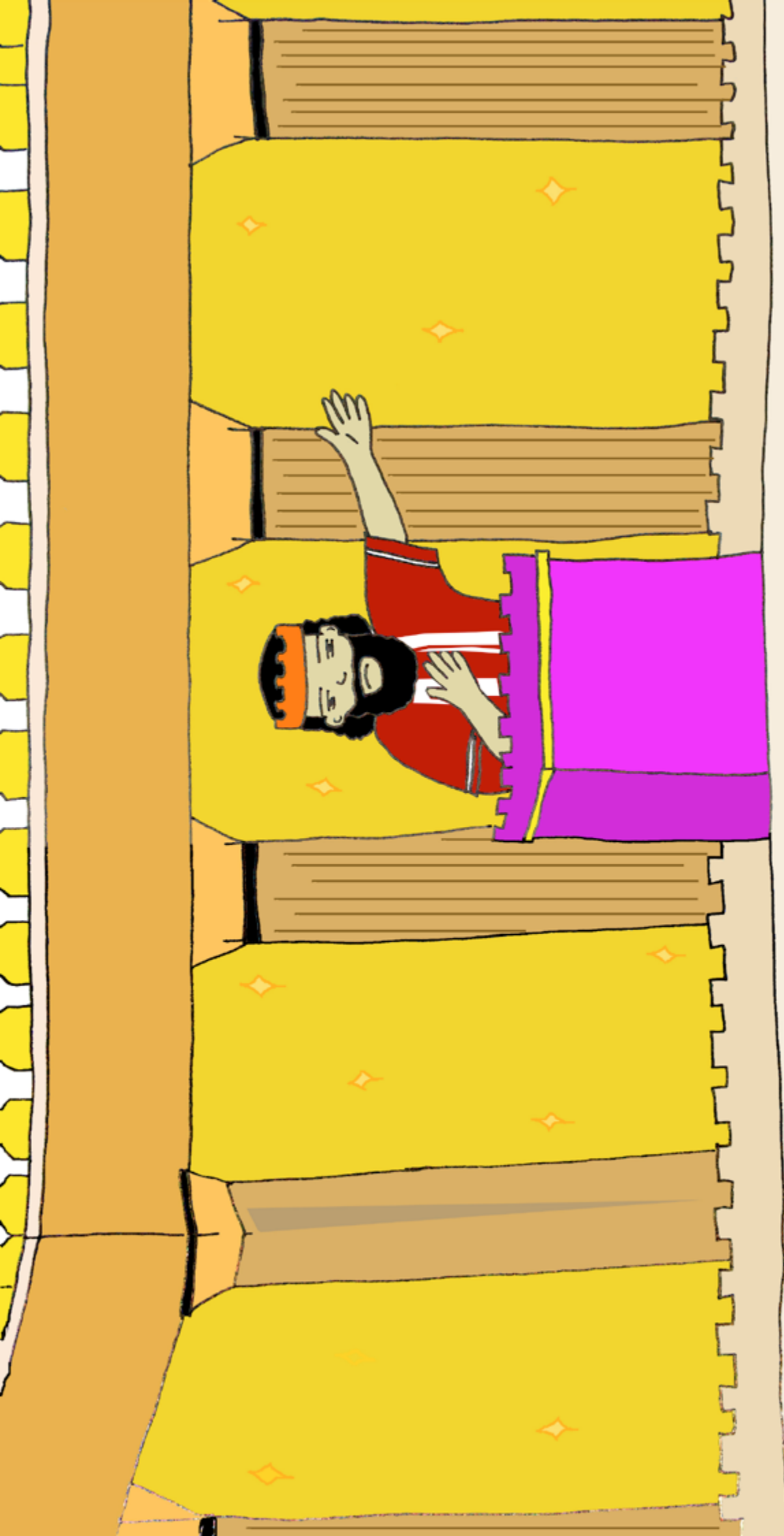
2. ทำแบบฝึกหัด

ต่อมใจต่อเนื่องเป้าหมายของเรา

6

ให้เด็กๆ ระบายสีตัวอักษรที่อยู่ในกระดาด จากนั้นใช้ดินสอวางที่ตัวอักษรตัว “ด” แล้วพาดดินสอไปที่ตัวอักษรตัวต่อไปเพื่อสะกดคำว่า “จงดมใจ” โดยให้ดินสอที่พาดไปนั้นลากเป็นเส้นต่อกันไป

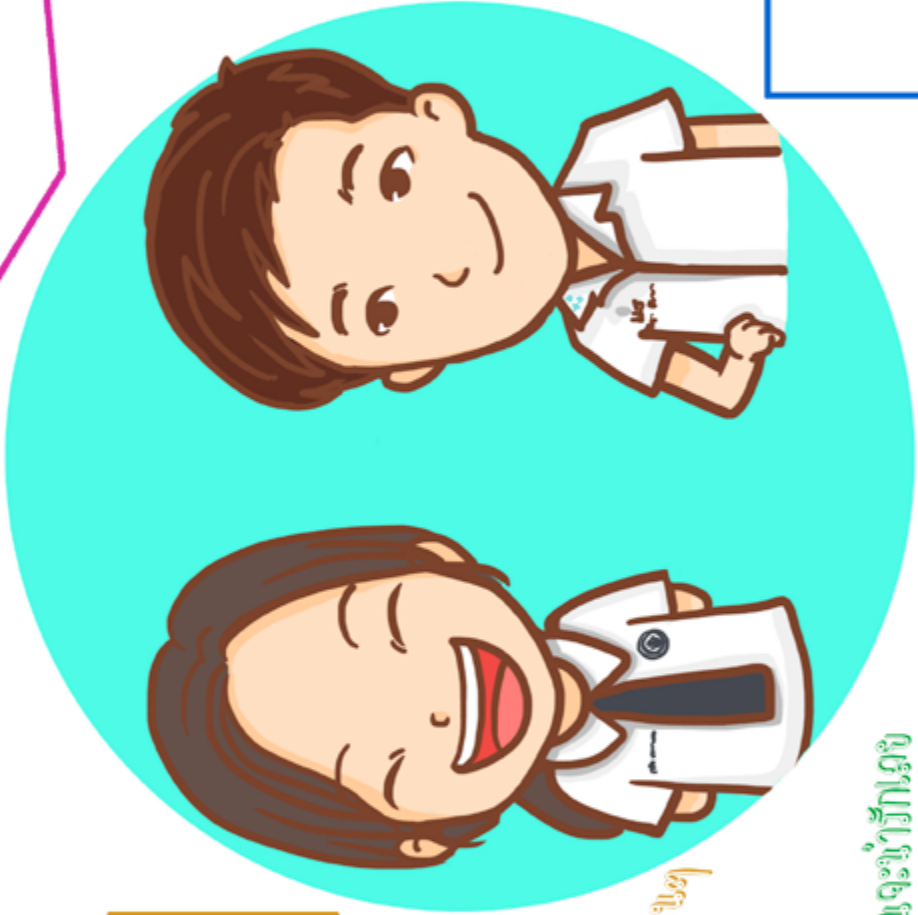
Time!! မအိအိ

ขอบคุณที่สุด เรายกเจ้า

พระเวทย์ก็จิตใจ

มธุปถของแต่จากงอก

ไม่กลัวบดขยี้

เชยจุลณช

พญากิ่งนี้ ธรรมดา บำเพ็ญ

ไม่ให้อะไรเข้า

เป็นเพราะกับคนแบบนี้อาจเข้าแรง

7

๑๖ เลือกรับผิดชอบ

ข้อท่องจำ

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิทธิพลของเจ้าราบรื่น”
สุภาษิต 3:6

เป้าหมาย

เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้จักพิจารณาเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องและสมควร การเลือกของเราในวันนี้จะมีผลต่ออนาคตของเรา ให้เราขอสติปัญญาจากพระเจ้าในการเลือกอย่างฉลาด

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 4:10-27

ข้อคิดสำหรับครู

ชีวิตของแต่ละคนขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของเขา เขาเป็นตามสิ่งที่เขาเลือก ทำในสิ่งที่เขาตัดสินใจเลือก มีหลายต่อหลายคนในชีวิตของบางคนต้องพังทลายไปเพราะตัดสินใจเลือกผิด

พระเจ้าทรงห่วงใยในทุกการตัดสินใจของเรา พระองค์ได้มอบวิถีทางที่ดีให้กับเราทั้งหมดนั้นอยู่ในพระคัมภีร์ ในพระวจนะของพระเจ้ามีคำแนะนำสำหรับเราในการตัดสินใจทุกวันและช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์หาเหตุผลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ พระเจ้าทรงต้องการช่วยเราให้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อเราจะมีความสุขและดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี

หนุนใจให้เด็กๆ พิจารณาถึงการตัดสินใจในแต่ละวันของเขา และขอพระเจ้าทรงช่วยให้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

นำสู่บทเรียน

“การเลือก”

ก่อนเริ่มชั้นเรียนให้ครูนำขนมหลายอย่างมาวางบนโต๊ะอย่างละเล็กละน้อย เมื่อเด็กๆ เข้าชั้นเรียนบอกให้เขาเลือกขนมคนละอย่างตามใจชอบ แล้วถามเขาว่าทำไมจึงเลือกขนมชนิดนั้น หรือถ้าไม่สามารถจัดขนมมาให้เลือกได้ ครูอาจจะขอให้เด็กๆ บอกชื่อของอาหารที่เขาชอบมาคนละหนึ่งชนิด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ชีวิตประจำวันของเราเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่จะเลือกอะไรสักอย่างสำหรับชีวิตของเรา บางเรื่องก็ยากที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกอะไรและเลือกอย่างไร วันนี้เราได้เลือกหรือตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง? (รอคำตอบ อาจจะเป็นการเลือกเสื้อผ้า อาหารเข้า และอื่นๆ เป็นต้น)

การเลือกบางอย่างก็ตัดสินใจง่ายแต่บางเรื่องก็ยากที่จะตัดสินใจ แต่การตัดสินใจเรื่องของชีวิตให้ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่ยากและสำคัญมาก การตัดสินใจของเราไม่ใช่จะเกี่ยวข้องเฉพาะตัวเราเองเท่านั้น แต่ต้องเกี่ยวข้องกับคนอื่นๆ ด้วย

เมื่อเราเป็นคริสเตียนเราไม่สามารถพูดได้ว่าการตัดสินใจนี้ถูกต้องที่สุดแล้ว สิ่งที่จะบ่งบอกได้ว่าการเลือกนั้นถูกต้องก็คือกลับไปดูว่า อะไรคือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการเลือกนั้น มีการตัดสินใจหรือการเลือกเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะทำให้เรามีชีวิตที่สมบูรณ์และมีความหมาย การเลือกนั้นคือการเลือกอะไร?

1. เลือกรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต

การต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดนั้นไม่ใช่เป็นเพียงการตัดสินใจที่ดีเท่านั้นแต่เป็นการการตัดสินใจเดียวที่จะนำสันติสุขที่แท้จริงและความพอใจอันมีค่ามาให้ทั้งในเวลานี้และตลอดไป (ถ้าเห็นสมควรเวลานี้อาจจะเชิญชวนให้บางคนต้อนรับพระเยซู หรือรอไว้อธิษฐานด้วยกันจนตอนสอนจบก็ได้) เมื่อพระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในเราและเราจะเลือกหรือตัดสินใจในสิ่งอื่นๆ ที่จะมีผลต่อชีวิตของเราในทางบวกและนำพาเราให้ตัดสินใจและเลือกในสิ่งที่ถูกต้องในชีวิต เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงสุด

2. เลือกที่จะรับใช้พระเจ้า

(แสดงภาพ 7-1) เมื่อเราเลือกที่จะเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วต่อไปเราก็ควรเลือกที่จะรับใช้พระเจ้า นี่คือการตัดสินใจที่สำคัญ ถ้าพระเยซูคริสต์ไม่ได้อยู่ในชีวิตของเราแล้วก็เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและเป็นที่พอใจของมนุษย์ได้

การเลือกที่จะรับใช้พระเจ้าไม่ใช่การตัดสินใจที่สำคัญเท่านั้นแต่ทำให้ชีวิตของเราสร้างคุณประโยชน์อีกมากมาย แก่คนที่อยู่รอบข้างและที่สำคัญคือพระเจ้าทรงปรารถนาให้เราได้เข้าส่วนในงานรับใช้ของพระองค์ ให้เราท้อแท้ท้อใจด้วยกันสองสามเที่ยว) “จงยอมรับรู้ว่าพระองค์ในทุกทางของเจ้าและพระองค์จะทรงกระทำวิถีทางของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:6)

3. การตัดสินใจซาโลมอน กษัตริย์ซาโลมอนตัดสินใจอะไรจากพระเจ้า? (รอคำตอบ)

เพราะว่าซาโลมอนขอสติปัญญาจากพระเจ้าทำให้พระเจ้าพอพระทัยและอวยพรให้เขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่มีอำนาจและมีความมั่งคั่งที่สุด การที่พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาให้กับซาโลมอนทำให้เขาสามารถเลือกตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด การตัดสินใจของซาโลมอนมีผลต่อชีวิตของเขาและต่อชีวิตของคนทั้งชาติ เมื่อเราตัดสินใจอย่างถูกต้องจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี

อ่านสุภาษิต 4:10-12 “บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมากหลาย เราได้สอนเจ้าเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม เมื่อเจ้าเดินย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถูกขัดขวาง และถ้าเจ้าวิ่งเจ้าจะไม่สะดุด”

พระคัมภีร์ตอนนี้สอนให้เราเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามสติปัญญาของพระเจ้าในทางแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ทุกการตัดสินใจของเราต้องเป็นมาจากพระเจ้าเพราะจะทำให้เราเลือกในสิ่งที่ถูกต้องแน่นอน พระองค์จะทรงนำเราไปในทางที่เราควรจะเดินโดยไม่ต้องเป็นห่วงว่าการตัดสินใจของเราจะผิดพลาดเพราะพระเจ้าให้สติปัญญาแก่ผู้ที่เชื่อฟังและประพฤติตามคำสั่งสอนของพระองค์ พระองค์จะบอกให้เราทราบว่าเราควรจะทำอะไร? อย่างไร? เมื่อเราเดินอยู่ในทางของพระเจ้าพระองค์ทรงสัญญาที่จะให้เรามีอายุยืนและการดำเนินชีวิตของเราจะไม่ถูกขัดขวาง

การตัดสินใจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เรควรทำคือการยอมรับคำแนะนำจากคนอื่น เราจะพบว่าในพระธรรมสุภาษิตจะสอนให้เรายอมรับฟังคำแนะนำอยู่เสมอ คำแนะนำและการสั่งสอนมีความหมายคล้ายๆ กันคือเพื่อจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น เราต้องรับทั้งคำสั่งสอนและคำแนะนำจากพ่อแม่ ครู ศิษยาภิบาล และคนอื่นๆ ที่มีอำนาจเหนือเราที่ให้คำแนะนำสั่งสอนที่เป็นประโยชน์ ดังนั้นเราควรยอมรับฟังและเอาใจใส่

(แสดงภาพ 7-2) สุภาษิตบทที่ 4-41 ซาโลมอนได้เขียนให้เห็นเป็นภาพของทางสองแพร่ง เมื่อเดินมาถึงทางแยกคนๆ นั้นจะต้องหยุดเพื่อจะตัดสินใจว่าจะไปทางไหนดี ทางหนึ่งคือ “ทางคนอธรรม” คือทางแห่งความชั่วและอีกทางหนึ่งคือ “ทางของคนชอบธรรม” คือทางของพระเจ้ามนุษย์ทุกคน เมื่อเดินมาถึงจุดนี้ของทางชีวิตเขาจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกเดินทางไหนแต่น่าเสียดายที่คนจำนวนมากเลือกเดินในทางที่ผิดหรือทางของคนอธรรม

เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรานั้นเราได้เลือกทางที่ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเราได้ตัดสินใจเดินทางที่ถูกต้องแล้วก็ได้ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ถูกการล่อลวงในระหว่างทาง มารซาตานมีกลลวงที่ฉลาดที่จะนำเราออกจากทางชอบธรรมนั้น มันรู้ว่าจุดอ่อนของเราและได้วางแผนหลอกลวงตามจุดเหล่านั้นเพื่อให้เราหลงจากทางที่เราควรจะไป

เมื่อซาตานได้วางแผนไว้ข้างทางเพื่อจะล่อให้เราเดินออกจากทางที่ถูกต้อง? (อภิปราย ชี้นำให้คิดถึงสิ่งที่มีมารจะล่อให้เราออกจากการรับใช้พระเจ้า ให้เขียนสิ่งที่เด็กๆ พูดบนกระดาน) ตัวอย่างของการล่อลวง

การมีชื่อเสียง บางทีเราจะเลือกเป็นคนมีชื่อเสียงมากกว่าเป็นคนชอบธรรม

การดื่มเหล้า, สูบบุหรี่ มารจะฉวยโอกาสในเวลาที่เรามีปัญหาหรือความทุกข์ใจ อาจจะมีเพื่อนมาชักชวนให้ลองดื่มเหล้าสักเล็กน้อย หรือสูบบุหรี่ดู คนที่ชวนอาจจะพูดว่า “ลองหน่อยนะ นิดเดียวเอง ไม่เป็นไรหรอก ไม่ติดหรอก ดื่มเป็นเพื่อนกันหน่อยจะได้สนุก” อย่างนี้เป็นต้น การตัดสินใจทดลองในครั้งแรกจะมีผลถึงอนาคตซึ่งเราอาจจะเจอการทดลองแบบนี้บ่อยๆ ตอนอยู่ในงานเลี้ยงหรืออยู่ในกลุ่มเพื่อน

ในสุภาษิต 4:17 ได้เปรียบเทียบว่าคนทำผิดรับประทานความโหดร้ายและเหล้าองุ่นเป็นอาหาร สุภาษิต 4:14-23 ได้สอนและกระตุ้นให้เราที่จะไม่คบค้าสมาคมกับคนที่คิดแต่จะทำผิด สุภาษิตไทยได้สอนเราเกี่ยวกับการคบเพื่อนเรา “คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล” ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเราว่าจะเลือกคบคนอย่างไร ถ้าเรารู้ตัวว่าคบคนที่มักจะทำผิดอยู่เสมอเราควรอธิษฐานเพื่อให้เขาได้รับเชื่อพระเยซู และเราควรอธิษฐานให้พระเจ้าช่วยเขาที่จะไม่หลงไปทำผิดกับเขา ให้ใจและความคิดของเราฟังถ้อยคำของพระเจ้าอยู่เสมอ ระมัดระวังความคิดในจิตใจของเรา รักษาใจของเราให้อยู่ในคำสั่งสอนของพระเจ้าเสมอ ยิ่งเราประพฤติอย่างถูกต้องเราก็จะมีความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น เห็นแสงสว่างมากขึ้นแต่ถ้าเราทำผิดก็จะยิ่งไม่เข้าใจ และยิ่งทำผิดพลาดเสียหายน้อยๆ ขึ้น ทำให้ยิ่งเดินเข้าไปในความมืดที่บมองอะไรไม่เห็นสะดุดอะไรก็ไม่รู้

การเลือกเพื่อนที่ดีนั้นสำคัญมาก เพราะเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเลือกหรือการตัดสินใจของเรา ให้เราพิจารณาดี ๆ ในการเลือกคบใครสักคนเป็นเพื่อนสนิท เพื่อนที่มีความเชื่อเหมือนกันจะช่วยให้เราอยู่ในทางที่ถูกต้อง

4. การเลือกที่จะฟังและทำตามพระวาทะของพระเจ้า (แสดงภาพ 7-8) เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดให้เลือกที่จะฟังและทำตามพระวาทะของพระเจ้า สติปัญญาที่แท้จริงมาจากพระเจ้าเท่านั้น เมื่อเราทำตามคำแนะนำของพระองค์ เราไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องการตัดสินใจหรือการเลือกว่าจะถูกต้องหรือไม่ ทั้งสองอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องใหญ่จะอยู่ในแนวทางแห่งพระวาทะและพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น

ซาโลมอนได้สรุปคำสอนของเขาไว้อย่างงดงาม โดยให้ตัดสินใจที่จะติดตามคำแนะนำของปัญญา ซาโลมอนเขียนว่า “ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้าและให้การจ้องของเจ้ามองตรงไปข้างหน้าเจ้า จงสนใจวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางของเจ้าจะแน่นอน อย่าเหวี่ยงขวานหรือหันมาทำซ้ายจงกลับเท้าของเจ้าเสียจากทางชั่วร้าย” (สุภาษิต 4:25-27) ถ้าเรามีความตั้งใจที่จะเลือกหรือตัดสินใจแบบนี้ เราจะมีชีวิตที่มีชัยชนะตลอดไป

การประกาศ

ถ้าเด็กคนไหน มีใจพร้อมที่จะรับเชื่อให้นำเขามารับเชื่อในเวลานี้ การตัดสินใจของเขาในวันนี้ มีความสำคัญต่อการตัดสินใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไปจนตลอดชีวิตของเขา

กิจกรรม

1. เกมสรีเรียงคำ

ให้เขียนข้อทองจำลองบนกระดาษแข็ง คำละ 1 แผ่น ทำ 2 ชุด นำบัตรคำแต่ละชุดมาปนกัน แบ่งเด็กออกเป็น 2 ทีม ให้แต่ละทีมส่งตัวแทนออกมาทีละคน ให้หยิบบัตรคำขึ้นมาแล้วนำตัวอักษรนั้นไปวางในตำแหน่งที่อยู่ในข้อทองจำ เสร็จแล้วให้คนต่อไปวิ่งมาหยิบบัตรคำแล้วเรียง เล่นไปเรื่อยๆ จนต่อบัตรคำข้อทองจำเสร็จ ทีมไหนเสร็จก่อนชนะ

2. เตรียม กระดาษโปสเตอร์, นิตยสาร, กรรไกร และกาว

ให้เด็กตัดภาพ คำพูด หรือจะเขียนเองก็ได้ ให้เลือกสิ่งที่เขาชอบจากนิตยสารตัดออกทากาวและนำไปติดที่โปสเตอร์

3. ทำแบบฝึกหัด

เลือกอย่างฉลาด

7

บุคคลในพระคัมภีร์ก็ต้องเจอกับการเลือกในชีวิตเช่นเดียวกัน ให้เด็กๆ เลือกบุคคลที่มีตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด จากนั้นให้เด็กๆ วาดภาพสิ่งที่เขาเลือก

ชายสิทธิบูตรหัวปี, เชื้อฟงพระเจ้าไปเผ่ากษัตริย์ฟาโรห์, หลอกพี่ชาย
เป็นกษัตริย์ที่เชื้อฟงพระเจ้า, ไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญา,
ติดตามแม่ของสามี, ทำดีที่สุดแม้จะตกเป็นทาส,

สิ่งที่เขาเลือก

การเลือกนั้นฉลาดหรือไม่

ยาโคบ

อับราฮัม

เอซาว

โมเสส

รูธ

ดาวิด

โยเซฟ

พวกเราเลือกที่จะรับใช้พระเจ้า
แล้วเพื่อนๆ จะเลือกอะไร?

ไปทางไหนดี?

ซ้าย หรือ ขวา

តើនរណាបានដឹងអំពីអ្វី?

8

๑๖๖ ในการโกรธ

ข้อท่องจำ

“บุคคลผู้ใดโกรธช้า ก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก” สุภาษิต 16:32

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่า คนฉลาดรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ให้โกรธเร็ว หนุนใจให้นักเรียนแสวงหาการช่วยเหลือจากพระเจ้าในการควบคุมอารมณ์

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 12:16,14,17,29, 15:18, 16:32, 19:11, 19, 29:22
เอเฟซัส 4:26 ยากอบ 1:19-20

ข้อคิดสำหรับครู

มนุษย์เราส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง บางคนมีมากบางคนมีน้อย บางคนกล่าวว่า “คนที่ไม่มียารมณ์คือคนครึ่งคน แต่คนที่ไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองก็ไม่ใช่คน” พระคัมภีร์สอนว่า ถ้าจะให้ชีวิตคริสเตียนของเราได้รับการเสริมสร้างและเกิดผลนั้นเราจะต้องยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสริมสร้างอารมณ์ของเราหรือให้มีการบังคับควบคุมตนเองได้

อารมณ์ที่ไม่ดีนั้นเราเรียกว่า “พิษร้าย” ตัวเรากำลังเผชิญปัญหาในเรื่องนี้หรือไม่? งานสำคัญของครูในอาทิตย์นี้ก็คือช่วยให้เด็กเข้าใจความแตกต่างของอารมณ์โกรธกับการตอบสนองที่ไม่ถูกต้องต่อความรู้สึกเหล่านั้น ครูควรจะใช้เวลาในการอธิษฐานให้มากๆ ในขณะเตรียมบทเรียนเพื่อบทเรียนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเด็กๆ

นำสู่บทเรียน

ให้เด็กจับคู่กัน ให้แต่ละคู่ช่วยกันแต่งประโยคเด็ดๆ เกี่ยวกับ การโกรธหรือโมโห เช่น “โกรธแล้วหน้าแก่ นะเธอ” หรือ “โมโหไปก็เท่านั้น หันหน้ามาคุยกันดีกว่า” เป็นต้น ให้เด็กๆ เทียนแล้วนำไปติดที่บอร์ด หรือเด็กจะแต่งเป็นเพลงสั้นๆ ก็ได้เสร็จแล้วก็ร้องให้เพื่อนฟัง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ให้เด็กแต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างว่าเหตุการณ์ใดที่ทำให้เขาเกิดความไม่พอใจหรือโกรธมาก?
(ให้เวลาสัก 5 นาทีในการอภิปรายกัน) และเด็กๆ ทำอย่างไรให้หายโกรธหรือบังคับตัวเองไม่ให้โกรธได้ไหม? รู้สึกอย่างไรเมื่อโกรธ?

เวลาที่คนๆ หนึ่งโกรธ ณ ช่วงเวลานั้นเขาอยากจะทำหรือพูดบางอย่างออกมาเพื่อจะให้อายโมโห แต่เวลาที่คนโมโหพูดออกมาหรือทำบางสิ่งบางอย่างส่วนใหญ่มักจะเป็นแบบไหน? (ให้เด็กๆ ตอบ) ส่วนใหญ่หลังจากพูดหรือทำอะไรออกมาแล้วจะสร้างปัญหาให้ใหญ่ยิ่งกว่าตอนแรกเสียอีก อาจจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันหรือตบตีกันหรือด่าว่ากันด้วยคำพูดที่หยาบคายไม่น่าฟัง เป็นต้น เมื่อทะเลาะกันแล้วผลที่ตามมาดีขึ้นหรือเลวลง? (รอคำตอบ)

ความโกรธเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ เมื่อมีบางเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือมีคนพูดหรือทำบางสิ่งที่เราไม่ชอบส่วนมากเราก็ต้องเสียใจหรือบางทีก็รู้สึกโกรธ การรู้สึกโมโหไม่ใช่ความบาป (อ่านเอเฟซัส 4:26) พระธรรมเอเฟซัสกล่าวว่า (แสดง 8-1) โกรธก็โกรธได้แต่อย่าทำบาป หมายถึง ไม่โกรธจนก่อให้เกิดความขัดแย้งทั้ง 2 ฝ่ายเมื่อโกรธกันแล้วควรคืนดีกันก่อนตะวันตกดิน เมื่อเรารู้สึกโมโหจงสงบใจขอพระวิญญาณบริสุทธิ์เอาความโกรธนั้นออกไปจากใจของเราและพระองค์จะทำตามที่เราขอ แต่ถ้าเราปล่อยหรือแสดงความโกรธออกมาโดยทางคำพูดหรือการกระทำที่ไม่ดีเราก็ปล่อยให้ความโกรธเป็นนายของเรา

อ่าน สุภาษิต 29:22 ว่าดังนี้ “คนขี้โมโห ย่อมรื้อการวิวาทและมีปัญหามากมาย” น้องๆ เคยรู้จักคนขี้โมโหไหม? ให้อ่านสุภาษิต 15:18 “คนใจร้อนรื้อวิวาทแต่คนที่โกรธซึ้งระงับการชิงดี” เราเคยเห็นพวกนักเรียนทะเลาะกันที่โรงเรียนไหม? เคยเห็นมีคนไปห้ามไหม? เราชอบคนไหนมากกว่ากัน? อยากเป็นเพื่อนกับคนไหน? (รอคำตอบ)

ในพระธรรมยากอบ 1:19 กล่าวอย่างชัดเจนว่าให้เรา “ช้าในการโกรธ” เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า” ยากอบ 1:20 มีหลายสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับคนโมโหร้ายแต่สิ่งที่แย่ที่สุดคือทำให้เขามีปัญหาและความยุ่งยากมากขึ้นกว่าเดิม จากอย่างหนึ่งไปอีกอย่างนั้นคือทางชีวิตของคนขี้โมโห อ่านสุภาษิต 19:19 “คนที่โมโหจนเฉียวจะต้องได้รับโทษ เพราะถ้าพระเจ้าช่วยกู้เขาแล้ว ก็ต้องช่วยกู้เขาอีก”

มีใครเคยขี้บ่าง? (รอคำตอบ) ใครเคยถูกขี้บ่าง? เป็นคำถามประหลาดใช่ไหม แต่ว่าความโกรธก็เหมือนกับขี้บ่างที่มีกำลังมากถ้าเราสามารถควบคุมมันได้เราก็มีพลังที่จะควบคุมมันให้ไปทางไหนหรือทำอะไรได้ แต่เมื่อความโกรธเข้าควบคุมเราจะถูกกดลงเหมือนกับคนที่ถูกขี้บ่าง เราจะควบคุมความโกรธไว้และเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะ หรือว่าจะให้ความโกรธควบคุมเราและทำให้เราเป็นคนประหลาดนั้นเป็นเป็นสิ่งที่น่าอายให้เราเลือกเอา

คนใจร้อนมักจะเป็นคนหงุดหงิด โกรธง่าย เขาโมโหกระทั่งเมื่อเห็นคนอื่นใจเย็น (อ่านสุภาษิต 14:17) “คนโมโหร้ายประพฤติโง่เขลาแต่คนฉลาดนั้นอดทน” เป็นสิ่งที่น่าอายไม่ใช่หรือที่การโกรธทำให้เรากลายเป็นคนโง่เขลา? บางทีเรารู้สึกโกรธได้เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ พระเจ้าทรงเข้าใจเมื่อเราต้องแสดงออกเพื่อระบายอารมณ์ในบางครั้งบางคราว แทนที่เดียวว่าพระเยซูทรงเข้าใจทุกสิ่งพระองค์เคยมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์และทรงรู้ถึงการทดลองต่างๆ แต่พระองค์ทรงวางพระชนม์เพื่อเรา เพื่อให้เราสามารถมีชัยชนะเหนือการทดลองได้

ผลของพระวิญญาณ

อ่านกาลาเทีย 5:22 พระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวถึงผลของพระวิญญาณ ผลอันสุดท้ายคืออะไร การรู้จักบังคับตน หมายถึง การรู้จักควบคุมตนเอง หมายความว่าเราจะต้องกดดันเพื่อบังคับตนเองให้หรือเปล่า? ไม่ใช่อย่างนั้น นี่คือการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเรา พระวิญญาณจะช่วยให้เรามองสถานการณ์ในแง่ดี มีความรัก สันติสุขและมีความชื่นชมยินดี มีใจสงบและระงับความโกรธได้

นำไปใช้ในชีวิต

ให้พิจารณาเรื่องเล่าต่อไปนี้ในแต่ละสถานการณ์และใคร่ครวญดูว่าควรจะทำอย่างไรดี

สถานการณ์ที่ 1 (แสดงภาพ 8-2)

อุษาวางภาพเขียนที่เธอเพิ่งวาดเสร็จบนเตียงเธอภาพภูมิทัศน์ในภาพวาดนั้นมาก น้องสาวของอุษาเข้ามาในห้อง และเอามือไปจับภาพที่ยังเปียกนั้นด้วยความสงสัยทำให้รูปภาพนั้นเป็นรอย น้องสาวยังเล็กมากและไม่รู้เรื่องอะไร อุษาควรจะทำอย่างไรดี? (รอคำตอบ)

สถานการณ์ที่ 2 (แสดงภาพ 8-3)

โรจน์อยากเล่นเป็นศูนย์กลางในทีมฟุตบอลของเขาแต่เกิดเล่นอยู่ในตำแหน่งนั้น และเทิดมักจะพูดเยาะเย้ย โรจน์เสนอทำให้โรจน์ไม่พอใจเกิดอยู่บ่อยๆ บางทีเมื่อเทิดแหย่มากๆ ก็ทำให้โรจน์รู้สึกโมโหมาก โรจน์ควรจะทำอย่างไรดี? (รอคำตอบ)

โรจน์อาจจะต่อว่าเทิดด้วยคำพูดที่แรงๆ หรืออาจจะรายงานให้โค้ชทราบ หรืออาจคุยเรื่องนี้กับบางคนที่ไม่ใจได้อาจจะเป็นพ่อแม่ ศิษยาภิบาล หรือเพื่อนสนิท บางทีการได้ระบายความพอใจบางอย่างออกมาโดยพูดกับบางคนจะช่วยให้โรจน์รู้สึกดีขึ้น โรจน์น่าจะอธิษฐานต่อพระเจ้าในเรื่องนี้ด้วย การได้พูดระบายความในใจต่อพระเจ้าอาจจะช่วยให้โรจน์เล่นฟุตบอลได้เก่งขึ้น

ทั้งอุษาและโรจน์ควรจะทำบางอย่างเพื่อแก้ปัญหา เรื่องโมโหในหลายเหตุการณ์ของชีวิตไม่ใช่เฉพาะเรื่องภาพวาดหรือฟุตบอลเท่านั้น เขาควรจะเตือนตัวเองให้คิดอยู่เสมอว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาเป็นของพระเจ้า ดังนั้นถ้าไม่มีใครทำให้ไม่สบายใจก็ให้รู้ว่าพระเจ้าทรงทราบและสนพระทัย ทรงห่วงใยและทรงมีพระประสงค์บางอย่างที่อนุญาตให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นในชีวิตของเขา

ปัญหาช่วยให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราขอให้พระเจ้าช่วยให้เรามีทำที่ถูกต้องต่อปัญหาเหล่านั้น แต่ถ้ายอมให้ความโกรธครอบงำจิตใจเราจะมีความทุกข์ทั้งกายและใจ

ให้ใคร่ครวญถึงข้อทองจำกล่าวถึงคนที่มึนงงใจเยือกเย็นอย่างไร “บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมึนงงมาก และบุคคลที่ปกครองจิตใจของตนเองได้ดีกว่าผู้ที่ตีเสียงได้” สุภาษิต 16:32

ในข้อทองจำแสดงว่าการเป็นคนใจเย็นโกรธช้ำนั้นเป็นคุณสมบัติที่ดีและจะดียิ่งกว่านั้นหากรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ การควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่าผู้ที่รับชนะหรือผู้ควบคุมกองทัพ

คำถาม เมื่อเรามีความโกรธควรจะทำอะไร? เพื่อจะไม่ให้ความโกรธแสดงออก (ให้เด็กอภิปราย)

เราควรจะมีกณิสัยตนเอง เมื่อรู้ลึกโกรธเราควรจะหันไปที่จักรยาน, วิ่ง หรือออกกำลังกายด้วยการตัดหญ้า ถูบ้านเพื่อเป็นการระบายความโกรธในทางที่ดีมีประโยชน์ หรืออีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยในการระงับความโกรธคือ ให้เรา พิจารณาการกระทำของคนที่ทำให้เราโกรธว่าทำไมเขาทำอย่างนั้นอย่างนี้ แม้ว่าเขาจะเป็นฝ่ายผิดเราสามารถที่จะเรียนรู้ บางอย่างจากการกระทำนั้นได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดควรทำคือขอพระเจ้าช่วยนำความคิดของเราและขอพระวิญญาณช่วยเรา ให้ความควบคุมอารมณ์ตนเอง

อธิษฐาน

อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เราเป็นคนมีสติปัญญาและรู้จักควบคุมอารมณ์ของเราได้เมื่อรู้ลึกโกรธหรือโมโห เรา ไม่สามารถทำด้วยตัวเองได้ทุกครั้งไป เราต้องการช่วยเหลือจากพระเจ้า

การประกาศ

ถ้าเด็กที่ยังไม่เคยขอให้พระเจ้าเข้ามาในชีวิตจิตใจใช้ช่วงเวลานี้ในการเปิดโอกาสให้เด็กได้ต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิต เพื่อพระองค์จะทรงช่วยควบคุมความคิดและอารมณ์ของเราไว้ในทางที่ถูกที่ควร

กิจกรรม

1. เกมสรีเรียงคำ

ให้เขียนข้อท่องจำโดยแยกคำเขียนบนกระดาษแข็งคนละแผ่นเสร็จแล้วทำให้วางสลับกัน คว่าด้านที่มีตัวหนังสือ ไว้ข้างล่าง ให้แต่ละคนหยิบกระดาษมาคนละแผ่น แล้วเรียงประโยคข้อท่องจำให้ถูกต้อง เสร็จแล้วให้ท่องข้อท่องจำ ด้วยกัน

2. เกมสรีกดดาบ

เตรียม พระคัมภีร์ให้นักเรียนคนละเล่มให้นักเรียนหาข้อพระคัมภีร์ที่เรียนในอาทิตย์นี้แบ่งกันว่าใครจะหาพบ ก่อน ถ้าคนหาได้ก่อนสองครั้งติดกันขอให้หยุดได้เพื่อจะให้คนอื่นมีโอกาส

3. ทำแบบฝึกหัด

โทษซ้ำๆ ดีกว่านะ

8

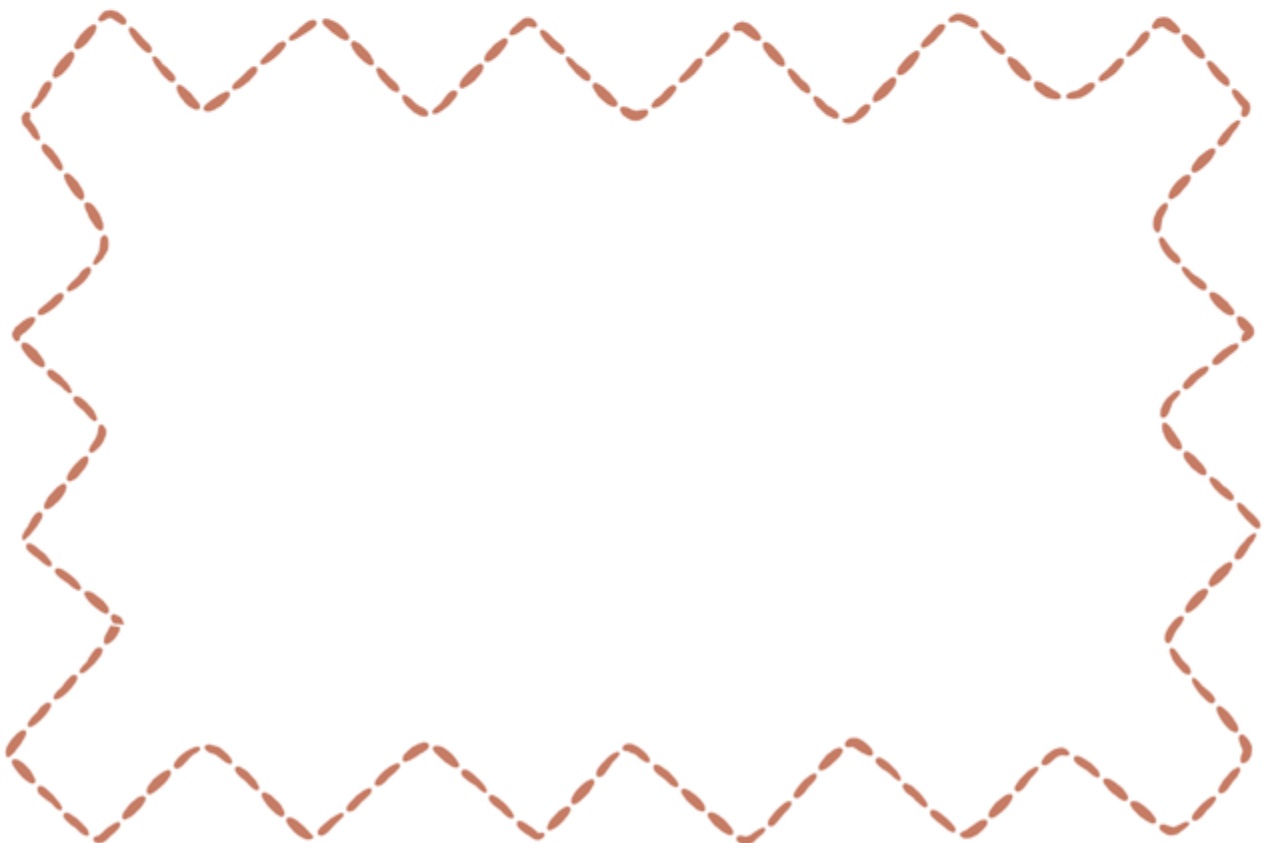
หากเกิดเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ขึ้นกับตัวเราเอง เด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร ให้วาดหน้าตาของเรา เพื่อแสดงอารมณ์ที่มีต่อเหตุการณ์นั้นๆ

เพื่อนยืมของเล่นของเราไปแล้วทำพัง

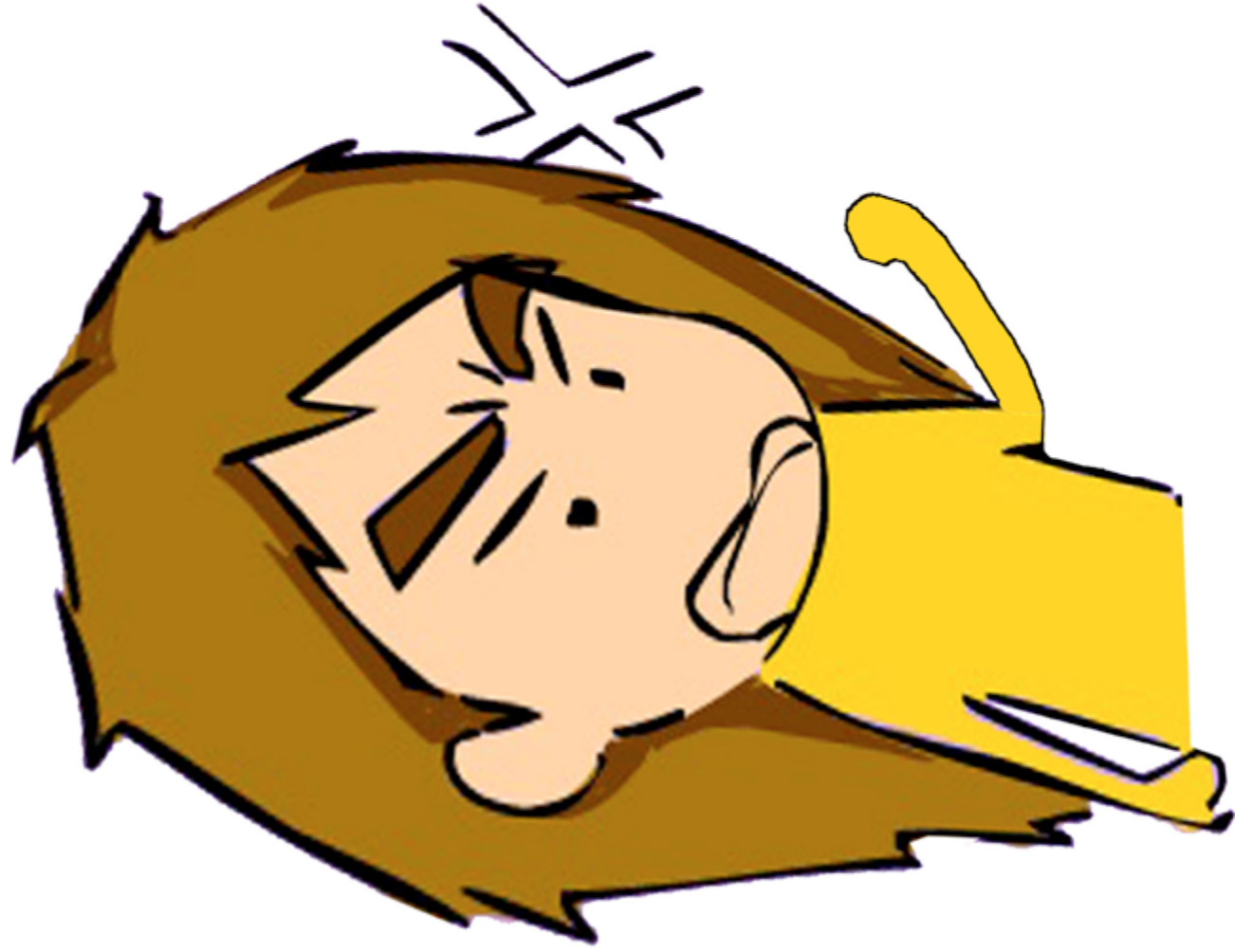
เรากำลังดูการ์ตูนอยู่แล้วแม่ให้อาขยะไปทิ้ง

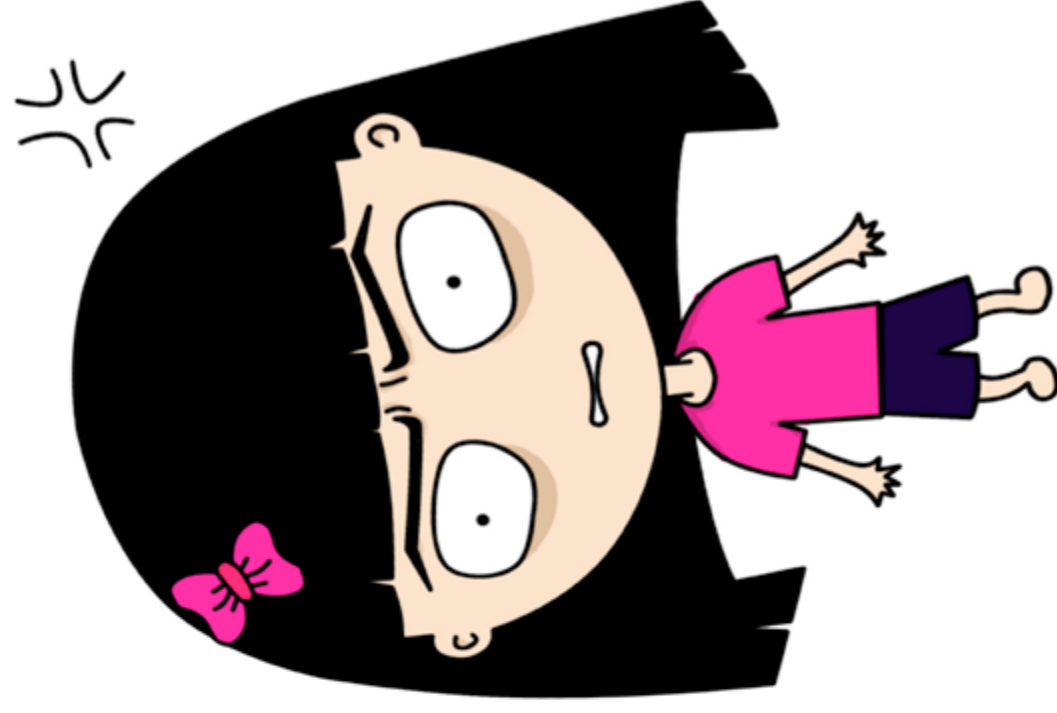
เพื่อนๆ ขี้จิกรยานเล่นอยู่เมื่อเราขอซื้อด้วยเพื่อนๆ ก็พากันป้อนหนีไป

โกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป

ทำไมเป็นแบบนี้ไปได้เนี่ย

9

๑๐ สัตยชี้อ

ข้อท่งจำ

“คนที่สัตยชี้อจะได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะไม่สิโทษก็หาไม่ได้”

สุภาษิต 28:20

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าพระเจ้าทรงใช้คนที่สัตยชี้อ หนุนใจให้เด็กๆ เป็นคนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 22:1, 25:13, 19, 28:20 กิจการ 6:3 1ทิโมธี 3:7

ข้อคิดสำหรับครู

พระสวรค์เป็นลิ่งสำคัญพอๆ กับสติปัญญา การมีรูปร่างหน้าตาดีก็เป็นลิ่งที่ดีแต่ไม่ได้มีความสำคัญเท่ากับการที่เราเป็นคนที่สัตยชี้อและไว้วางใจได้

เด็กๆ เชื่อใจในตัวครูผู้สอนได้ไ้หมว่าครูจะมาถึงห้องเรียนก่อนเด็กๆ และจัดเตรียมบทเรียนอย่างเต็มที่เพื่อสอนพวกเขา เมื่อเด็กๆ มองดูชีวิตของครูเขาเห็นลิ่งใด เด็กๆ ไม่ได้เพียงมาเรียนหรือเล่นในห้องเรียนเท่านั้นแต่เขากำลังมองชีวิตของครูเป็นแบบอย่างสำหรับการดำเนินชีวิตของเขา มีคำกล่าวไว้ว่า “การกระทำดังกว่าคำพูด” ลิ่งที่ครูทำมีผลต่อเด็กมากกว่าลิ่งที่พยายามเพียงสอนเขา

นำสู่บทเรียน

“คนที่ไว้วางใจได้”

เตรียม ตัดกระดาษเป็นชิ้นขนาดพอที่จะเขียนชื่อบุคคลได้ เขียนบนกระดาษว่า “คนที่เราไว้วางใจ” “เราคาดหวังลิ่งใดจากเขา” เมื่อเด็กๆ มาให้เด็กๆ หยิบกระดาษคนละแผ่น จากนั้นเขียนชื่อคนที่เด็กๆ ไว้วางใจ เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้นำไปติดที่กระดาน จากนั้นให้บอกว่าบุคคลคนนั้นคือใคร และเด็กๆ คาดหวังอะไรจากคนๆ นั้น

บทเรียนจากพระดัมมีย์

เราได้เรียนรู้คำแนะนำและคำสั่งสอนจากหนังสือสุภาษิตในหลายๆ บท เราได้รู้คำสั่งสอนในเรื่องใดบ้าง (ให้เด็กๆ ตอบ) ถ้าเด็กๆ จำไม่ได้ให้ทบทวนชื่อหัวข้อบทต่างๆ ที่เรียนมาแล้วในแต่ละบท จงมีปัญญา จงมีเมตตา จงเชื่อฟัง จงระวังคำพูด จงเป็นมิตร จงมีใจถ่อม จงเลือกให้ถูก จงซื่อสัตย์ในการโกรธ นี่คือนิทานที่เราเรียนมาแล้ว เด็กๆ คิดว่ามีคำแนะนำอะไรจากพระธรรมสุภาษิตที่ทำให้ชีวิตเรามีความสุขขึ้นมั๊ยดี? (ให้เด็กตอบ) บทเรียนในวันนี้จะพูดถึง ความซื่อสัตย์ หรือการที่เราจะเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้

ใจดี เป็นเด็กที่หน้าตาน่ารัก ยิ้มแย้มแจ่มใส ครูจึงขอให้ใจดีคอยต้อนรับผู้ปกครองที่จะมาประชุมในตอนเย็น แต่ใจดีมีแต่เล่นกับเพื่อนๆ เพลินจนไม่ได้มาคอยต้อนรับผู้ปกครองอย่างที่ครูได้มอบหมายไว้ ครูรู้สึกผิดหวังที่ใจดีไม่มาอย่างที่รับปากไว้

ภูผา เป็นเด็กที่อารมณ์ดี ใจเย็น และมีความสามารถในการเล่นดนตรี ศิษยาภิบาลจึงขอให้ภูผาช่วยเล่นดนตรีในงานประชุมอนุชนของที่คริสตจักร แต่เมื่อถึงวันภูผาไปนอนค้างที่บ้านเพื่อนเพราะตั้งใจจะไปปีนภูเขาและเล่นน้ำตก ทำให้ที่มีการประชุมอนุชนภูผาไม่ได้มาเล่นดนตรีตามที่รับปากไว้

แม้ว่าใจดีและภูผาจะเป็นเด็กที่มีคุณสมบัติที่ดีแล้ว แต่เด็กๆ คิดว่าทั้งสองคนควรมีคุณสมบัติด้านใดอีก? (ให้เด็กๆ ตอบ)

(แสดงภาพ 9-1) “คนที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะไม่มีโทษหามิได้” สุภาษิต 28:20 คำว่า “มากมาย” หมายความว่าอะไร? คำนี้หมายความว่าถึง เต็มล้นหรือเต็มไปด้วย ถ้าการเป็นคนซื่อสัตย์ทำให้เราเต็มล้นไปด้วยพระพรเราก็อยากจะเป็นคนซื่อสัตย์และไว้วางใจได้ใช่ไหม? ส่วนคำว่า “ผู้ที่รับมั่งคั่ง” หมายความว่า ผู้ที่ร่ำรวยเร็วจนผิวดึงเกต หรือร่ำรวยด้วยวิธีที่ผิด คนเช่นนั้นพระเจ้าจะลงโทษในสิ่งที่เขาทำ (ให้เด็กๆ ท่องท่องจำด้วยกันหลายๆ ครั้ง)

เด็กๆ เคยคาดหวังให้ใครทำอะไรบางอย่างให้เราไหม? เด็กๆ คาดหวังให้เขาทำอะไร (ให้เด็กตอบ) อาจมีเด็กบางคนที่ไม่ไว้วางใจในพ่อแม่ของตัวเอง เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะว่าพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยๆ มีปัญหาในครอบครัว พ่อแม่ไม่สนใจดูแลในตัวเด็กๆ เหล่านั้น พ่อแม่ไม่เตรียมอาหารให้ลูกกิน เด็กๆ อาจจะเจอเรื่องไม่ได้แบบนี้จนทำให้พวกเขาไม่สามารถไว้วางใจหรือเชื่อใจในตัวพ่อแม่ได้

(แสดงภาพ 9-2) อะไรจะเกิดขึ้นถ้าครูไม่ทันสอนบ่อยๆ เด็กๆ ก็จะไม่ตรงต่อเวลา ไม่มีวินัยในการเรียนหรือทำการบ้าน ไม่ตั้งใจเรียนไปด้วย การตรงต่อเวลาเป็นสิ่งสำคัญไม่ใช่ทำหน้าที่ให้เสร็จๆ ไป เด็กๆ คาดหวังว่าครูจะมาถึงห้องเรียนก่อน และเตรียมบทเรียนที่จะสอนมาเป็นอย่างดี นี่คือนิทานที่เราเรียนจากครู

เด็กๆ คิดว่าคนอื่นคาดหวังในสิ่งใดในตัวเด็กๆ บ้าง? คุณแม่คาดหวังอะไรจากเรา? แม่ต้องคอยเก็บกวาดในสิ่งที่เราทำสกปรกไว้บ่อยแค่ไหน พ่อต้องคอยเป็นห่วงบ่อยๆ หรือเปล่าว่าเด็กๆ ไปเล่นแล้วกลับบ้านดึก แม่ต้องคอยกังวลไหมดีกๆ ทำการบ้านครบทุกวิชาหรือยัง (ให้เด็กๆ ใช้เวลาพูดคุย ครูควรระวังเมื่อพูดคุยกันในเรื่องนี้ ไม่ควรตำหนิเด็กหากเด็กทำงานหรือสิ่งที่ต้องรับผิดชอบได้เพียงครึ่งๆ กลางๆ ไม่เสร็จในคราวเดียว ขอให้คิดถึงตอนที่เราเองเป็นเด็ก หากมีโอกาสให้แบ่งปันประสบการณ์ของคุณเมื่อตอนเป็นเด็ก)

เราจะมาดูว่าพระคัมภีร์พูดถึงความสำคัญของการเป็นคนที่ไว้วางใจได้อย่างไร (ให้เขียนข้อพระคัมภีร์บนกระดาน แล้วให้เด็กอ่านทีละข้อ กิจการ 6:3, 1ทิโมธี 3:7) พระคัมภีร์พูดถึง “มีชื่อเสียงดี” หรือ “การเป็นคนที่น่านับถือ” สุภาษิต 22:1 พูดถึง “ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกมากกว่าความมั่งคั่ง”

การอธิษฐานเก่ง ร้องเพลงเพราะๆ เล่นดนตรีเก่งๆ เป็นสิ่งที่ดีต่อการรับใช้พระเจ้า แต่เหนือกว่าสิ่งเหล่านั้นคือ เราควรเป็นคนที่ชื่อเสียงดี คนที่มีชื่อเสียงดีคือคนที่คนอื่นสามารถไว้วางใจในตัวเขาได้ว่าจะทำสิ่งที่ดี พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเรามีชื่อเสียงดี พระเจ้าต้องการที่จะไว้วางใจในตัวเด็กๆ

เราจะเป็นคนที่ไว้วางใจได้ได้อย่างไร? (ให้เด็กๆ อภิปราย หนุนใจให้เด็กๆ เข้าใจว่า การใช้เวลาติดสนิทกับพระเจ้าทุกวันจะช่วยให้เรากลายเป็นคนที่ไว้วางใจได้ หนุนใจให้เด็กๆ อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน มาเรียนรวี อธิษฐานส่วนตัวทุกวัน มาโบสถ์เป็นประจำ เป็นพยาน)

คำถาม เด็กๆ คาดหวังให้พระเจ้าทำอะไรเพื่อเรา? (ให้เด็กตอบ)

ชีวิตที่เราามีคือสิ่งที่พระเจ้าประทานให้รวมถึงพระพรต่างๆ ที่เราได้รับ ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพที่แข็งแรง ครอบครัวของเรา สติปัญญา ของประทานด้านต่างๆ ความสามารถพิเศษ ล้วนเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับเราทั้งสิ้น เรามีความสุขในชีวิตได้เพราะพระเจ้า แต่ถ้าวันหนึ่งพระพรเหล่านี้หายไปจากชีวิตของเรา เราจะทำอย่างไร? เราจะยังไว้วางใจในพระเจ้าอยู่หรือไม่? พระเจ้าสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทอดทิ้งเรา จะทรงให้ความรักและหนุนใจเราตลอดเวลา ที่สำคัญคือเราต้องไว้วางใจในคำสัญญาของพระองค์ที่มีต่อเรา และชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าสัญญาว่าจะประทานให้กับเรานั้นไม่มีใครเอาไปจากชีวิตเราได้

ถ้าเราผลอทำบาป พระเจ้าจะยังรักเราไหม? ความบาปคือสิ่งเลวร้าย มันนำมาซึ่งความเจ็บปวด ความโศกเศร้าและความอับอายมาถึงชีวิตของเรา แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ยังคงรักเรา ทรงรอคอยให้เรากลับมาหาพระองค์ และขอการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า อ่านลูกา 22:22-54 (แสดงภาพ 9-3) เปโตรปฏิเสธว่าไม่รู้จักระยะชูถึงสามครั้งทำให้เขารู้สึกผิดและอับอายเป็นอย่างมาก แต่ชีวิตที่เขามอบให้กับพระเยซูยังไม่จบลงเพียงเพราะสิ่งนั้น เปโตรกลับใจใหม่ คือเขารู้สึกเสียใจในความบาปที่เขาได้ทำและขอพระเจ้าอภัยโทษให้เขา เขาเสียใจมากขนาดปฏิญาณตนว่าจะไม่ปฏิเสธพระเจ้าอีกต่อไป พระเจ้าทรงให้อภัยเขา จากนั้นเปโตรก็กลายเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งและไว้วางใจได้

การประกาศ

บางทีน้องๆ อาจจะยังไม่เคยขอให้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวหรือบางทีอาจจะเป็นคริสเตียนที่ยังไวใจไม่ได้ สิ่งที่สำคัญก็คือ ให้เราขอพระเจ้ายกโทษให้กับเราและขอพระเจ้าช่วยเหลือเรา (ให้ครูนำอธิษฐานหากมีเด็กต้องการรับเชื่อ จากนั้นนำเด็กในการสวดภาวนา)

ให้ดูข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระเจ้าที่เราสามารถไว้วางใจได้ โรม 6:23 ยอห์น 1:9 ฟิลิปปี 4:19 พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่เราสามารถไว้วางใจได้ เราควรจะเป็นคนที่ไว้วางใจได้เหมือนพระองค์ ขอพระเจ้าช่วยเปลี่ยนแปลงเราให้กลายเป็นคนที่ทุกคนสามารถไว้วางใจได้เพื่อชีวิตของเราจะเต็มไปด้วยพระพร ท่องข้อท่องจำด้วยกันอีกครั้ง

กิจกรรม

1. “ข้อท่องจำในกระจก”

ให้เด็กๆ จับคู่กัน ให้คนหนึ่งท่องข้อท่องจำ อีกคนเป็นกระจก เมื่อคนท่องข้อท่องจำยับปากท่องข้อท่องจำ ให้กระจกยับปากตาม คนท่องสามารถยับมือหรือยับส่วนอื่นๆ ในร่างกายก็ได้กระจกต้องยับร่างกายตามเสร็จแล้วให้เด็กสลับกันท่องและเป็นกระจก

2. “คนสัตย์ซื่อ”

ให้เด็กๆ เทียนเรื่อง “คนสัตย์ซื่อ” โดยสมมุติตัวละครและเรื่องราวขึ้นมา เสร็จแล้วให้ออกมาเล่าหน้าห้อง เนื้อเรื่องไม่ต้องยาวมาก

3. ทำแบบฝึกหัด

ไต่รถกับมะตุ๋นที่ลี้ภัยข้อ

9

ให้เด็กๆ นำคำที่อยู่ในรูปภาพไปเขียนให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตรงเส้นด้านล่าง

ที่

ได้

ลี้ภัย

มาก

จะ

ชื่อ

ผู้

โทษ

แต่

รับ

จะ

คน

รับ

หา

ตั้ง

มั่ง

พร

มิได้

ไม่มี

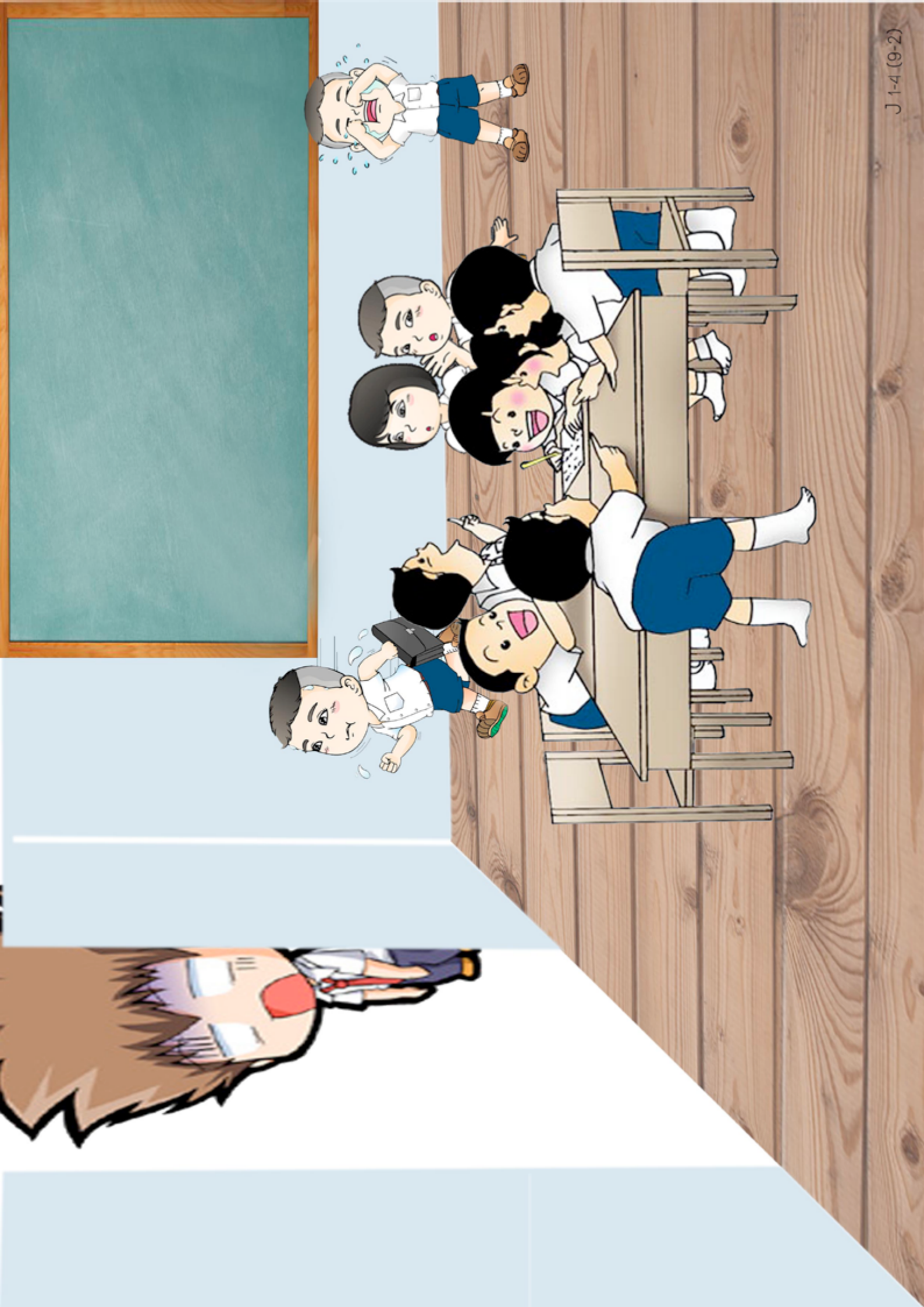
มาย

คนที่ขอลัตย

จะได้รับพรมากมาย

แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะไม่มีโทษหามิได้

10

ฉบับนี้

ข้อทองจำ

“มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง” สุภาษิต 14:23

เป้าหมาย

สอนให้รู้ถึงความสำคัญของการขยันและสัตย์ซื่อต่อการทำงานและชักชวนให้น้องๆ เป็นแบบอย่างที่ดีโดยการเป็นคนขยันหมั่นเพียร

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 6:6, 10:4-5, 12:11,24,27, 13:4, 14:23, 18:9, 20:13, 21:5, 22:29, 28:19, 30:25-26

ข้อคิดสำหรับครู

อุปนิสัยในการทำงานมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวสำหรับคนๆ นั้น สำหรับคริสเตียนนิสัยส่วนตัวสามารถเสริมสร้างหรือทำลายการเป็นพยานต่อคนอื่นได้ ส่วนมากเรามักจะพบกับคนที่ดำเนินชีวิตหรือมีการกระทำไม่ตรงกับสิ่งที่เขาพูดเพราะมีนิสัยเกียจคร้าน ไม่มีระเบียบ และทำอะไรตามใจชอบ นิสัยแบบนี้เราพบเห็นได้ทั่วไป ไม่เว้นแม้แต่เด็กที่มาจากครอบครัวคริสเตียนที่อาจจะไม่ได้รับการฝึกวินัยมาก่อน

บทเรียนอาทิตย์นี้หนุนใจให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กๆ สิ่งที่เราทำจะเป็นตัวอย่างที่เด็กเห็นได้อย่างชัดเจนและเขาจะทำตามเพราะครูคือฮีโร่ของเขา

นำสู่บทเรียน

“ลักษณะนิสัยของคนในพระคัมภีร์” แจกกระดาษดินสอ ให้แต่ละคนเขียนชื่อคนในพระคัมภีร์ที่เรารู้จัก และบอกถึงอาชีพและลักษณะนิสัยของแต่ละคน ครูสามารถช่วยบอกชื่อแล้วให้เด็กบอกอาชีพก็ได้

กษัตริย์ดาวิด	- คนเลี้ยงแกะ
พระเยซู	- เป็นช่างไม้
เปโตร	- เป็นชาวประมง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อเราคิดถึงคนที่อยู่ในพระคัมภีร์น้อยๆ คิดว่า เขาทำอะไรตลอดทั้งวัน? บางทีเขาอาจจะร้องเพลง เทศนา สั่งสอน อธิษฐาน ที่รถม้าสวมเสื้อคลุมยาวๆ แต่ว่าพวกเขาทำอะไรบ้าง? (ให้เด็กดูรายการที่เด็กเขียนบนกระดาน) เมื่อพระเจ้าทรงต้องการใช้คนบางคนพระองค์มักจะเลือกคนที่ขยันทำงาน ไม่ทรงชอบใช้คนเกียจคร้าน

คนเกียจคร้านกับขยันแตกต่างกันอย่างไร? (รอคำตอบ) คำว่า “เกียจคร้าน” กับคำว่า “ขยัน” เป็นคำที่มีความหมายตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง คนขยันจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อการทำงานที่ตัวเองได้รับมอบหมายทุกอย่าง เป็นคนที่มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อทุกอย่าง มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะกระทำสิ่งที่ตัวเองตั้งใจจะทำให้สำเร็จ เป็นต้น ส่วนคนเกียจคร้านจะเป็นคนที่เชื่องช้าขาดความรับผิดชอบ ไม่เอาใจใส่ อะไรก็ได้ การงานจะสำเร็จหรือไม่ก็ไม่ค่อยสนใจสักเท่าไร คนเกียจคร้านมักจะเอาแต่นอน มีสำนวนไทยเปรียบเทียบกับว่า คนเกียจคร้านจะมีสันหลังยาวเพราะจะเอาแต่นอนเหยียดยาว พระคัมภีร์หลายข้อในพระธรรมสุภาษิตได้กล่าวเปรียบเทียบระหว่างคนเกียจคร้านกับคนขยันดังนี้

สุภาษิต 6:6 กล่าวถึง คนขยันเป็นเหมือนมดที่ฉลาดเพราะมันจะทำงานหนักตลอดวัน มันจะเตรียมอาหารในฤดูแล้งเพื่อจะดื่มไว้กินในอนาคต มันไม่ต้องคอยคำสั่งจากใครให้ทำแต่มันต้องทำเองโดยจิตสำนึกที่จะต้องขยันเพื่อมันจะไม่อดตาย ส่วนคนเกียจคร้าน

สุภาษิต 6:9-11 เขาเอาแต่นอน พอไปปลูกให้ต้นก็ออกลดผลดินเน่ผลัดนี้ไม่ปลูกจากที่นอนลึกๆ แล้วความจนจะมาถึงเขาแบบฉับพลันจนตั้งตัวไม่ติดทีเดียว

สุภาษิต 10:4 คนขยันจะเป็นคนฉลาดรู้จักคิดวางแผนไว้สำหรับอนาคต เก็บสะสม และขยันทำงานจะเป็นคนมั่งคั่งและไม่ขาดสน มีที่หย่อน หมายความว่า มีที่พำนักอยู่เสมอโดยไม่ทำอะไร ถ้าเขามีอาชีพทำนาปลูกข้าวพอถึงฤดูเกี่ยวข้าวเขามีหัวธัญพืชอยู่ความอับจนจะมาถึงเขาโดยไม่รู้ตัว

สุภาษิต 12:11 คนที่มีอาชีพทำนาปลูกข้าวจะต้องขยันไถนาจึงจะปลูกข้าวได้เจริญเติบโตและงอกงาม แต่คนเกียจคร้านเปรียบเหมือนคนที่ขาดสำนึกงานอะไรก็ไม่ทำสักที พลัดวันประกันพรุ่ง ทำงานหนักหน้อยก็บ่นและไม่ทำอีกต่อไปหางานใหม่ดีกว่า พระคัมภีร์จึงพูดว่า “บุคคลที่ตามการงานไร้ค่า ย่อมไม่มีสำนึกสำนึก”

สุภาษิต 12:24 คนขยันจะได้เป็นผู้ครอบครอง แต่คนเกียจจะได้เป็นคนรับใช้ผู้อื่นของเจ้านาย

สุภาษิต 14:23 “มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง” หมายความว่า เมื่อเราทำงานเราย่อมได้รับค่าจ้างเป็นผลตอบแทน แต่ถ้างานที่เราทำเป็นงานของเราเอง หรือเป็นงานเพื่อครอบครองเราจะได้รับกำไรในงานนั้นอย่างไร? (ฟังความเห็นของเด็กๆ)

บางคนรู้ว่าเมื่อมีงานยุ่งยากเขาจะต้องรู้จักเอาใจใส่ตัวเองเพื่อจะช่วยให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ควรจะมีเวลาหยุดพักบ้างแล้วก็ทำต่อไปจนเสร็จ การทำงานเป็นสิ่งที่ดีแต่เราจะต้องมีเวลาเพื่อพักผ่อนบ้างด้วยในบางครั้ง บางคราวปัญหาอยู่ที่ว่าถ้าพักนานเกินไปก็จะทำให้งานเสร็จช้า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะกลายเป็นว่าเราเป็นคนเกียจคร้าน

นำไปใช้ในชีวิต

มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ ตี๊ก อายุ 12 ปี เขาได้ตกลงกับเพื่อนบ้านว่าจะรับจ้างตัดหญ้าให้ตอนที่ครอบครัวนั้นไปพักผ่อนต่างจังหวัด ขณะที่ตี๊กกำลังเริ่มตัดหญ้าอยู่นั้นเขาเห็นรังผึ้งอยู่ในพุ่มไม้ข้างรั้ว อากาศวันนั้นร้อนก็ร้อนมาก ตี๊กทั้งร้อนและเหนื่อยและก็กลัวผึ้งต่อย นื่องๆ คิดว่าตี๊กควรจะทำอย่างไร? (อภิปราย แนะนำว่าตี๊กน่าจะกลับบ้านนอนพักให้สบายสักพักหนึ่งแล้วค่อยมาทำต่อ หรือน่าจะบอกเรื่องรังผึ้งให้คุณแม่หรือคุณพ่อของเขาทราบ)

แต่ว่าตี๊กตัดหญ้าไปได้นิดหน่อยและคิดว่าไม่มีใครเห็นว่าเขาทำอะไรเพราะรังผึ้ง ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจเลิกตัดหญ้า (แสดงภาพ 10-1) แล้วกลับบ้าน เมื่อคุณแม่ถามว่าทำงานเสร็จแล้วหรือ เขาก็บอกว่าเสร็จแล้ว แต่ภายหลังแม่ของเขาเดินไปดูเห็นว่าหญ้าในสนามยังยาวอยู่เหมือนเดิมมีรอยตัดไปนิดหน่อยเท่านั้นเอง เอาละตี๊กต้องพบกับปัญหาแน่ๆ เขาก็เลยกลัวผึ้งต่อยคุณแม่อีกด้วย นื่องๆ คิดว่า ตี๊กสบายใจในสิ่งที่เขาทำหรือไม่?

มีเด็กชายหนึ่งชื่อพิมพ์คนหนึ่งชื่อ ปิ๊ก (แสดงภาพ 10-2) ปิ๊กชอบงานขายหนังสือพิมพ์มากและในละแวกนั้นก็ไม่มีใครรับหนังสือพิมพ์ประจำมากนัก ปิ๊กไม่หวังว่าจะทำงานแต่เขาพยายามทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ปิ๊กชอบไปโบสถ์และอยากให้ลูกค้าของเขาไปโบสถ์ด้วย เมื่อรับเงินค่าหนังสือพิมพ์เขาจะให้ไปปลิวเรื่องพระเจ้าแก่ลูกค้าเสมอ เขาแสดงตัวให้ลูกค้ารู้ว่าเขาเป็นคริสเตียนและชอบเชิญคนเหล่านั้นไปคริสตจักรของเขา วันหนึ่งฝนตกหนักมาถ้าเป็นเด็กบางคนอาจจะไปส่งหนังสือพิมพ์ในวันรุ่งขึ้นแต่ปิ๊กไม่เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าจะมีฝนตกฟ้าร้องอย่างไรเขาจะต้องไปส่งหนังสือพิมพ์ให้ลูกค้าตามกำหนด ถ้าพบว่าลูกค้าคนไหนไม่อยู่บ้านเขาก็เก็บไว้และนำไปส่งเมื่อเขากลับบ้าน แม้ว่าปิ๊กจะต้องลำบากขึ้นก็ไม่ท้อใจ นื่องๆ คิดว่าลูกค้าหนังสือพิมพ์รู้สึกประทับใจในการทำงานของปิ๊กไหม? ทุกคนต้องประทับใจแน่นอน

นิสัยในการทำงานของคริสเตียนเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นพยาน ถ้าเขาเกียจคร้านไม่เอาจริงเอาจึง คำพูดเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าของเขาจะไม่มีคามหมายต่อคนอื่นมากนัก ดูสุภาษิต 14:23 อีกครั้งหนึ่ง ในตอนสุดท้ายของข้อกล่าวว่า “การพูดแต่ปากนั้นนำไปถึงความขาดแคลน (ขัดสน)” นั่นคือการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา “คำพูด” เกี่ยวกับพระเยซูจะไม่มีคามหมายหรือมีคามากนัก ถ้าการดำเนินชีวิตคือ “การกระทำ” ของเรานั้นไม่สอดคล้องกับความเชื่อของเราคนก็จะไม่เห็นพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเรา ให้นื่องๆ ช่วยกันคิดถึงงานที่เราไม่ค่อยชอบหรือไม่สนใจ แล้วเขียนบนกระดานอาจจะมิงานพวกนี้รวมอยู่ด้วย เช่น ภูผา ขัดห้องน้ำ เทหะ ขัดรองเท้า เป็นต้น

ทำไมเราไม่ชอบทำงานนั้น? (อภิปราย) พระเยซูทรงเห็นการกระทำของเรา ถ้าสมมติว่าพระเยซูจะเสด็จมาบ้านของเราในวันพรุ่งนี้เราจะทำอย่างไร? เราอยากให้พระเยซูเห็นรองเท้าที่สกปรก มีเย็บเต็มถึง ห้องน้ที่ทั้งหมื่นทั้งสกปรกหรือไม่? พระเยซูทรงทราบการกระทำของเราทุกอย่าง พระองค์ทรงรักเรามากจึงทรงเฝ้าดูการกระทำของเราเมื่อทรงเห็นว่าเราทำทุกสิ่งด้วยความยินดีและเต็มใจพระองค์ทรงพอพระทัย

ข้อพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่า (แสดงภาพ 10-3) “ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใดก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำความถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม้ให้เหมือนกระทำความต่อมนุษย์” (โคโลสี 3:23)

การประกาศ

เราอยากจะขอให้พระเจ้าช่วยเราเป็นคนดีไหม? ให้เรามาอธิษฐานกันเดี๋ยวนี้เลย (ให้ทุกคนก้มศีรษะขอให้บางคนนำอธิษฐาน หรือครูอาจจะนำเองและถ้ามีคนที่ยังไม่เชื่อให้ถือโอกาสชวนเขารับเชื่อเวลานี้ได้)

กิจกรรม

1. ทบพนันท่อทองจำ

เตรียม กระดาษขนาด 3x5 นิ้ว, กรรไกร, ปากกาเมจิก ให้ตัดกระดาษเป็นรูปวงกลม 10 อัน ด้านหนึ่งให้เขียนท่อทองจำจากบทที่ 1-10 แจกวงกลมให้คนละแผ่น ให้แต่ละคนท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่เขาได้และเขียนท่อทองจำลงในวงกลมอีกด้านหนึ่ง แล้วเปลี่ยนวงกลมนั้นกับเพื่อนคนต่อไปและท่องอันใหม่อีก ทำอย่างนี้จนท่องข้อพระคัมภีร์ครบทั้ง 10 บท จนทุกคนท่องได้

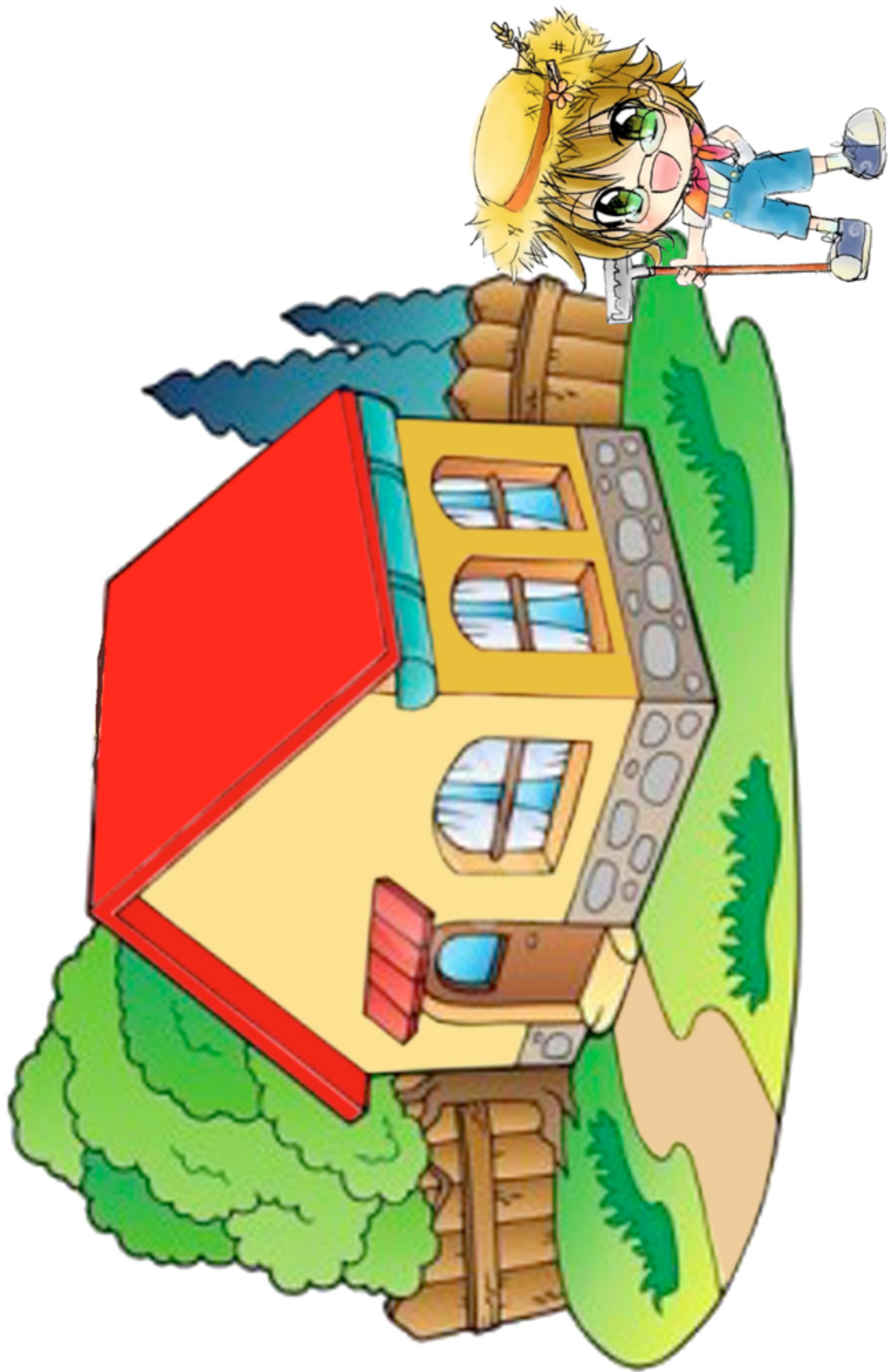
2. ให้เด็กๆ แต่ละคนบอกชื่องานที่เขาทำที่บ้าน ให้บอกชนิดของงาน วันที่ทำงาน และให้ผู้ปกครองเซ็นต์ชื่อรับรองเสร็จแล้วนำส่งครูอาทิตย์หน้า

3. ทำแบบฝึกหัด

ตัดภาพตามรอยเส้น จากนั้นนำมาต่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ จับเวลาว่าสามารถต่อให้เสร็จเร็วที่สุดได้ภายในเวลาเท่าใด ยิ่งใช้เวลาน้อยยิ่งดี

จอบยันเหมือนมด

ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใดก็จงทำด้วยความเต็มใจ
เหมือนกระทำกายของคพระผู้เป็นเจ้า
ไม่ใช่เหมือนกระทำต่อมนุษย์

11

๑๑ มิใช่เงิน

ข้อเท็จจริง

“ใจเราจริงเป็นยาอย่างดี” สุภาษิต 17:22

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคนที่เชื่อฟังพระวจนะและรับใช้พระเจ้าจะเป็นสุข หนุนใจให้นักเรียนเป็นคนเชื่อฟังและใจจริงอยู่เสมอ

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 15:13,15, 16:20, 17:22, 29:18, กิจการ 16:11-40

ข้อคิดสำหรับครู

ทุกคนในโลกกำลังแสวงหาความสุข โดยไม่รู้ว่าความสุขที่แท้จริงที่เขากำลังแสวงหานั้นคืออะไร คนที่ยังไม่เชื่อพระเยซูคริสต์ยังไม่รู้ว่าการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเยซูนั้นทำให้เกิดสันติสุขในใจที่เป็นความสุขที่แท้จริง การทำดีหรือการถือศีลอาจจะทำให้รู้ดีว่ามีความสุขได้ชั่วครั้งชั่วคราว แต่สันติสุขที่เราได้รับโดยมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์นั้นจะลึกซึ้งและคงอยู่ตลอดไป แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากหรือมีความท้อแท้ใจ

หนุนใจให้เด็กๆ เสริมสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระคริสต์ โดยการเชื่อฟังและทำตามพระวจนะคำของพระเจ้า แบ่งปันประสบการณ์ในชีวิตของคุณเองที่จะเป็นจุดดึงดูดความสนใจในเรื่องที่จะเรียนในวันนี้

ความสุขที่ได้มาโดยการรู้จักกับพระเจ้าจะไม่วันถูกทำลายโดยสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอก แต่ความสุขจะหายไปถ้าขาดความสัมพันธ์กับพระเยซู

นำสู่บทเรียน

“คำคม”

จากกระดาด ดินสอ ให้แต่ละคนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์จะใช้คำพูดหรือรูปภาพก็ได้

ความสุขคือ” เสร็จแล้วให้ติดไว้ที่บอร์ดเพื่อจะนำมาอภิปรายในช่วงต่อไปถ้ามีเวลาพอ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อะไรทำให้น้องๆ มีความสุขอย่างแท้จริง? (รอคำตอบจากเด็กๆ) คำตอบอาจจะเป็น ดูหนังตลก หรืออาจจะเป็นมีเพื่อนรัก ให้อภิปรายตามคำตอบของเด็กๆ น้องๆ คิดว่าสิ่งที่กล่าวถึงนี้ทำให้มีความสุขจริงๆไหม? (รอคำตอบอีกครั้งหนึ่ง)

คนเรามีปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์ในชีวิตแตกต่างกัน บางคนสามารถแสดงว่ามีความสุขได้ภายนอก แม้ว่าภายในใจจะมีความสุขทุกข์และขมขื่น แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความทุกข์และปัญหาที่สามารถมีสันติสุขและความสงบภายในจิตใจ นี่เป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาเอาชนะต่ออุปสรรคต่างๆ ได้ เราจะเป็นคนร่าเริงหรือไม่ขึ้นอยู่กับท่าทีที่เราสัมผัสสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ น้องๆ เคยเห็นคนบางคนที่มีภาวะความเศร้าหรือความทุกข์อยู่เสมอไหม? น่าเสียดายที่คนนั้นยอมให้ปัญหาในชีวิตครอบงำจิตใจจนไม่สามารถมีความสุขได้ คนประเภทนี้ส่วนมากจะไม่มีโอกาสค้นพบต้นกำเนิดของความยินดี สุข ซึ่งเป็นความรักของพระเจ้า

ในสดุดี 16:11 กษัตริย์ดาวิดได้เขียนไว้อย่างงดงามว่า “ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น” ดาวิดได้กล่าวถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า เมื่อใดที่เราใช้ชีวิตติดสนิทอยู่กับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า เราจะได้พบกับความชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เรามีความร่าเริงยินดีเพราะเรารู้จักความรักและความห่วงใยของพระเจ้า

ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ประการที่ 2 ในกาลาเทีย 5:22 คืออะไร? (รอคำตอบ) คือความปลื้มใจ หมายความว่า ถ้าคริสเตียนคนใดมีผลของพระวจนะที่อ่อนแอควรจะเป็นคนร่าเริงแจ่มใสเพราะว่าเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในชีวิตของเรา เมื่อรับเชื่อพระเยซูถ้ามีคนพูดว่าเขาเป็นคริสเตียนแต่ไม่มีความชื่นชมยินดีจะต้องมีบางสิ่งผิดปกติแน่นอน ความยินดีหรือความร่าเริงแจ่มใสเป็นเครื่องหมายของคริสเตียน พระเยซูทรงให้เราเห็นเหตุผลหลายอย่างที่จะทำให้เรามีความสุข ความชื่นชมยินดีเป็นผลตามธรรมชาติ มีคนกล่าวว่า “ถ้าท่านมีความสุขให้สังเกตดูที่ใบหน้า” กษัตริย์ซาโลมอนเองก็ทำเหมือนกัน เขาเขียนไว้ในสุภาษิต (แสดงภาพ 11-1) “ใจที่ยินดีกระทำให้ใบหน้าร่าเริง” (สุภาษิต 15:13) หมายความว่า ถ้าเรามีความยินดีภายในก็แสดงออกมาให้เห็นภายนอก

บางทีน้องๆ อาจจะพบคนแปลกหน้าในห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร หรือบนถนน เรารู้ทันทีว่าคนนั้นเป็นคริสเตียน ทำไมเราจึงรู้? (ให้โอกาสที่เด็กๆ แบ่งปันประสบการณ์ในเรื่องนี้) คนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแสดงให้เห็นถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า เขาแสดงออกทางรอยยิ้มหรือใบหน้าที่สดใสมีสง่าราศี แต่ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนจะต้องไปร่ายยิ้มในที่ต่างๆ ตลอดเวลาหรือมีใบหน้าที่ร่าเริงเสมอ แต่ใบหน้าและท่าทีของเราจะต้องสะท้อนออกให้เห็นผลแห่งความชื่นชมยินดีของพระวิญญาณบริสุทธิ์

น้องๆ คิดว่าคนแปลกหน้า จะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนหรือไม่? ความรัก ความชื่นชมยินดีของพระเยซูฉายแสงออกจากชีวิตของเราหรือเปล่า? น่าคิดใช่ไหม?

ความชื่นชมยินดี ไม่ใช่เป็นการแสดงถึงการสถิตอยู่ของพระเยซูคริสต์ในชีวิตของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ดีต่อสุขภาพและอารมณ์อีกด้วย (แสดงภาพ 11-2) คุณหมอเคยพูดว่า ท่าทีที่มีความสุขร่าเริงแจ่มใสเป็นยาอายุวัฒนะ เรามีสุขภาพดีเมื่อมีความสุข

น้องๆ เคยสังเกตไหมว่า เมื่อเราหงุดหงิดและอารมณ์เสียบ่อยๆ จะทำให้เราไม่ค่อยสบาย

ความจริงมีอยู่ว่า ถ้าเรายอมให้ความชื่น ความเกลียดชัง ความกลัว ความเคียดแค้น ครอบงำชีวิตเราไว้ ร่างกายจะผลิตสารพิษบางอย่างออกมาและทำให้เราล้มป่วยได้

“ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี”

พระเจ้าทรงทราบปัญหาทุกอย่าง ดังนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจให้ซาโลมอนเขียนว่า “ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี” (สุภาษิต 17:22) (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) ทำที่ร่าเริงแจ่มใสทำให้ตัวเองและคนอื่นสบายใจ

ให้คิดถึงบางคนที่ชอบบ่นอยู่เสมอ เช่น เมื่ออยู่โรงเรียนจะบ่นเสมอว่า อาหารไม่อร่อย ครูคอยจับผิดเสมอ ไม่ชอบไปโรงเรียน มีงานมากกว่าคนอื่น บ่นโน่นบ่นนี่ไปเรื่อย ๆ น້ອງ จะแสดงท่าทีต่อคนแบบนั้นอย่างไร? (รอคำตอบ) ใครอยากอยู่ใกล้คนแบบนั้นบ้าง? การมีท่าทีที่ร่าเริงแจ่มใสทำให้ใครๆ ก็อยากอยู่ใกล้เพราะจะทำให้พวกเขาสบายใจ ซาโลมอนเขียนว่า “ทุกๆ วันของคนที่ถูกใจก็ร้าย แต่ใจที่ร่าเริงมีการเลี้ยงต่อเนื่องกัน” น້ອງ คิดว่า เขาคงมีความสุขอะไร? บางคนที่ไม่มีความสุขและมองทุกสิ่งในแง่ลบเสมอ มักจะมีชีวิตที่วุ่นวายไร้ความสุข แต่คนที่จิตใจร่าเริงเผชิญกับชีวิตประจำวันเหมือนกับงานเลี้ยงทุกๆ วัน น້ອງ อยากจะมีชีวิตแบบไหน?

เมื่อเราพูดถึงการมีท่าทีที่เป็นทางบวกและร่าเริงอยู่เสมอในสภาพที่เลวร้ายที่สุดทำให้คิดถึงคนสองคนในกิจการ 16:16-40 (ให้แต่ละคนค้นพระคัมภีร์ตอนนี้และจับใจของเรื่องที่คนส่วนมากก็รู้จักดี) เปาโลกับซิลลาสอยู่ในคุก

ลองคิดถึงเมื่อเปาโลและซิลลาสอยู่ในคุก สภาพของทั้งสองคนคงแย่มากๆ ถูกจับขังคุก และเยียนตี โดยเอาเท้าใส่โซ่ข้อเท้า มีความเจ็บปวดจากแผลเยียน และเขาที่ติดที่ข้อเท้าจะเจ็บปวดอย่างสุดแสนพรรณนา บวกกับความหนาว ความชื้นเหนียวแฉะและพื้นคุกที่แสนสกปรกนั้นก็เหมือนกับนอนฝันร้ายจริงๆ ในเวลาเที่ยงคือเปาโล และซิลลาสเริ่มร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า คนจะร้องเพลงเมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นได้อย่างไร? คนส่วนมากเมื่อตกอยู่ในสภาพอย่างนั้นก็จะมีความแค้นเคืองต่อตัวเองต่อเปาโลและซิลลาสร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า จิตใจที่เต็มไปด้วยความยินดีแม้จะต้องอยู่ในห้องขังที่หนาวเย็นเช่นนั้น

เราเรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้บ้าง? (รอคำตอบ) (แสดงภาพ 11-3) เมื่อพระคริสต์อยู่ในชีวิตของเรา เราสามารถมีความชื่นชมยินดีได้ไม่ว่าจะต้องตกอยู่ในสภาพอย่างไร? บางทีก็เป็นการยากที่จะมีใจร่าเริง บางทีปัญหาในครอบครัวอาจจะทำให้ไม่มีความสุข ปัญหาที่โรงเรียนอาจทำให้เราไม่ออก บางทีอาจจะมีความกดดันหลายๆ ด้าน เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน จากเพื่อนฝูง จากการเรียน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นเหตุทำให้ยากที่จะมีความชื่นชมยินดีแต่ถ้าจำไว้ว่าเราจะสามารถมีความสุขและสันติสุขได้โดยทางพระเยซูคริสต์

ความชื่นชมยินดีในพระเจ้าเป็นกำลังของเรา

นานมาแล้วผู้พยากรณ์เนหะมีย์บอกกับชนชาติอิสราเอลว่า “ความชื่นบานในพระเจ้าเป็นกำลังของท่าน” (เนหะมีย์ 8:10) เมื่อเรามีความชื่นชมยินดีของพระคริสต์ จิตใจเรามีพลังจากภายในที่จะช่วยเราฟันฝ่าอุปสรรคทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น ถ้าเราไม่ได้ต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเราก็จะไม่รู้จักความชื่นชมยินดีที่สมบูรณ์ กษัตริย์ดาวิดเขียนในหนังสือสดุดีว่า ชีวิตของเราจะไม่มัวได้พบกับสันติสุขที่แท้จริงได้ แม้จะได้พบกับความสำเร็จด้านอื่นๆ ในชีวิต แต่ในพระเยซูคริสต์เราสามารถมีชีวิตที่เต็มล้นด้วยความสุขความชื่นชมยินดี เพราะรู้ว่าพระองค์ทรงห่วงใยและเฝ้าดูเราอยู่ทุกเวลา

การประกาศ

ให้ครูฉายโอกาสที่จะอธิษฐานเชิญชวนให้บางคนรับเชื่อ เพื่อเขาจะได้พบกับสันติสุขและความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริง อาจจะปิดการสอนโดยร้องเพลงด้วยกัน เช่น เพลง “ความยินดีในพระเจ้าเป็นกำลังของข้า”

กิจกรรม

1. “ผู้ให้คำคม”

เตรียม ดินน้ำมัน, ดินเหนียว, ไม้จิ้มฟัน, กาว และปากกาเมจิก

ให้เด็กปั้นหุ่นที่จะเป็นผู้ถือคำคมที่ไม่ใช่รูปคน อาจจะเป็นรูปการ์ตูน หรือรูปสัตว์ ให้เขียนข้อท่องจำตัวเล็กๆ ในแผ่นกระดาษที่จะทำเป็นป้ายเล็กๆ ทากาวติดกับไม้จิ้มฟัน หรือไม้จิ้มฟันเล็กๆ ยาวพอที่จะมีด้ามปักกับหุ่นที่ทำไว้ ให้ดูเหมือนว่าหุ่นกำลังถือป้ายท่องจำนั้นอยู่ จะนำไปตั้งบนชั้นวางของที่บ้านเพื่อเตือนความจำ

2. “อธิบายคำ”

เตรียม กระดาษ, ดินสอ, ปากกาเมจิก

ให้เด็กเขียนข้อท่องจำและเขียนคำอธิบายตามความเข้าใจของเขาเอง อาจจะตกแต่งกระดาษให้สวยงามตามชอบและนำงานของเขาออกแสดง

3. ทำแบบฝึกหัด

จดยินดี

11

นำตัวอักษรในกรอบด้านล่างไปเขียนในที่ว่าง โดยให้เขียน 1 ตัว เว้น 1 ตัว แล้วจะได้ประโยคที่ถูกต้อง

ใ เน พ พ ร ร ะ ะ หั ค ต จ ถั ำ ข พ
จ ชั ำ น ข ข อ ำ ง น พ ข ร อ ะ ง อ ต
ง น คั ใ ฬิ น ค พ จ ร ำ พ ะ ั จ ำ ลิ
เ ด ปี่ เ น พ กั ำ ลิ ำ น ลั ำ ำ ยู่ ข ะ อ ปี่
ง น ท่ นั ำ ต น ยั

ใจที่ยินดีกระทำให้ใบหน้าเราเรื่อ

ความขี้ขมขี้ทำได้ทำให้สุขภาพดี

ยังมีพระเจ้าพระเยซูอยู่กับเราเสมอ

12

๑๒ รับการสอน

ข้อท่องจำ

“ทางของคณง่้นนั้นถูกต้องในสายตาของเทาเอง แต่ปราชญ์ยอมฟังคำแนะน้า”

สุภาษิต 12:15

เป้าหมาย

สอนถึงความสำคัญของการยอมฟังคนอื่น หนุนใจให้น้องๆทำตามคำสอนและคำแนะน้าที่ดี

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:11,12, 6:23, 10:17, 12:15, 13:1, 13, 18, 14:18, 15:32, 19:20, 23:12

ข้อคิดสำหรับครู

มีสำนวนหนึ่งทีกล่าวถึงการเรียนว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน” คนโบราณพูดว่า เราเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในทุกวัน วิธีทีดีสุดในการเรียนรู้คือ การยอมฟังคนอื่นและเรียนรู้จากประสบการณ์และความผิดพลาดในอดีตของเทา คนเหล่านั้จะมีคำแนะนำดีๆ ทีจะป้องกันไม่ให้เราทำผิดเหมือนกับเทาหรือต้องเจอกับความทุกข์และความเจ็บปวดเหมือนกับทีเทาเคยได้รับมาก่อน

บ่อยครั้งเราไม่ค่อยยอมปรึกษาคน เราชอบทำตามความคิดของตนเอง และบางทีผลทีได้รับก็คืความทุกข์และความผิดหวัง ซึ่งก็สายเกินไปทีจะไปขอคำแนะนำ

ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจถึงความสำคัญของการยอมฟังคนอื่น หนุนใจให้เทาเป็นตัวของตัวเองแต่ในขณะเดียวกันก็ ต้องรับฟังคำแนะนำจากคนอื่นด้วยเพื่อจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปแต่ทุการเรียนรู้จะไม่ทำให้เราเจ็บปวดผิดหวังภายหลัง

นำสู่บทเรียน

“ฟังเทาคำแนะนำ” ในระหว่างอาทิตย์ก่อนสอนให้เตรียมการสัมภาษณ์ผู้ใหญ่ สัก 2-3 คนเพื่อขอคำแนะนำเรื่องการเดินทางชีวิตในวัยเด็ก ให้บันทึกคำสนทนาไว้แล้วนำมาเปิดให้เด็กๆ ฟังก่อนการสอน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆ เคยคิดบ้างไหมว่าจะต้องเรียนรู้ไปจนตลอดชีวิต? ไม่ได้หมายความว่าอยู่ในโรงเรียนตลอดชีวิต ความจริงแล้วเรามีระยะเวลาเรียนรู้ที่ยาวนานตลอดชีวิตของเรา จากวัยที่เป็นทารกจนถึงวัยที่สามารถประกอบอาชีพ เป็นเวลาที่จะต้องเรียนรู้อย่างไม่มีวันจบสิ้นตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่

การเรียนรู้บางทีก็เป็นเรื่องง่าย เราอาจจะเรียนรู้ได้โดยการดูการทำงานในไม่ช้าเราก็ทำตามได้ หรือเรียนรู้ โดยการฟังคำสอนจากครูอาจารย์ที่จะอธิบายถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ เมื่อเราฟังและศึกษาค้นคว้าสิ่งเหล่านั้นก็ซึมซาบ เข้าไปในสมองและนำไปใช้ได้ในวันข้างหน้า เราสามารถเรียนรู้ได้จากหลายๆ สิ่ง เช่น

1. เราเรียนรู้โดยการทดลองและความผิดพลาด

(แสดงภาพ 12-1) การเรียนรู้บางทีก็เป็นเรื่องยากเหมือนกับตอนที่เราหัดที่รถจักรยาน เราต้องพยายาม ขึ้นนั่งบนอานและถีบบันไดเพื่อให้รถวิ่งไปโดยไม่ให้ล้ม แต่ส่วนมากมักจะล้มและมีแผลเมื่อหัดใหม่ๆ แต่เราก็ต้องลุก ขึ้นและพยายามใหม่จนกว่าจะถีบรถได้และไม่ล้ม หรือเมื่อหัดเล่นสเก็ตใหม่ๆ เราอาจจะล้มลุกคลุกคลานหลายครั้ง กว่าที่จะสามารถเล่นได้ แต่ทุกครั้งที่เราล้มก็ต้องลุกขึ้นพยายามใหม่อีกในไม่ช้าก็เก่ง น้องๆ เคยมีประสบการณ์แบบนี้ ไหม? (ให้โอกาสแบ่งปันประสบการณ์) (อ่านสุภาษิต 3:11-12) นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่เราจะได้รับการสอนเมื่อยังเด็กอยู่

ครอบครัวใครมีเด็กเล็กๆ ที่กำลังหัดเดินเตาะแตะไหม? (รอคำตอบ) ลองเล่าให้เพื่อนๆ ฟังหน่อยสิว่าแม่หัด น้องให้เดินอย่างไร (ให้อภิปราย)

2. เรียนจากการ تذ็เตือน

พ่อแม่มักจะปกป้องลูกของเขาจากสิ่งที่เป็นอันตราย (แสดงภาพ 12-2) เขาอาจจะซื้อปลั๊กไฟชนิดที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กไปเล่นและเกิดไฟดูด เขาอาจจะทำรั้วสูงๆ กันไม่ให้เด็กออกไปที่ถนน แต่ก็จะไม่สามารถป้องกัน อันตรายจากความซุกซนของเด็กได้ ดังนั้น พ่อแม่จะต้องสอนให้ลูกหลีกเลี่ยงจากอันตรายต่างๆ เพื่อจะให้ลูกเติบโต อย่างปลอดภัยมีสุขภาพที่ดีและเจริญฉลาด

การสอนเด็กให้หลีกเลี่ยงจากอันตรายนั้นจะต้องมีระเบียบวินัยเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เขาจะต้องถูกทำโทษเมื่อ ไม่เชื่อฟังคำตักเตือน คำเตือนเหล่านั้นมีไว้ก็เพื่อความปลอดภัยและเป็นผลดีต่อตัวเอง เด็กๆ ควรที่จะเรียนรู้โดย การยอมฟังคำตักเตือนและคำแนะนำที่ดี

สุภาษิต 3:11-12 หนุนใจไม่ให้เรามีความรู้สึกไม่ดีต่อผู้ที่ตักเตือนสั่งสอนเรา ไม่มีใครชอบถูกติเตียน บางที การลงโทษด้านร่างกายก็ทำให้เจ็บ การพลาดโอกาสที่ดีก็อาจทำให้เราเสียใจแต่พ่อแม่ที่รักลูกจะต้องห่วงใยความเป็น อยู่ของลูก ท่านรู้ดีว่าอะไรเป็นอันตราย หัวใจของพ่อแม่เต็มไปด้วยความรักและห่วงใย การลงวินัยเป็นการแสดง ให้รู้ว่าพ่อแม่รัก ถ้าท่านไม่รักท่านจะไม่ตักเตือนเราแต่เพราะรักจึงสนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับลูก พ่อแม่รู้ดีว่าถ้าลูก ไม่เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังหรือฟังคำแนะนำของพ่อแม่และคนอื่นตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อโตขึ้นเขาจะมีแต่ความยุ่งยากไปจนตลอดชีวิต ของเขา

3. เรียนรู้จากคำแนะนำและแก้ไข

คำตักเตือน คำแนะนำ และการแก้ไขเป็นส่วนสำคัญของชีวิต เราไม่ควรคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่หรือฉลาดเกินกว่าจะฟังคำแนะนำที่ดี สุภาษิต 10:7 บอกเราว่า เป็นการไม่ถูกต้องที่จะไม่ยอมฟังคำเตือน นื่องๆ เคยไม่ยอมฟังคำเตือนไหม? อะไรเกิดขึ้น? (รอคำตอบ)

การเพิกเฉยต่อคำแนะนำและคำตักเตือนที่ดีแสดงว่าเราไม่เอาใจใส่ตัวเอง เราไม่สนใจหรือห่วงใยว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเอง เมื่อเรายอมรับการติสสอนและการตักเตือนจะทำให้เราได้แก้ไขสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จากนั้นเราจะเข้าใจตัวเองและสิ่งที่เราต้องการมากขึ้นและจะเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น

สิ่งสำคัญในการเรียนรู้คือ การยอมฟังคนอื่น ในสุภาษิต 23:12 ซาโลมอนแนะนำประชาชนให้รับการช่วยเหลือให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาหมายความว่า เราควรจะขอคำแนะนำและฟังคำตักเตือนสิ่งสอน การเรียนรู้โดยการทดลองหรือโดยความผิดพลาดนั้นเป็นวิธีที่ลำบาก วิธีที่ง่ายที่สุดคือการยอมเรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่นนั้นจะช่วยได้มากและปลอดภัยกว่า

บางทีเราอาจจะรู้สึกว่ายากเกินไปให้เปิดเทอมเลย เพราะว่าจะต้องมานั่งฟังครูสอนอาทิตย์ละห้าวันในเรื่องประวัติ ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเลขคณิต ต่อจากนั้นก็ต้องรีบกลับบ้านและช่วยทำงานบ้าน ในวันอาทิตย์ก็ต้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้าที่คริสตจักรอีก (แสดงภาพ 12-3) สุภาษิต 19:20 กล่าวว่า “จงฟังคำแนะนำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต” นี่เป็นเหตุทำให้คำแนะนำมีความสำคัญ คำแนะนำนำสติปัญญามาให้ทั้งเมื่ออายุมากแล้ว คนฉลาดยอมเรียนรู้และเข้าใจคนอื่น

ให้คิดถึงบางคนที่ชอบสร้างปัญหาที่โรงเรียน เขาได้เถียงผู้ใหญ่ เขาแสดงการเยาะเย้ยครูบาอาจารย์ ทำเสียงดัง และหยาบคาย ชอบขัดแย้งและไม่ยอมรับการตักเตือน

ผู้ที่เชื่อฟังจะได้รับเกียรติ อ่านสุภาษิต 13:1,13,18 ดังๆ คนที่ชอบทำตัวมีปัญหากับที่โรงเรียน เราเรียกว่า “ตัวปัญหา” เพราะคนเช่นนี้จะไม่ยอมรับคำตักเตือนหรือเชื่อฟังคำแนะนำของคนอื่น เขามักจะต้องเสียใจในภายหลัง แต่สำหรับผู้ที่ยอมรับคำตักเตือนสิ่งสอนจะพบกับความสำเร็จ แต่ผู้ที่ไม่ยอมรับจะต้องเจอกับความขัดสนและความอับอาย ข้อ 18 กล่าวว่า ถ้าเขายอมที่จะทำตามคำแนะนำแล้วจะยากลำบากเขาก็จะได้รับคำสัญญาว่าจะได้รับเกียรติ อาจมีบางคนพยายามช่วยเราโดยการให้คำแนะนำแก่เรา เมื่อเราโตขึ้นเราจะรู้ว่าคำแนะนำไหนที่ควรทำตามหรือไม่ควรทำตาม

เมื่อเร็วๆ นี้มีใครให้คำแนะนำอะไรกับน้องๆ บ้างไหม? (ให้เวลาอภิปราย) เราควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีแก่เรา

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้อยู่ใน สุภาษิต 12:15 (ข้อท่องจำด้วยกัน) ข้อท่องจำมีความหมายว่า ผู้ที่ไม่ต้องการคำแนะนำเป็นคนโง่เขลา และวรรคสุดท้ายบอกว่า คนที่ฉลาดยอมฟังคำแนะนำ ดังนั้น การเป็นคนฉลาด ก็คงต้องดีกว่าคนโง่แน่นอน

สุภาษิต 12:15 เกิดขึ้นกับคนโง่และคนฉลาด (อ่านข้อนี้ดังๆ) คนฉลาดจะระมัดระวัง เขาจะฟังคำแนะนำจากเพื่อนและพิจารณาอย่างถี่ถ้วน แต่ส่วนคนโง่จะยอมฟังคนที่มีความคิดเหมือนกับเขา แล้วก็ทำเลยโดยไม่ต้องใคร่ครวญอะไร และในที่สุดเขาก็ถูกนำไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

การประกาศ

(อ่านสุภาษิต 6:23) ถ้าเรายอมฟังคำตักเตือนและคำแนะนำจากพระวจนะของพระเจ้า พี่น้องคริสเตียน เพื่อนที่เป็นคริสเตียน แล้วเราจะได้รับการนำในทางแห่งความสว่างและจะสามารถเป็นพยานกับผู้อื่นได้ด้วย เราจะสามารถช่วยคนอื่นได้โดยการยอมฟังคำแนะนำที่ดีและเป็นคนที่ยอมรับการสอน คือเป็นคนที่สามารถสอนได้ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในการนำคนอื่นมาหาพระเยซู

อาจจะมียุติบางคนยังไม่ได้รับเชื่อ เปิดโอกาสและชักชวนให้เขาตัดสินใจ

“คนที่ยังไม่รู้มีความรู้เป็นมงกุฏ” (สุภาษิต 14:18) ซาโลมอนได้เพิ่มเติมคำสอนว่า ให้เราเป็นคนสอนได้ ถ้าเรายินดีเรียนรู้และรับคำแนะนำที่ดี รางวัลที่จะได้รับคือจะเป็นคนฉลาดและทำให้พระเจ้าพอพระทัย

กิจกรรม

1. เล่นปริศนา

เตรียม กระดาษอัด ตะปูเข็ม ไหมพรม และปากกาเมจิก

ให้เขียนข้อท่องจำตัวใหญ่ๆ บนกระดาน แล้วตอกตะปูเข็มตามแนวตัวอักษร ต่อจากนั้นให้เอาเชือกเส้นเล็กหรือไหมพรมคล้องตามแนวตะปูตามตัวอักษรแต่ละตัวจนครบประโยค

2. นักสูกเจ้าปัญญา

เตรียม กระดาษแข็งสีน้ำตาล แม่พิมพ์รูปนักสูก ปากกาเมจิก

แจกอุปกรณ์ให้นักเรียนทำรูปนักสูกจากกระดาษแข็ง โดยทำตามรูปตามแม่พิมพ์ให้เขียนคำว่า “ฉันจะเป็นคนฉลาด” (สุภาษิต 12:15) ตัวโตๆ ที่ตัวนักสูกอาจจะเขียน ตา จมูก ปาก ให้ดูเหมือนนักสูกมากขึ้น (ดังภาพ)

3. ทำแบบฝึกหัด

การเรียนรู้ของเรา

12

ในแต่ละวันชีวิตเรามีการเรียนรู้อยู่เสมอ ให้เด็กๆ ได้บันทึกว่าในแต่ละวันเด็กๆ ได้เรียนรู้ในเรื่องใดบ้าง จงฝึกตัวเองที่จะรับการสอนจากคนอื่นได้ เพื่อเราจะเป็นคนที่พระเจ้าใช้ได้

วันจันทร์

วันอังคาร

วันพุธ

วันพฤหัสบดี

วันศุกร์

จองฟอคำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต

13

จบรอบคอบ

ข้อท่องจำ

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาครอบครัวของตนเอง”
(สุภาษิต 3:5)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ถึงการเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต รวมทั้งการรู้จักและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า หนุนใจให้เด็กๆ แสวงหาการทรงนำของพระเจ้าในการตัดสินใจทุกครั้ง

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:1, 5 -8, 13:16, 15:22, 16:3, 19:21, 20:18

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กกรวิช ในวัยนี้เริ่มคิดถึงเรื่องอนาคต เขาอาจจะถามว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาคืออะไร แต่เขาจะไม่คิดถึงเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งจนกว่าจะมีอายุอย่างเท่า 17-18 ปี

อาทิติย์นี้ขอให้ครูแนะนำเขาให้แสวงหาแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาและยอมให้พระเจ้านำพา ให้ยกตัวอย่างว่าพระเจ้าทรงนำชีวิตของท่านอย่างไร ให้อภิปรายถึงการวางแผนการของชีวิตไว้กับพระเจ้าเพื่อจะช่วยให้มีความกังวลสำหรับเรื่องอนาคต

นำสู่บทเรียน

ครูเขียนข้อท่องจำบนกระดานสีและให้เด็กตัดตัวอักษรออกมาแล้วนำมาประกอบกันเป็นคำและประโยคข้อท่องจำ ติดบนกระดานโปสเตอร์เสร็จแล้ว นำไปแขวนไว้ในที่ที่จะเห็นได้ง่ายเพื่อเตือนความจำ (จะทำเป็นแผ่นเล็กสำหรับส่วนตัวเพื่อนำกลับบ้านหรือร่วมกันทำเป็นแผ่นใหญ่สำหรับติดที่ห้องเรียนได้)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพ 13-1) เมื่อใครสักคนอยากจะมีบ้านหลังใหม่สักหลังหนึ่ง สิ่งที่เขาควรทำอันดับแรกก็คือคิดถึงชีวิตของเขาและวางแผนการสำหรับบ้านที่เขาอยากจะได้รอบคอบ ทำอย่างไรถึงจะมีบ้านใหม่นี้ วันรุ่งขึ้นก็ไปติดต่อซื้อที่ดินผืนหนึ่งและติดต่อกับบริษัทรับเหมาก่อสร้างให้ออกแบบและว่าจ้างบริษัทให้สร้างบ้านหลังใหม่ให้ เมื่อสร้างโครงบ้านเสร็จแล้วบริษัทรับเหมาก็เชิญให้เจ้าของมาดู เจ้าของบ้านมีความพอใจและคุยอวดเพื่อนบ้านว่าเขาจะมีบ้านที่ดีที่สุด ต่อจากนั้นเขาก็ไปว่าจ้างให้ช่างก่อสร้างมาทำบ้านของเขาให้สมบูรณ์แต่เมื่อนายช่างได้คำนวณค่าก่อสร้างที่เขาจะต้องจ่าย (แสดงภาพ 13-2) เขาก็ต้องตกใจเพราะไม่มีเงินพอที่จะทำให้บ้านหลังนั้นเสร็จเรียบร้อยได้ เมื่อคนเดินผ่านไปมาเห็นบ้านที่สร้างไม่เสร็จนั้นต่างก็พากันหัวเราะเยาะและพูดว่า “เขาอยากจะมีบ้านแต่ไม่คิดให้รอบคอบเสียก่อน”

เป้าหมายของบทเรียนในอาทิตย์นี้คือการเตรียมพร้อม และเรื่องที่ยกตัวอย่างไปก็แสดงให้เห็นถึงผลเสียของการทำอะไรโดยไม่ได้วางแผนล่วงหน้าให้ดีเสียก่อน เราจะต้องมีการเตรียมพร้อมสำหรับวันนี้ พรุ่งนี้และตลอดชีวิต เราจะต้องรู้พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตเรา การที่จะรู้ได้นั้นเราต้องวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทรงนำเราไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อเราวางแผนสำหรับอนาคต เราจะต้องมีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในแผนการนั้น

(อ่านสุภาษิต 13:16) กล่าวว่ดังนี้ “คนที่หยิ่งรู้กระทำทุกอย่างด้วยความรู้ แต่คนโง่ก็อวดความรู้ของตน” เราจะวางแผนให้สมบูรณ์ในทันทีทันใดไม่ได้ จะต้องใช้เวลาไตร่ตรองและพูดคุยกันนานพอสมควร ชายในเรื่องเล่าที่กล่าวนั้นเป็นคนโง่เขลาเขาไม่ได้คิดหรือวางแผนล่วงหน้าในสิ่งที่เขาจะทำ และในที่สุดก็ได้แสดงผลของความโง่เขลาออกมาให้ทุกคนเห็น

(อ่านลูกา 14:28) คนเราจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดได้อย่างไร? น้องๆ จะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในปัจจุบันได้อย่างไร? น้องๆ จะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการวางแผนเกี่ยวกับอนาคตได้อย่างไร? (อภิปราย) ชายคนนั้นสามารถหลีกเลี่ยงความผิดพลาดได้โดย

ประการแรก เขาน่าจะปรึกษาและขอคำแนะนำจากเพื่อนก่อนที่จะตัดสินใจ (อ่านสุภาษิต 15:22) พระคำข้อนี้เตือนเราว่าเป็นการดีที่จะขอคำแนะนำและปรึกษาหารือคนอื่นจะช่วยให้เราเกิดความคิดและมีสติปัญญาดีขึ้น

แผนการล้มเหลวบ่อยครั้งเป็นเพราะเราพยายามในสิ่งที่เกินความสามารถตามลำพัง บางทีเราหยังเกินไปที่จะขอความช่วยเหลือ คนที่ฉลาดมักจะไปขอคำแนะนำจากคนที่มีความสามารถก่อนจะลงมือทำอะไร? ถ้าคิดสร้างกรงให้สุนัขเราก็ต้องไปถามคนที่เคยทำมาก่อนว่าจะทำให้มันแข็งแรง ปลอดภัย และดีต่อสัตว์เลี้ยงของเราอย่างไร “มีใครเคยขอคำแนะนำเมื่อจะทำอะไรไหม?”

บางทีแผนการที่เราวางไว้นั้นมีผลเกี่ยวข้องกับคนอื่นด้วย ดังนั้น จะต้องมีการตกลงกันให้เรียบร้อยก่อนตัดสินใจลงมือทำ (อ่านสุภาษิต 20:18) (แสดงภาพ 13 -3) ผู้นำที่ฉลาดจะไม่ทำสงครามก่อนมีการปรึกษาหารือ ถ้าน้องเป็นพระมหากษัตริย์หรือประธาธิบดีคงจะไม่ประกาศสงครามกับประเทศอื่นก่อนมีการปรึกษาหารือกับพวกผู้นำอื่นๆ แล้วจึงตัดสินใจร่วมกัน

มีอะไรบ้างที่เราต้องขอความเห็นชอบจากคนอื่นก่อน (อภิปราย) การเลือกโรงเรียนที่จะเรียนจะต้องขอความเห็นชอบจากใครไหม? บางคนอาจจะวางแผนไว้ว่าวันหนึ่งจะต้องเข้าเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียงประจำจังหวัด บางคนอาจจะเลือกเรียนโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงดี บางคนอาจจะต้องการทำงานเลยเมื่อเรียนจบมัธยมปลาย แผนการเหล่านี้จะดีกว่ากัน? ถ้าเราอยากจะทำเรียนในวิทยาลัยก็ต้องมีทุนการศึกษาจากพ่อแม่ เราจะตัดสินใจคนเดียวไม่ได้ เราจะต้องถามและปรึกษากับพ่อแม่ก่อน เมื่อทุกคนตกลงเห็นด้วยกันแล้วจึงเริ่มวางแผนต่อไปว่าจะทำอะไรต่อไป

อ่านสุภาษิต 19:21 พระคำข้อนี้บอกเราว่า มนุษย์มีแผนงานหลายอย่าง พระเจ้าทรงทราบดีทุกอย่าง ทรงทราบว่าอันไหนจะสำเร็จ อันไหนจะล้มเหลว ถ้าเราแสวงหาการทรงนำของพระองค์ในการวางแผน พระองค์จะทรงนำเรา ให้สังเกตตอนท้ายประโยค “แต่พระประสงค์ของพระเจ้านั้นแหละจะดำรงอยู่ได้”

สุภาษิต 16:3, 9 บอกให้เรารู้ถึงเคล็ดลับที่จะทำให้แผนการของเราพบกับความสำเร็จ พระคัมภีร์แนะนำให้เรามอบงานทุกอย่างที่เราทำไว้กับพระเจ้า และพระองค์สัญญาว่าอย่างไร? (รอคำตอบและให้เวลาอภิปราย) นั่นเป็นสิ่งที่ประเสริฐไหม? เราเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำความคิดของเราไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อเรามอบงานทั้งสิ้นไว้กับพระองค์และวางใจในพระองค์ แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งจะเป็นไปตามที่เราคาดหวังไว้ เราอาจจะผิดหวังแต่ในบั้นปลายชีวิตจะพบกับความสำเร็จในพระเจ้า

สุภาษิต 16:9 สักเสริมความคิด พระเจ้าเป็นผู้นำอย่างแท้จริงและการกระทำของเรา เมื่อกำลังวางแผนการจะต้องยอมให้พระเจ้านำ เมื่อชนชาติอิสราเอลจะเข้ายึดครองแผ่นดินคานาอัน เขาตัดสินใจโดยไม่ได้ออกการทรงนำจากพระเจ้า เขายอมปล่อยให้ชนชาตินี้ได้สร้างทำอุบายเหมือนกับว่ามาจากเมืองไกล พระเจ้าทรงทราบว่าชนชาติกิเบโอนอาศัยอยู่ในคานาอัน แต่ชนชาติอิสราเอลลืมหันที่จะออกการทรงนำจากพระองค์หลงกลไปทำพันธสัญญาเป็นมิตรกันโดยที่โยชูวาไม่ได้ปรึกษาพระเจ้าก่อนซึ่งจะมีผลเสียภายหลัง พระเจ้าจะทรงนำเราถ้าเราขอให้พระองค์ทรงนำ

(อ่านสุภาษิต 3:1,2) พระคำตอนนี้หนุนใจให้เรารักษากฎบัญญัติของพระองค์ และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะให้มีอายุยืนยาวและอยู่สุขสมบูรณ์

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้ หนุนใจให้เราวางใจในพระเจ้า (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) พระคำข้อนี้มีความหมายต่อเราอย่างไรบ้าง?

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า หมายความว่า ไม่ต้องห่วงใยอะไรเลย บางทีก็เป็นการยากในการวางใจ เราพึ่งตัวเองมากเกินไป อย่าเพียงแต่ท่องจำอย่างเดียวนำมาปฏิบัติตามด้วย เป็นคำแนะนำที่เป็นผลดีต่อชีวิตของเรา

การประกาศ

พระคำตอนนี้ไม่เพียงแต่จะหนุนใจเราเท่านั้นแต่ยังหนุนใจคนอื่นด้วย เมื่อท่านขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการเป็นพยานกับคนอื่นพระคำข้อนี้จะเป็นประโยชน์มาก พระเจ้าจะทรงโปรดให้เราเข้าใจถึงความต้องการของคนอื่นรู้ถึงคำสัญญาของพระเจ้าและนำเขาไปเชื่อในพระเยซู

ถ้าท่านอธิษฐาน ขอการทรงนำในการวางแผนสำหรับอนาคต จงมอบงานทุกอย่างไว้กับพระเจ้าและเชื่อว่าพระองค์จะทรงนำต่อไปจนสำเร็จ

กิจกรรม

1. ตอบคำถามในข้อทดสอบที่อยู่ด้านหลัง หนังสือ ครูอาจจะอ่านคำถามแล้วให้เด็กเขียนคำตอบในกระดาษของเขา

2. เตรียม กระดาษโปสเตอร์ กระดาษ ปากกาเมจิก กรรไกร
ให้เด็กๆ ทำรูปรอยเท้าทั้งสองข้าง โดยวางเท้าบนกระดาษที่แจกให้เอาดินสอลากตามลักษณะของเท้าแล้วตัดออก ทำคนละ 4 แผ่น ในด้านบนรูปเท้าแต่ละอันให้เขียนว่า “พระเจ้าจะทรงนำ... (ใส่ชื่อตัวเอง)”
ตรงเส้นเท้าเขียนว่า “สำหรับอนาคต”

นำเสนองานแสนอร่อย

13

ให้เด็กเลือกเมนูอาหารมา 1 ชนิดที่เด็กๆ คิดว่าจะทำทานได้ จากนั้นให้เขียนชื่อเมนู
เมนูนี้มีส่วนผสมอะไรบ้าง วิธีการปรุงอาหารชนิดนี้ทำอย่างไร

เมนู

ส่วนผสม

วิธีการปรุง

แบบทดสอบความจำ

ข้อสอบเตรียมไว้สำหรับวัดความเข้าใจของเด็ก โดยความพยายามให้ครอบคลุมคำสอนและเหตุการณ์ทั้งหมดของแต่ละบทเรียน การใช้ข้อทดสอบนั้นจะใช้ทดสอบก่อนการสอนเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของเด็กๆ หรือจะใช้ทดสอบเพื่อวัดผลเมื่อเรียนจบ เวลาใช้ควรอธิบายให้เด็กๆ ทราบว่าการทดสอบไม่เหมือนการสอบ เพราะการทดสอบจะไม่มีการให้คะแนนเหมือนการสอบ แต่จะช่วยให้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพระคัมภีร์ของพระเจ้าในชีวิตของเด็กแต่ละคนเท่านั้น

- เมื่อพระเจ้าบอกให้ซาโลมอนขอพรจากพระองค์ ซาโลมอนขออะไร
 - เงินมากมาย
 - ชื่อเสียงดี
 - สติปัญญา
- แหล่งกำเนิดของปัญญาคือ....
 - คำแนะนำของบิดามารดา
 - พระวจนะของพระเจ้า
 - คำแนะนำจากศิษยาภิบาล
- อะไรทำให้คนรู้สึกดีขึ้นเมื่อเขาเสียใจ....
 - คำแนะนำ
 - อยู่คนเดียวเงียบๆ
 - คำพูดที่มีความเมตตา
- แบบอย่างความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือ
 - การเนรมิตสร้างโลก
 - ส่งพระบุตรลงมาตายเพื่อความบาปของเรา
 - เตรียมอาหารสำหรับเรา
- เมื่อพระเยซูสนทนากับพวกผู้นำศาสนาที่กรุง เยรูซาเล็ม ทรงมีพระชนมายุ...
 - 14 พรรษา
 - 10 พรรษา
 - 12 พรรษา
- เมื่อโยเซฟกับมารีย์ตามหาพระเยซูเมื่อพบแล้วพระเยซูมีท่าทีอย่างไรต่อท่านทั้งสอง?

- ก. ตัดสินใจออกจากอยุธยาเดิม
ข. กลับบ้านและเชื้อฟ่ง
ค. บอกโยเซฟว่าพระองค์ไม่จำเป็นต้องเชื้อฟ่งเขา
7. อะไรคือสิ่งที่ควบคุมยากที่สุด?
ก. ม้า
ข. เรือ
ค. ลิ่น
8. เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ “คำตอบ...ช่วยละลายความโกรธแค้นให้หายไป แต่คำกักขฬะ
ก. ชูกรรโชก / โต้เถียง
ข. อ่อนหวาน / เจ้าโทสะ
ค. พุดโดยไม่คิด / ทำให้มีปัญหา
9. เมื่อบุตรน้อยหลงหายไปให้เงินหมดแล้วเพื่อนของเขา...
ก. ให้เงินแก่เขา
ข. ให้กินอาหารที่บ้านของเขา
ค. ละทิ้งเขา
10. ตัวอย่างการเป็นมิตรที่ดีต่อกันในพระคัมภีร์หมายถึงใครกับใคร?
ก. ยาโคบกับเอซาว
ข. เปาโลกับสีลาส
ค. โยนาธานกับดาวิด
11. ลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้ามกับการมีใจอ่อนคือ
ก. การอวดตัว
ข. อารมณ์ร้าย
ค. ความสงบเสงี่ยม
12. กษัตริย์ที่อยู่ในหนังสือดาเนียลที่พระเจ้าต้องทำให้เขา ใจคือ
ก. เบลซัชซา
ข. ไชริส
ค. เนบูคัดเนสซาร์
13. สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราควรเลือกในชีวิตของเราคือ....
ก. ดำเนินชีวิตในทางที่ดี
ข. รับใช้พระเจ้า
ค. เลือกเพื่อนที่ดีที่สุด

14. สิ่งที่ยั่วยุที่เราควรเลือกในชีวิตของเราคือ....
- ก. ความสุขสบาย
 - ข. เกียรติ
 - ค. ความสนุก
15. เลือกข้อที่ถูกต้องเติมลงไปในช่วงว่าง “ผู้ที่...ดีกว่าผู้ที่อ่านมาก....
- ก. ชำในการโกรธ
 - ข. ตอบคำถามได้รวดเร็ว
 - ค. เป็นนักอ่าน
16. ผลพระวิญญาณสุดท้ายที่พบในกาลาเทีย 5:22-23 ที่มีความหมายเหมือนกับการรู้จักบังคับตนคือ
- ก. ความสุขภาพอ่อนน้อม
 - ข. ใจเย็น
 - ค. อดทนนาน
17. มีคำไหนอีกที่พูดถึงว่าคนนั้นเป็นคนที่เชื่อถือได้
- ก. วางใจได้
 - ข. คนที่ฉลาด
 - ค. คนที่ยืน
18. สิ่งไหนสำคัญที่สุดที่ทำให้เราเป็นคริสเตียนที่ไว้ใจได้
- ก. ผลการกระทำของคนอื่น
 - ข. อ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน และไปโบสถ์
 - ค. เรียนรู้ถึงวิธีที่จะทำให้อยู่เหนือคนอื่นหรือดีกว่าโดยการเรียนพิเศษ
19. ซาโลมอนยกตัวอย่างของ...ที่แสดงถึงความขยันและอุตสาหะ
- ก. ตัวบีเออ
 - ข. มด
 - ค. นก
20. ให้เติมคำในช่วงว่างให้สมบูรณ์จากข้อที่อยู่ข้างล่าง “มีกำไรอยู่ใน.....”
- ก. สันติสุข
 - ข. การงาน
 - ค. ความชื่นชมยินดี
21. ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ประการที่ 2 ใน กาลาเทีย 5: 22 คือ
- ก. สันติสุข
 - ข. ความรัก
 - ค. ความชื่นชมยินดี

22. เติมคำให้สมบูรณ์ “ ใจเราจึงเป็น.....”
- ก. น้ำเย็น
 - ข. ยาวอย่างดี
 - ค. ความอบอุ่นในฤดูหนาว
23. ทำไมพระเจ้าต้องตีสอนคริสเตียน.....
- ก. เพราะทรงพิโรธเขา
 - ข. เพราะทรงรักเขา
 - ค. เพราะทรงแข็งแรงกว่าเขา
24. สุภาษิต 15:32 กล่าวว่าคนที่ไม่ยอมฟังคำแนะนำของคนอื่นเป็นคน.....
- ก. ฉลาดกว่าคนอื่น
 - ข. ไม่สนใจตัวเอง
 - ค. รู้ว่าเขาจะเรียนรู้ด้วยตนเองได้
25. พระเยซูกล่าวว่า คนที่คิดจะสร้างบ้านจะต้อง
- ก. ฉลาดกว่าคนอื่น
 - ข. ต้องใช้อิฐเพราะจะทำให้บ้านแข็งแรง
 - ค. ต้องมีที่เพื่อจะขายบ้านได้อีกในอนาคต
26. ตามสุภาษิต 3:5 — 6 ถ้าเราวางใจในพระเจ้าโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยความรอบรู้ของตนเองพระองค์จะทรง
- ก. ทำให้เรารวย
 - ข. นำทางการดำเนินชีวิตของเรา
 - ค. จะบอกเราทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ເລື່ອຍແບບທດສະຣຸບ

1. ດ
2. ຈ
3. ດ
4. ຈ
5. ດ
6. ຈ
7. ດ
8. ຈ
9. ດ
10. ດ
11. ກ
12. ດ
13. ຈ
14. ຈ
15. ກ
16. ຈ
17. ກ
18. ຈ
19. ຈ
20. ຈ
21. ດ
22. ຈ
23. ຈ
24. ຈ
25. ກ
26. ຈ

